

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมาย

ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....

(นางสาวขัตติยา สวัสดิผล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ)

โดย

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบ
ที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
หรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สารบัญ

	หน้า
สารบัญ	ก
บทสรุปผู้บริหาร	ข
ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของร่างกฎหมาย	1-1
1. ชื่อร่างกฎหมาย	1-1
2. หลักการและเหตุผล	1-1
3. ผู้เสนอร่างกฎหมาย	1-1
ส่วนที่ 2 การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น	2-1
1. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น	2-1
2. ตารางเปรียบเทียบร่างกฎหมาย	2-1
3. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างกฎหมาย	2-32
4. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น	2-32
5. ระยะเวลาและวิธีการรับฟังความคิดเห็น	2-33
6. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น	2-34
ส่วนที่ 3 รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างกฎหมาย	3-1
1. ความเป็นมา สภาพปัญหา ความจำเป็นที่จะต้องตรากฎหมาย	3-1
2. ความสอดคล้องของร่างกฎหมาย	3-1
3. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ	3-6
4. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น	3-7
5. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย	3-32
6. ผลกระทบของร่างกฎหมายที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (CORRUPTION)	3-35
7. การกำหนดให้มีระบบอนุญาตอนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่	3-51
8. การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ	3-54
9. บทกำหนดโทษ	3-55
10. การประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย	3-57
ส่วนที่ 4 การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างกฎหมาย	4-1

ภาคผนวก QR CODE เอกสารเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....

บทสรุปผู้บริหาร

นางสาวชัตติยา สวัสดิผล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ ได้เสนอ ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... ซึ่งร่างกฎหมายฉบับนี้กำหนดให้ปรับปรุง พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 เนื่องจากใช้บังคับมาเป็นเวลานาน และมีบทบัญญัติ บางประการที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน โดยเฉพาะบทนิยามของสถานบริการ ปรับปรุงการกำหนดเขตพื้นที่ตั้งสถานบริการและกำหนดเวลาเปิดและเวลาปิด ปรับปรุง วิธีการจัดตั้งสถานบริการ พร้อมทั้งกำหนดมาตรการต่าง ๆ ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ และผู้ใช้สถานบริการปฏิบัติ ปรับปรุงบทกำหนดโทษให้เหมาะสมกับพฤติการณ์การกระทำความผิด รวมทั้งปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน ได้จัดให้มีวิธีการรับฟังความคิดเห็นผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและ ส่งประเด็นไปรับฟังความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบโดยตรง โดยมีผลการรับฟังความคิดเห็น และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างกฎหมาย ดังนี้

ฝ่ายที่เห็นด้วย สรุปได้ว่า ร่างกฎหมายดังกล่าวได้กำหนดเพื่อให้สอดคล้องกับ สถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากสถานบริการในปัจจุบันมีรูปแบบที่หลากหลายและลักษณะ การดำเนินการที่แตกต่างจากกฎหมายบัญญัติไว้ เพื่อเป็นการอุดช่องว่างของกฎหมาย รวมถึงกรณี ที่กำหนดอำนาจและหน้าที่ของรัฐมนตรีและพนักงานเจ้าหน้าที่ไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้การกำกับ ควบคุม และออกใบอนุญาตสถานบริการเป็นไปอย่างมีมาตรฐานและรักษาความสงบเรียบร้อยของ ประชาชน และการกำหนดให้มีคณะกรรมการสถานบริการจังหวัด ถือว่ามีความเหมาะสมซึ่งเป็น จุดเริ่มต้นของการกระจายอำนาจไปยังส่วนภูมิภาค ทำให้การดำเนินงานสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาลในการบริหารราชการแผ่นดิน นอกจากนี้ การกำหนดให้มีทั้งโทษทาง อาญาและมีความผิดทางวินัย เพื่อให้มีความยืดหยุ่นในการบังคับใช้กฎหมาย ลดภาระกระบวนการ ยุติธรรม แต่ยังคงความเข้มงวดต่อการกระทำที่กระทบต่อความสงบเรียบร้อย

ฝ่ายที่ไม่เห็นด้วย สรุปได้ว่า ร่างกฎหมายดังกล่าวกำหนดให้รัฐมนตรีสามารถ กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงระดับความดังของเสียงที่เกิดจากสถานบริการ เนื่องจากการวัดระดับเสียงที่แท้จริงเป็นไปได้ยาก ทำให้การจัดเก็บค่าธรรมเนียมขาดประสิทธิภาพ และอาจเป็นช่องทางในการทุจริตของเจ้าหน้าที่ การออกกฎหมายลำดับรองควรมีระยะเวลาให้ หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ได้มีเวลาในการจัดทำที่เพียงพอ การใช้ระดับเสียงมาเป็นเกณฑ์ในกำหนด ประเภทสถานบริการอาจจะไม่สอดคล้องกับลักษณะทางธุรกิจหรือกิจกรรมในสถานบริการได้ ครบถ้วน การกำหนดกิจการบางประเภทอาจเป็นการจำกัดสิทธิในการประกอบอาชีพ และเป็น การควบคุมที่เข้มข้นเกินไป ควรเพิ่มผู้แทนนายอำเภอเข้าเป็นคณะกรรมการสถานบริการจังหวัด

เนื่องจากนายอำเภอเป็นผู้ดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยภายในอำเภอ เมื่อนายทะเบียนผู้ออกคำสั่งดังกล่าวเป็นอธิบดีกรมการปกครองหรือผู้ว่าราชการจังหวัด จึงควรให้ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่ง คือ ปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้พิจารณาอุทธรณ์ เพื่อให้มีมาตรฐาน และเป็นไปในทิศทางเดียวกันทั่วประเทศ อีกทั้ง ควรมีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตท้องที่หนึ่งท้องที่ใดเป็นเขตท้องที่เพื่อการอนุญาตและงดอนุญาตด้วย มิใช่กำหนดเขตงดออกใบอนุญาตอย่างเดียว

ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย กล่าวคือ ร่างกฎหมายฉบับนี้ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจเชิงบวก คือ ทำให้เกิดการสร้างรายได้และกระตุ้นการใช้จ่ายมากขึ้น เนื่องจากผู้ประกอบการมีแรงจูงใจในการจัดตั้งสถานบริการที่มากขึ้น ส่งผลให้จำนวนสถานบริการเพิ่มมากขึ้น จึงส่งผลต่อเนื่องให้มีนักท่องเที่ยวมากขึ้น เกิดการใช้จ่ายหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจที่มากขึ้น และทำให้มีการจัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ได้มากขึ้น จึงส่งผลดีต่องบประมาณที่มากขึ้น อันจะนำมาใช้พัฒนาประเทศได้ต่อไป ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจเชิงลบ คือ ทำให้เกิดผลเสียต่อเสถียรภาพเศรษฐกิจของครัวเรือน โดยประชาชนจะเข้าไปใช้บริการในสถานบริการที่เพิ่มมากขึ้น ทำให้เกิดการใช้จ่ายที่ฟุ่มเฟือยมากขึ้นเกินความจำเป็น และอาจทำให้เงินออมลดลง รวมถึงทำให้เกิดการเบี่ยงเบนการใช้จ่าย โดยเงินที่ประชาชนใช้ไปกับสถานบริการอาจเป็นเงินที่ปกติจะใช้ซื้อสินค้าหรือบริการอื่น ๆ ภายในชุมชนอยู่แล้ว กรณีดังกล่าวมิได้สร้างเม็ดเงินใหม่ในระบบเศรษฐกิจโดยรวม แต่เป็นการโยกย้ายการใช้จ่ายจากธุรกิจหนึ่งไปยังอีกธุรกิจหนึ่ง ส่งผลกระทบต่อสังคมเชิงบวก คือ ทำให้มีการรักษาความสงบเรียบร้อย ควบคุมดูแลการดำเนินงานของสถานบริการ เพื่อลดปัญหาความเดือดร้อนรำคาญและอาชญากรรมในชุมชน การควบคุมที่เข้มงวดช่วยลดความเสี่ยงของการเกิดปัญหายาเสพติด การค้ามนุษย์ หรือการค้าประเวณี อีกทั้งการเพิ่มความปลอดภัยในมาตรฐานความปลอดภัยของอาคารและบริการ ส่งผลกระทบต่อสังคมเชิงลบ คือ ปัญหาการหลีกเลี่ยงกฎหมาย โดยข้อกำหนดและกฎหมายที่เข้มงวดเกินไปจะผลักดันให้ธุรกิจสถานบริการบางส่วนไปดำเนินงานแบบผิดกฎหมายหรือใต้ดิน และนำไปสู่ปัญหาการทุจริตและรับสินบนของพนักงานเจ้าหน้าที่อีกด้วย และส่งผลให้ธุรกิจต้องปรับตัวหรือปิดตัวลง จึงส่งผลกระทบอย่างมากต่อผู้ที่ทำงานเกี่ยวข้องกับสถานบริการ ส่งผลกระทบอื่นที่สำคัญ คือ การบังคับใช้กฎหมายกำหนดให้มีการบูรณาการจากหลายหน่วยงาน ถือเป็นการเพิ่มภาระงานและการประสานงานระหว่างหน่วยงาน รวมถึงหากการบังคับใช้กฎหมายไม่มีประสิทธิภาพหรือขาดความโปร่งใส อาจนำไปสู่ปัญหาการเรียกรับสินบนหรือการมีผลประโยชน์ทับซ้อนในการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ได้

ผลกระทบของร่างกฎหมายที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption Risk Assessment) ประกอบด้วย 1) ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้มีระบบอนุมัติ อนุญาต 2) ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย 3) ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้มีการออกกฎหมายลำดับรอง และ 4) ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) กรณีกฎหมายคลุมเครือ ข้ำซ้อน หรือขัดกัน

ทั้งนี้ คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นฯ มีข้อสังเกตเพิ่มเติมตามมติที่ประชุม ครั้งที่ 23/2568 วันพุธที่ 3 ธันวาคม 2568 เกี่ยวกับการเสนอร่างกฎหมาย โดยเห็นว่า ร่างกฎหมายควรมีการกำหนดนิยามความหมายของสถานบริการให้มีความครอบคลุมสถานที่ต่าง ๆ ให้มากขึ้น เช่น สถานที่ที่มีลักษณะใกล้เคียงกันกับสถานบริการ สถานที่ที่มีการดำเนินการในลักษณะให้ความบันเทิง หรือสถานที่ที่ดำเนินการให้ความผ่อนคลายแก่ประชาชน เป็นต้น ร่างกฎหมายควรกำหนดให้มีประเด็นเกี่ยวกับการจำกัดปริมาณของสถานบริการและการป้องกันปัญหาความเดือดร้อนรำคาญของประชาชนให้ชัดเจนและรัดกุมมากขึ้น อีกทั้ง กรณีที่ร่างกฎหมายได้นำระบบคณะกรรมการมาใช้ ถือว่าเป็นกรณีที่ไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 77 ซึ่งกำหนดให้รัฐพึงใช้ระบบคณะกรรมการเฉพาะกรณีที่จำเป็น รวมถึงไม่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. 2562 หมวด 3 การตรวจสอบเนื้อหาของร่างกฎหมาย มาตรา 21 (6) กำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่จะเสนอร่างกฎหมายต้องตรวจสอบและพิจารณาร่างกฎหมายนั้นโดยต้องไม่ใช้ระบบคณะกรรมการตามหลักที่กฎหมายกำหนด ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาองค์ประกอบของคณะกรรมการแล้วพบว่า อาจยังไม่มีเหมาะสมและจะเป็นการสร้างขั้นตอนในการดำเนินการที่มากขึ้น ซึ่งร่างกฎหมายสามารถกำหนดให้นายทะเบียนเพียงบุคคลเดียวเป็นผู้ที่จะพิจารณาอนุมัติอนุญาตในเรื่องต่าง ๆ ได้ แต่ควรเพิ่มเติมเงื่อนไขให้การพิจารณาอนุมัติอนุญาตต้องได้รับฟังความคิดเห็นจากประชาชนผู้ได้รับผลกระทบและบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องก่อนดำเนินการ

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมาย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของร่างกฎหมาย

1. ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....

☒ กฎหมายใหม่

☐ แก้ไขเพิ่มเติม

☐ ยกเลิก

2. หลักการและเหตุผล

2.1 หลักการ

ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ

2.2 เหตุผล

โดยที่พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน และมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงบทบัญญัตินี้ดั่งกล่าว โดยเฉพาะในเรื่องบทนิยามของสถานบริการเนื่องจากรูปแบบการประกอบกิจการสถานบริการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เพื่อให้มีความหมายที่ชัดเจนและครอบคลุมถึงสถานประกอบกิจการที่อาจดำเนินการไปในทางกระทำความผิดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนอันเป็นสถานที่ที่ไม่ควรให้เยาวชนเข้าไปใช้บริการ ปรับปรุงการกำหนดเขตพื้นที่ตั้งสถานบริการและกำหนดเวลาเปิดและเวลาปิด เพื่อความเหมาะสมกับประเภทของสถานบริการและบริบทของสังคม ปรับปรุงวิธีการจัดตั้งสถานบริการให้สะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น ลดภาระความยุ่งยากของผู้ประกอบกิจการ พร้อมทั้งกำหนดมาตรการต่าง ๆ ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการและผู้ใช้สถานบริการปฏิบัติ โดยให้การควบคุมตรวจสอบทำได้อย่างเข้มงวด เพื่อให้สถานบริการไม่เป็นแหล่งมั่วสุมและปลอดจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด อันเป็นการทำให้เกิดความปลอดภัยแก่ผู้ใช้บริการ ลดผลกระทบแก่ประชาชนซึ่งอยู่บริเวณใกล้เคียงสถานบริการ ปรับปรุงบทกำหนดโทษให้เหมาะสมกับพฤติการณ์การกระทำความผิด รวมทั้งปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

3. ผู้เสนอร่างกฎหมาย

☒ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

☐ ประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมาย

นางสาวชัตติยา สวัสดิผล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กับคณะ เป็นผู้เสนอ

ส่วนที่ 2 การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

1. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... ฉบับนี้กำหนดให้มีการปรับปรุงบทบัญญัติของพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 เนื่องจากใช้บังคับมาเป็นเวลานาน และมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน โดยเฉพาะในเรื่องบทนิยามของสถานบริการ เนื่องจากรูปแบบการประกอบกิจการสถานบริการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เพื่อให้มีความหมายที่ชัดเจน และครอบคลุมถึงสถานประกอบกิจการที่อาจดำเนินการไปในทางกระทำความผิดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชนอันเป็นสถานที่ที่ไม่ควรให้เยาวชนเข้าไปใช้บริการ ปรับปรุงการกำหนดเขตพื้นที่ที่ตั้งสถานบริการและกำหนดเวลาเปิดและเวลาปิด เพื่อความเหมาะสมกับประเภทของสถานบริการและบริบทของสังคม ปรับปรุงวิธีการจัดตั้งสถานบริการให้สะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น ลดภาระความยุ่งยากของผู้ประกอบกิจการ พร้อมทั้งกำหนดมาตรการต่าง ๆ ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการและผู้ใช้สถานบริการปฏิบัติ โดยให้การควบคุมตรวจสอบทำได้อย่างเข้มงวด เพื่อให้สถานบริการไม่เป็นที่หลอ้งมั่วสุมและปลอดจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด อันเป็นการทำให้เกิดความปลอดภัยแก่ผู้ใช้บริการ ลดผลกระทบแก่ประชาชนซึ่งอยู่บริเวณใกล้เคียงสถานบริการ ปรับปรุงบทกำหนดโทษให้เหมาะสมกับพฤติการณ์การกระทำความผิด รวมทั้งปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

2. ตารางเปรียบเทียบร่างกฎหมาย

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....
มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509”	มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....”
มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับใน จังหวัดพระนครและจังหวัดธนบุรี ตั้งแต่วันถัดจาก วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป และเมื่อ จะให้ใช้บังคับในท้องที่อื่นได้อีก ให้ตราเป็น พระราชกฤษฎีกา	มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป
	มาตรา 3 ให้ยกเลิก (1) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 50 ลงวันที่ 15 มกราคม 2502 (2) พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 (3) พระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2521

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....
	(4) พระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2525 (5) พระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2546 (6) พระราชบัญญัติสถานบริการ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2560 (7) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 22/2558 เรื่อง มาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทางและการควบคุมสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ลงวันที่ 22 กรกฎาคม พ.ศ. 2558 (8) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 46/2559 เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 22/2558 ลงวันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2559
มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้ “สถานบริการ” หมายความว่า สถานที่ที่สร้างขึ้นเพื่อให้บริการโดยหวังประโยชน์ในทางการค้าดังต่อไปนี้ (1) สถานเต้นรำ รำวง หรือรองเง็ง เป็นปกติประเภทที่มีและประเภทที่ไม่มีคูบริการ (2) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายและบริการ โดยมีผู้บําเรอสำหรับปรนนิบัติลูกค้า (3) สถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัว ซึ่งมีผู้บริการให้แก่ลูกค้า แต่ไม่รวมถึง (ก) สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล (ข) สถานประกอบการเพื่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ หรือ (ค) สถานที่อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้ “สถานบริการ” หมายความว่า สถานประกอบกิจการหรือการประกอบกิจการที่จัดให้มีขึ้นเพื่อให้ผู้เข้ามาใช้บริการ ไม่ว่าจะมิใช่สถานที่ตั้งเป็นการถาวรหรือชั่วคราว อยู่ในอาคารหรือนอกอาคาร หรือเคลื่อนที่ได้ โดยหวังประโยชน์ในทางการค้า ดังต่อไปนี้ (1) ประเภทที่มีเครื่องดีมแอลกอฮอล์จำหน่ายและมีดนตรีหรือการแสดงดนตรี โดยมีกำหนดเวลาปิดทำการหลังเวลา 24.00 นาฬิกาที่ใช้เสียงภายในสถานบริการดังไม่เกิน 90 เดซิเบล (2) ประเภทที่มีเครื่องดีมแอลกอฮอล์จำหน่ายและมีดนตรีหรือการแสดงดนตรีที่ใช้เสียงภายในสถานบริการดังเกิน 90 เดซิเบล (3) ประเภทที่มีเครื่องดีมแอลกอฮอล์จำหน่ายและมีบริการให้ผู้ทำงานนั่งกับลูกค้า

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....
(4) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่ม อย่างอื่นจำหน่ายหรือให้บริการ โดยมีรูปแบบ อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ (ก) มีดนตรี การแสดงดนตรี หรือ การแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิงและยินยอมหรือ ปล่อยปละละเลยให้พนักงาน นักแสดง หรือพนักงาน อื่นใดนั่งกับลูกค้า (ข) มีการจัดอุปกรณ์การร้องเพลง ประกอบดนตรีให้แก่ลูกค้า โดยจัดให้มีผู้บริการ ขับร้องเพลงกับลูกค้า หรือยินยอมหรือ ปล่อยปละละเลยให้พนักงานอื่นใดนั่งกับลูกค้า (ค) มีการเต้นหรือยินยอมให้มีการเต้น หรือจัดให้มีการแสดงเต้น เช่น การเต้นบนเวทีหรือ การเต้นบริเวณโต๊ะอาหารหรือเครื่องดื่ม (ง) มีลักษณะของสถานที่ การจัดแสงหรือ เสียง หรืออุปกรณ์อื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง (5) สถานที่ที่มีอาหาร สุรา หรือเครื่องดื่ม อย่างอื่นจำหน่าย โดยจัดให้มีการแสดงดนตรีหรือ การแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง ซึ่งปิดทำการหลังเวลา 24.00 นาฬิกา (6) สถานที่อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง “ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด” หมายความว่า ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดให้โทษ กฎหมายว่าด้วยวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท กฎหมายว่าด้วยการป้องกันการใช้สารระเหย และ กฎหมายว่าด้วยมาตรการในการปราบปรามผู้กระทำ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด “พนักงานเจ้าหน้าที่” สำหรับกรุงเทพมหานคร หมายความว่า ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล ในจังหวัดอื่น หมายความว่า ผู้ว่าราชการจังหวัด	โดยอาจจัดให้มีดนตรี การแสดงดนตรี หรือ การแสดงอื่นใดด้วยก็ได้ (4) ประเภทที่มีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำหน่ายและมีการจัดอุปกรณ์การร้องเพลง ประกอบดนตรีให้บริการ (5) ประเภทที่มีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จำหน่ายและมีการจัดอุปกรณ์การร้องเพลง ประกอบดนตรีให้บริการ โดยมีบริการให้พนักงาน นั่งกับลูกค้า (6) ประเภทเคาน์เตอร์เครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ โดยจัดที่ให้ดื่มบริเวณที่จำหน่ายและ มีดนตรีเสียงไม่ดัง อาจมีพนักงานให้บริการ เครื่องดื่ม (7) ประเภทสถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัว แต่ไม่รวมถึงสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วย สถานพยาบาลและสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ ตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ (8) สถานบริการตาม (1) (2) (3) (4) (5) (6) และ (7) ที่เปิดทำการแบบเป็นครั้งคราว (9) สถานบริการตาม (1) (2) (3) (4) (5) (6) และ (7) ที่เปิดทำการแบบเคลื่อนที่ (10) ประเภทอื่นตามที่กำหนดใน กฎกระทรวง “ผู้ประกอบกิจการสถานบริการ” หมายความว่า ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการ สถานบริการตามพระราชบัญญัตินี้ “ใบอนุญาต” หมายความว่า ใบอนุญาต ประกอบกิจการสถานบริการ “ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด” หมายความว่า ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติด “ผู้ทำงาน” หมายความว่า ลูกจ้างของ สถานบริการ และหมายความรวมถึงพนักงาน ที่สถานบริการให้ค่าตอบแทนเพื่อให้เข้ามาทำงาน

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....
	หรือทำการแสดงในสถานบริการไม่ว่าจะให้ค่าตอบแทนเป็นรายเดือน รายวัน หรือรายชั่วโมง “นายทะเบียน” หมายความว่า (1) อธิบดีกรมการปกครองหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมการปกครองมอบหมาย สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร (2) ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย สำหรับในเขตจังหวัด “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ โดยแต่งตั้งจาก (1) ข้าราชการตำรวจตั้งแต่ชั้นสัญญาบัตรขึ้นไป หรือ (2) ข้าราชการพลเรือนหรือพนักงานส่วนท้องถิ่น ประเภทวิชาการระดับปฏิบัติการหรือประเภททั่วไประดับชำนาญงานขึ้นไป หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอื่นที่เทียบเท่า “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้
มาตรา 4 ห้ามมิให้ผู้ใดตั้งสถานบริการไว้แต่จะได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ ในการพิจารณาอนุญาต ให้พนักงานเจ้าหน้าที่คำนึงถึงประวัติการกระทำความผิดต่อกฎหมายของผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการประกอบด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการขออนุญาตและการอนุญาตตามวรรคหนึ่งและหลักเกณฑ์เกี่ยวกับประวัติการกระทำความผิดต่อกฎหมายของผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการตามวรรคสอง รวมทั้งการขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	มาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นหรือออกประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ การออกกฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงประเภทหรือขนาดของสถานบริการ เขตท้องที่ที่สถานบริการตั้งหรือระดับความดังของเสียงที่เกิดจากสถานบริการนั้นก็ได้ กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....
	หมวด 1 บททั่วไป
มาตรา 5 เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเห็นสมควรจะกำหนดเขตอันมีปริมณฑลจำกัดในท้องที่ใดเพื่อการอนุญาตหรืองดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการตามมาตรา 4 ก็ให้กระทำได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา	มาตรา 6 เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเห็นสมควรอาจเสนอให้มีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตท้องที่หนึ่งท้องที่ใดเป็นเขตงดออกใบอนุญาตก็ได้ ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ผู้ประกอบการกิจการสถานบริการที่ได้รับใบอนุญาตอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกาดังกล่าวมีผลใช้บังคับ และประสงค์จะประกอบกิจการสถานบริการที่ได้รับอนุญาตต่อไป
	มาตรา 7 เพื่อประโยชน์ในการกำหนดและควบคุมมาตรฐานของสถานบริการเพื่อความปลอดภัยของผู้เข้ามาใช้บริการและประชาชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียง นอกจากหลักเกณฑ์เกี่ยวกับระบบความปลอดภัยของอาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารแล้ว ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับสถานที่ตั้ง ขนาด ความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย สุขลักษณะ หรือรายละเอียดการดำเนินการของสถานประกอบกิจการแต่ละประเภทรวมทั้งกำหนดมาตรฐานการประกอบกิจการสถานบริการ ทั้งนี้ เงื่อนไขดังกล่าวให้รวมถึงการห้ามประกอบกิจการอื่นใดในสถานบริการด้วย กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีจะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของสถานบริการแต่ละประเภทให้แตกต่างกันก็ได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของการดำเนินกิจการ สภาพแวดล้อมของท้องที่ที่สถานบริการตั้งอยู่ หรือความจำเป็นในการควบคุมดูแล

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....
	มาตรา 8 เพื่อประโยชน์ในการบริหารราชการให้มีประสิทธิภาพและการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ถ้าการประกอบกิจการสถานบริการใดมีกรณีที่เกี่ยวข้องอันจะต้องได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายอื่นอยู่ด้วย พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้และพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามกฎหมายในเรื่องนั้น ๆ อาจกำหนดวิธีการในการดำเนินการเพื่อพิจารณาอนุญาตร่วมกันก็ได้ การดำเนินการตามวรรคหนึ่งจะกำหนดให้กระทำโดยมีการยื่นคำขอร่วมกัน หรือจะให้มีผลเป็นการยกเว้นแบบเอกสารที่ต้องใช้ รายการและข้อมูลที่ต้องแสดง สถานที่ที่ต้องยื่นคำขอหรือเอกสารและขั้นตอนในการพิจารณาอนุญาตที่ซ้ำซ้อนหรือคล้ายคลึงกัน หรืออาจก่อให้เกิดอุปสรรคแก่การพิจารณาอนุญาตร่วมกันโดยไม่จำเป็นเสียก็ได้ และในกรณีที่สมควรจะกำหนดหลักเกณฑ์หรือวิธีการใดให้ต้องปฏิบัติเพิ่มเติมแทนก็ได้ แต่การอนุญาตจะต้องเป็นไปตามรูปแบบที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการนั้น ในการพิจารณาอนุญาตร่วมกัน พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตรวจสอบ ผู้มีอำนาจพิจารณาส่วนหนึ่งส่วนใดในการอนุญาต หรือผู้มีอำนาจอนุญาตอาจมอบอำนาจของตนให้พนักงานเจ้าหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาอนุญาตเป็นผู้ดำเนินการแทนได้ตามความเหมาะสม การกำหนดและการมอบอำนาจตามวรรคสองและวรรคสาม เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้มีผลใช้บังคับได้
	มาตรา 9 บรรดาค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และรายได้อื่น ๆ เกี่ยวกับการประกอบกิจการสถานบริการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ตกเป็นรายได้ของแผ่นดิน

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....
	หมวด 2 คณะกรรมการสถานบริการกรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการสถานบริการจังหวัด
	มาตรา 10 ให้มีคณะกรรมการสถานบริการ กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย (1) อธิบดีกรมการปกครอง เป็นประธาน กรรมการ (2) รองผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เป็นรองประธานกรรมการ (3) ผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ผู้แทนกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ผู้แทนกระทรวงวัฒนธรรม ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข ผู้แทนกรมการปกครอง ผู้แทนกรมโยธาธิการและผังเมือง ผู้แทนกรมสรรพสามิต และผู้แทนผู้บัญชาการตำรวจนครบาล เป็นกรรมการ (4) ผู้แทนภาคประชาชนหรือภาคประชาสังคม จำนวนสามคน เป็นกรรมการ ให้ปลัดกรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการและเลขานุการ
	มาตรา 11 ให้มีคณะกรรมการสถานบริการ จังหวัด ประกอบด้วย (1) ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธาน กรรมการ (2) รองผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นรองประธาน (3) ท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด พัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด โยธาธิการและผังเมืองจังหวัด วัฒนธรรมจังหวัด สรรพสามิตพื้นที่สาธารณสุขจังหวัด ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด เป็นกรรมการ

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....
	(4) ผู้แทนผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด โดยให้ผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละประเภทเลือกกันเอง จำนวนไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ (5) ผู้แทนภาคประชาชนหรือภาคประชาสังคม จำนวนสองคน เป็นกรรมการ ให้ปลัดจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ กรรมการ
	มาตรา 12 กรรมการตามมาตรา 10 (4) และมาตรา 11 (4) และ (5) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้ (1) มีสัญชาติไทย (2) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์ (3) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ (4) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือถูกเลิกจ้างจากหน่วยงานของเอกชนเพราะทุจริตต่อหน้าที่ (5) เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี (6) เป็นผู้เคยกระทำความผิดทางอาญาตามกฎหมายว่าด้วยป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ กฎหมายว่าด้วยยาเสพติด และกฎหมายว่าด้วยการพนัน หรือต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
	มาตรา 13 กรรมการซึ่งเป็นผู้บริหารสภากรุงเทพมหานครหรือผู้แทนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เมื่อพ้นจากการเป็นผู้บริหารสภากรุงเทพมหานครหรือพ้นจากตำแหน่งในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ให้พ้นจากตำแหน่งกรรมการตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....
	มาตรา 14 กรรมการตามมาตรา 10 (4) และมาตรา 11 (5) มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะเป็นกรรมการติดต่อกันเกินสองวาระมิได้ เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมิได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่
	มาตรา 15 ในกรณีที่กรรมการตามมาตรา 10 (4) และมาตรา 11 (5) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างภายในเก้าสิบวัน เว้นแต่วาระของกรรมการเหลือไม่ถึงหนึ่งร้อยแปดสิบวัน จะไม่แต่งตั้งกรรมการแทนก็ได้ และให้กรรมการผู้ได้รับแต่งตั้งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน ในกรณีที่กรรมการตามมาตรา 10 (4) และมาตรา 11 (5) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทั้งหมดที่มีอยู่จนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการแทนตามวรรคหนึ่ง
	มาตรา 16 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 14 กรรมการตามมาตรา 10 (4) และมาตรา 11 (4) และ (5) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ (1) ตาย (2) ลาออก (3) รัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ (4) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 12

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....
	มาตรา 17 ให้คณะกรรมการสถานบริการ กรุงเทพมหานครและคณะกรรมการสถานบริการ จังหวัด มีหน้าที่และอำนาจเฉพาะในเขตท้องที่ของตน ดังต่อไปนี้ (1) ออกระเบียบเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการกำหนดเขตท้องที่ที่ตั้งสถานบริการ โดยให้คำนึงถึงความสัมพันธ์กับชุมชน สุขภาวะของประชาชน สภาพแวดล้อม และการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้มีส่วนได้เสีย ประชาชน และชุมชนที่เกี่ยวข้องประกอบการพิจารณาด้วย (2) ประกาศกำหนดเขตท้องที่ ตั้งสถานบริการ (3) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการขออนุญาตและการออกใบอนุญาต (4) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับมาตรการควบคุมกำกับดูแลสถานบริการ (5) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการจัดเก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตใบแทนใบอนุญาต และการต่ออายุใบอนุญาต (6) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย
	มาตรา 18 การประชุมคณะกรรมการสถานบริการกรุงเทพมหานครหรือคณะกรรมการสถานบริการจังหวัด ต้องมีกรรมการมาประชุม ไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงจะเป็นองค์ประชุม ในการประชุมถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้ารองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....
	การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด
	มาตรา 19 ให้กรรมการปกครองทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการสถานบริการกรุงเทพมหานคร และให้ที่ทำการปกครองจังหวัดทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการสถานบริการจังหวัด รับผิดชอบในงานธุรการและงานวิชาการของคณะกรรมการ
	หมวด 3 การประกอบกิจการสถานบริการ
	มาตรา 20 ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการสถานบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน การขออนุญาตและการออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการสถานบริการกรุงเทพมหานครหรือคณะกรรมการสถานบริการจังหวัดของเขตที่จะประกอบกิจการสถานบริการประกาศกำหนด
มาตรา 6 ผู้ขออนุญาตตั้งสถานบริการตามมาตรา 4 ต้องมีคุณสมบัติดังนี้ (1) อายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ (2) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรม (3) ไม่เป็นผู้วิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ (4) ไม่เป็นผู้เจ็บป่วยด้วยโรคติดต่ออันเป็นที่รังเกียจแก่สังคม โรคพิษสุราเรื้อรัง หรือโรคยาเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรง (5) ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษในความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา ในความผิด	

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....
ตามกฎหมายว่าด้วยการค้าหญิงและเด็กหญิง ตามกฎหมายว่าด้วยการปรามการทำให้แพร่หลาย และการค้าวัตถุอันลามก หรือตามกฎหมายว่าด้วย การปรามการค้าประเวณี ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้ขออนุญาตตั้ง สถานบริการ ผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติ ตามความในวรรคก่อน	
มาตรา 7 อาคาร หรือสถานที่ที่ขออนุญาตตั้ง เป็นสถานบริการตามมาตรา 4 ต้อง (1) ไม่อยู่ใกล้วัด สถานที่สำหรับปฏิบัติ พิธีกรรมทางศาสนา โรงเรียนหรือสถานศึกษา โรงพยาบาล สถานพยาบาลที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน สโมสรเยาวชน หรือหอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก ในขนาดที่เห็นได้ว่าจะก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่ สถานที่ดังกล่าวแล้ว (2) ไม่อยู่ในย่านที่ประชาชนอยู่อาศัย อันจะ ก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนผู้อยู่อาศัย ใกล้เคียง (3) มีทางถ่ายเทอากาศสะดวก	มาตรา 21 สถานที่ที่ขออนุญาตตั้งเป็น สถานบริการ ต้อง (1) อยู่ในเขตท้องที่ตั้งสถานบริการตามที่ คณะกรรมการสถานบริการกรุงเทพมหานครหรือ คณะกรรมการสถานบริการจังหวัด แล้วแต่กรณี ประกาศกำหนด (2) ไม่อยู่ใกล้วัด สถานที่สำหรับปฏิบัติ พิธีกรรมทางศาสนา โรงเรียนหรือสถานศึกษา โรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน สโมสรเยาวชน หรือหอพักตามกฎหมายว่าด้วย หอพัก ในระยะที่เห็นได้ว่าจะก่อความเดือดร้อน รำคาญแก่สถานที่ดังกล่าว (3) ไม่อยู่ในย่านที่ประชาชนอยู่อาศัย อันจะก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชน ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง ในกรณีที่สถานที่ที่ขออนุญาตตั้งเป็น สถานบริการเป็นของผู้อื่น ผู้ขออนุญาตต้องมี หนังสือแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ว่าได้รับ ความยินยอมจากเจ้าของอาคารหรือสถานที่นั้น
	มาตรา 22 ผู้ขอรับใบอนุญาต ต้องมี คุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้ (1) อายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ (2) มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย (3) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือ บกพร่องในศีลธรรม (4) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....
	(5) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ (6) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ (7) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดในความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติด ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี (8) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต (9) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาต หรือเคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตโดยเหตุอื่นที่มีใช้เหตุตาม (7) แต่เวลาได้ล่วงพ้นมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นห้างหุ้นส่วนหรือนิติบุคคล ผู้เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ผู้จัดการหรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามวรรคหนึ่ง และต้องไม่เคยเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ผู้จัดการหรือผู้แทนของนิติบุคคลที่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตาม (9)
	มาตรา 23 ในการยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา 20 ผู้ขอรับใบอนุญาตอาจยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการสถานบริการต่อนายทะเบียนในคราวเดียวกัน เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้นายทะเบียนตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอลูกคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในประกาศตามมาตรา 20 ให้นายทะเบียนแจ้งผลการตรวจสอบให้

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....
	ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในห้าวันทำการนับแต่วันยื่นคำขอ พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาให้ผู้ขอรับใบอนุญาตแก้ไข หากพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้วผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องให้นายทะเบียนคืนคำขอแก่ผู้ขอรับใบอนุญาต ในกรณีที่นายทะเบียนพิจารณาแล้วเห็นว่าคำขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งถูกต้องและสมบูรณ์ให้นายทะเบียนแจ้งเป็นหนังสือพร้อมทั้งส่งคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการสถานบริการไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยไม่ชักช้า เมื่อหน่วยงานที่รับผิดชอบพิจารณาแล้วเห็นว่า คำขอรับใบอนุญาตไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการนั้น ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบแจ้งต่อผู้ขอรับใบอนุญาตถึงความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ดังกล่าว พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาให้ผู้ขอรับใบอนุญาตแก้ไข และให้หน่วยงานที่รับผิดชอบแจ้งให้นายทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคสี่ หากผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องให้นายทะเบียนคืนคำขอแก่ผู้ขอรับใบอนุญาต ให้ถือว่าคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการสถานบริการที่ผู้ขอรับใบอนุญาตยื่นต่อนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งเป็นคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และให้นำความในมาตรานี้ไปใช้บังคับกับกรณีที่ต้องมีการยื่นเอกสารอื่นที่มีใช้คำขอหรือเพื่อประกอบคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการสถานบริการด้วยโดยอนุโลม ทั้งนี้ ในการยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการสถานบริการต่อนายทะเบียนนั้น หากมีกรณีที่

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....
	ผู้ขอรับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการ เงื่อนไข หรือต้องชำระค่าธรรมเนียมใด ๆ ตามที่กฎหมายดังกล่าวกำหนด ก็ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น
มาตรา 8 ถ้าอาคารหรือสถานที่ที่ขออนุญาตตั้งสถานบริการตามมาตรา 4 เป็นของผู้อื่น ในชั้นขออนุญาตตั้งสถานบริการ ผู้ขออนุญาตต้องมีหนังสือแสดงว่าได้รับความยินยอมจากเจ้าของอาคารหรือสถานที่นั้น	
มาตรา 9 เมื่อได้รับคำขออนุญาตตั้งสถานบริการ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาสั่งภายในเก้าสิบวัน	มาตรา 24 เมื่อได้รับคำขออนุญาตตั้งสถานบริการ ให้นายทะเบียนพิจารณาสั่งภายในหกสิบวัน นายทะเบียนจะออกใบอนุญาตให้แก่ผู้ขอรับใบอนุญาตได้ เมื่อเห็นว่าสถานที่ตั้ง ขนาดหรือรายละเอียดการดำเนินการของสถานประกอบกิจการ รวมทั้งมาตรฐานการประกอบกิจการสถานบริการเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา 7 ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งการออกใบอนุญาต หรือไม่ออกใบอนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับผลการพิจารณาจากหน่วยงานตามมาตรา 23
มาตรา 10 ใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการให้ใช้ได้จนถึงวันที่ 31 ธันวาคม ของปีที่ยกใบอนุญาต ผู้รับอนุญาตผู้ใดประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต จะต้องยื่นคำขอเสียก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้ว จะประกอบกิจการต่อไปก็ได้จนกว่าพนักงานเจ้าหน้าที่จะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น	มาตรา 25 ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้กับสถานบริการที่ระบุชื่อไว้ในใบอนุญาตเท่านั้นและให้มีอายุสองปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต ผู้ประกอบกิจการสถานบริการผู้ใดประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต จะต้องยื่นคำขอเสียก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่านายทะเบียนจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....
	การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง
มาตรา 11 ในกรณีพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ออกใบอนุญาต หรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในกรุงเทพมหานคร ผู้ขออนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่ออธิบดีกรมตำรวจ ในจังหวัดอื่น ผู้ขออนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อปลัดกระทรวงมหาดไทย การอุทธรณ์ให้กระทำภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันได้รับหนังสือพนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการไม่อนุญาต หรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต คำวินิจฉัยของอธิบดีกรมตำรวจหรือปลัดกระทรวงมหาดไทย แล้วแต่กรณี ให้เป็นที่สุด หนังสือของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามความในวรรคแรก ต้องแสดงเหตุผลในการไม่ออกใบอนุญาต หรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตให้ผู้ขอทราบด้วย	มาตรา 26 ในกรณีที่นายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ กรณีในกรุงเทพมหานคร ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรี กรณีในจังหวัดอื่น ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อปลัดกระทรวงมหาดไทย การอุทธรณ์ให้กระทำภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันได้รับหนังสือจากนายทะเบียนแจ้งการไม่อนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีหรือปลัดกระทรวงมหาดไทย แล้วแต่กรณี ให้เป็นที่สุด หนังสือของนายทะเบียนตามความในวรรคหนึ่ง ต้องแสดงเหตุผลในการไม่ออกใบอนุญาต หรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตให้ผู้ขอทราบด้วย
มาตรา 12 ในกรณีใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการสูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้ทราบว่าใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุด	มาตรา 27 ในกรณีใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในกำหนดสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้ทราบว่าใบอนุญาตสูญหายหรือชำรุด
มาตรา 13 ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการย้าย แก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือต่อเติมสถานบริการ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่	มาตรา 28 ห้ามมิให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการย้าย แก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือต่อเติมสถานบริการ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากนายทะเบียน
มาตรา 14 ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการจัดทำบัตรประวัติของพนักงานก่อนเริ่มเข้าทำงานในสถานบริการ ในกรณีที่รายการในบัตรประวัติเปลี่ยนแปลงไป ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ	มาตรา 29 ให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการจัดทำบัตรประวัติของพนักงานก่อนเริ่มเข้าทำงานในสถานบริการ ในกรณีที่ข้อมูลในบัตรประวัติเปลี่ยนแปลงไป ข้อมูลในบัตรประวัติหรือตัวบัตรประวัติสูญหาย

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....
แจ้งการเปลี่ยนแปลงภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลง การจัดทำ การเก็บรักษา และการแจ้งการเปลี่ยนแปลงบัตรประวัติ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง การจัดทำบัตรประวัตินั้น ต้องไม่ระบุหน้าที่ของพนักงานในทางที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่พนักงานนั้น	ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้ประกอบกิจการสถานบริการต้องจัดทำบัตรประวัติใหม่ภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลงข้อมูล หรือวันที่บัตรนั้นสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ แล้วแต่กรณี การจัดทำและการเก็บรักษาบัตรประวัติ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ต้องไม่ระบุหน้าที่ของผู้ทำงานในทางที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้นั้น การกำหนดค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์ให้กับผู้ทำงานในสถานบริการให้เป็นไปตามสัญญาจ้าง ทั้งนี้ ต้องไม่น้อยกว่าตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม กฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน และกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระกำหนด
มาตรา 15 ในกรณีบัตรประวัติซึ่งเก็บรักษาไว้ ณ สถานบริการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการต้องจัดทำบัตรประวัติใหม่ ภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่บัตรนั้นสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ และให้นำความในมาตรา 14 บรรคแรกมาใช้บังคับโดยอนุโลม	
มาตรา 16 ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ (1) รับผู้มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์เข้าทำงานในสถานบริการ (2) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอาการมีนเมาจนประพฤตินุญวาย หรือครองสติไม่ได้เข้าไปหรืออยู่ในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ (3) จำหน่ายสุราให้แก่ผู้มีอาการมีนเมาจนประพฤตินุญวายหรือครองสติไม่ได้	

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....
(4) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้ซึ่งไม่มีหน้าที่เฝ้าดูแลสถานบริการนั้นพักอาศัยหลับนอนในสถานบริการ (5) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ (6) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการนำอาวุธเข้าไปในสถานบริการ เว้นแต่เป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ในเครื่องแบบนำเข้าไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย	
มาตรา 16/1 ห้ามมิให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ซึ่งมิได้ทำงานในสถานบริการนั้นเข้าไปในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการตรวจสอบเอกสารราชการที่มีภาพถ่ายและระบุอายุของผู้ซึ่งจะเข้าไปในสถานบริการ ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะเข้าไปในสถานบริการไม่ยินยอมให้ตรวจสอบเอกสารราชการหรือไม่มีเอกสารราชการและเข้าไปในสถานบริการ ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบโดยพลัน ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ผู้รับแจ้งและหลักเกณฑ์และวิธีการในการแจ้งและการรับแจ้งให้เป็นไปตามที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด ในการดำเนินการตามวรรคสองหรือวรรคสาม ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการจะมอบหมายให้พนักงานของสถานบริการเป็นผู้ดำเนินการแทนก็ได้	
มาตรา 16/2 ห้ามมิให้ผู้ใดนำอาวุธเข้าไปในสถานบริการ เว้นแต่ผู้นั้นเป็นเจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ในเครื่องแบบและนำเข้าไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย	

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....
มาตรา 16/3 ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการพบหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่า มีผู้มีอาการมึนเมาจนประพฤตินุญวายหรือครองสติไม่ได้เข้าไปหรืออยู่ในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ หรือมีการฝ่าฝืนมาตรา 16/2 ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการแจ้งให้เจ้าหน้าที่ทราบโดยพลัน ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ผู้รับแจ้งและหลักเกณฑ์และวิธีการในการแจ้งและการรับแจ้งให้เป็นไปตามที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด การแจ้งตามวรรคหนึ่ง ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการจะมอบหมายให้พนักงานของสถานบริการเป็นผู้แจ้งแทนก็ได้	
มาตรา 17 การกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ การจัดสถานที่ภายนอกและภายใน เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย เพื่อความสะอาด หรือเพื่อความสะดวกในการตรวจตราของเจ้าหน้าที่การใช้คอมพิวเตอร์หรือการให้พนักงานติดหมายเลขประจำตัวในสถานบริการ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง	มาตรา 30 การกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง จะกำหนดวันหรือเวลาเปิดปิดให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงประเภทของสถานบริการหรือเขตท้องที่ที่สถานบริการตั้งอยู่ก็ได้
	หมวด 4 การควบคุมและการอุทธรณ์
	มาตรา 31 ห้ามมิให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการ (1) รับผู้มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์เข้าทำงานในสถานบริการ (2) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอาการมึนเมาจนประพฤตินุญวาย หรือครองสติไม่ได้เข้าไปหรืออยู่ในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....
	(3) จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้แก่ผู้มีอาการมึนเมาจนประพฤติน่าหวาดหรือครองสติไม่ได้ (4) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้ซึ่งไม่มีหน้าที่เฝ้าดูแลสถานบริการนั้นพักอาศัยหลับนอนในสถานบริการ (5) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ (6) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการนำอาวุธเข้าไปในสถานบริการ เว้นแต่เป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ในเครื่องแบบนำเข้าไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย (7) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ในสถานบริการ 8) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการพนันในสถานบริการ
	มาตรา 32 ห้ามมิให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์เข้าไปในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการตรวจเอกสารราชการที่มีภาพถ่ายและระบุอายุของผู้ซึ่งจะเข้าไปในสถานบริการ ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะเข้าไปในสถานบริการไม่ยินยอมให้ตรวจเอกสารราชการหรือไม่มีเอกสารราชการและเข้าไปในสถานบริการ ให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบโดยพลัน ทั้งนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับแจ้งและหลักเกณฑ์และวิธีการในการแจ้งและการรับแจ้งให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ในการดำเนินการตามวรรคสองหรือวรรคสาม ผู้ประกอบกิจการสถานบริการจะ

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....
	มอบหมายให้ผู้ทำงานของสถานบริการเป็นผู้ดำเนินการแทนก็ได้
	มาตรา 33 ห้ามมิให้ผู้ใดนำอาวุธเข้าไปในสถานบริการ เว้นแต่ผู้นั้นเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ในเครื่องแบบและนำเข้าไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย
	มาตรา 34 ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการสถานบริการพบหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีผู้มีการมึนเมาจนประพฤตินุญชาหรือครองสติไม่ได้เข้าไปหรืออยู่ในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ หรือมีการฝ่าฝืนมาตรา 35 วรรคหนึ่งให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบโดยพลัน โดยจะมอบหมายให้ผู้ทำงานของสถานบริการเป็นผู้แจ้งแทนก็ได้
มาตรา 18 ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการตามมาตรา 3 (1) จะจัดให้มีสุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย หรือจัดให้มีการแสดงดนตรีหรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิงด้วยก็ได้	
มาตรา 19 ในการจัดให้มีการแสดงเพื่อความบันเทิง ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการมีหน้าที่ต้องควบคุมการแสดงมิให้เป็นไปในทางลามกหรืออนาจาร และมีให้มีสัตว์ร้ายเข้าร่วมการแสดงในสภาพที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้ชม	มาตรา 35 ในการจัดให้มีการแสดงเพื่อความบันเทิง ผู้ประกอบกิจการสถานบริการมีหน้าที่ต้องควบคุมการแสดงมิให้เป็นไปในทางลามกหรืออนาจาร และมีให้มีสัตว์ร้ายเข้าร่วมการแสดงในสภาพที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้ชม เมื่อปรากฏว่ามีการแสดงต้องห้ามตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้งดการแสดงนั้นได้
มาตรา 20 เมื่อปรากฏว่า ผู้ได้รับอนุญาตตั้งสถานบริการฝ่าฝืนมาตรา 19 ในกรุงเทพมหานคร นายตำรวจท้องที่ ตั้งแต่ชั้นสารวัตรขึ้นไป	

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....
ในจังหวัดอื่น ตั้งแต่นายอำเภอท้องที่ขึ้นไปมีอำนาจ สั่งให้งดการแสดงนั้นได้	
มาตรา 21 ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการขาดคุณสมบัติ หรือเมื่อสถานบริการใดดำเนินกิจการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการมั่วสุมเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือมีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ หรือดำเนินกิจการโดยไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจไม่ต่ออายุใบอนุญาตหรือสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตได้ โดยให้คำนึงถึงความร้ายแรงของการกระทำความผิด การสั่งพักใช้ใบอนุญาต ให้สั่งพักได้ ดังต่อไปนี้ (1) กรณีดำเนินกิจการสถานบริการโดยไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนมาตรา 14 มาตรา 15 มาตรา 16 (2) หรือ (3) หรือกฎกระทรวงตามมาตรา 17 เฉพาะในส่วนที่ไม่ใช่กำหนดวันเวลาเปิดปิดสถานบริการ ให้สั่งพักได้ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน (2) กรณีดำเนินกิจการสถานบริการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการมั่วสุมเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือมีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ หรือดำเนินกิจการสถานบริการโดยไม่ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนมาตรา 13 มาตรา 16 (1) (4) (5) หรือ (6) มาตรา 16/1 วรรคหนึ่ง มาตรา 16/2 มาตรา 19 หรือกฎกระทรวงตามมาตรา 17 เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกำหนดวันเวลาเปิดปิดสถานบริการ ให้สั่งพักได้ครั้งละไม่เกินเก้าสิบวัน หลักเกณฑ์ในการพิจารณาว่ากรณีใดพนักงานเจ้าหน้าที่จะมีคำสั่งหรือไม่มีคำสั่งต่ออายุใบอนุญาต หรือพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต	มาตรา 36 เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ว่า ผู้ประกอบกิจการสถานบริการผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ให้นายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ระงับการกระทำนั้น หรือสั่งให้ดำเนินการแก้ไขได้ตามที่เห็นสมควร (1) ไม่จัดทำบัตรประวัติผู้ทำงาน (2) ไม่จัดสถานที่ให้เป็นระเบียบเพื่อความสะอาดหรือสะดวกในการตรวจตราของพนักงานเจ้าหน้าที่ (3) จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้แก่ผู้ที่มีอาการมึนเมาจนประพฤตุน่าหวายหรือครองสติไม่ได้ ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการสถานบริการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวรรคหนึ่งให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งแรกให้สั่งพักใช้ใบอนุญาตสิบวัน ครั้งที่สองให้สั่งพักใช้ใบอนุญาตยี่สิบวัน

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....
พร้อมด้วยเหตุผล รวมทั้งหลักเกณฑ์การกำหนดระยะเวลาในการสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้เป็นไปตามที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด ในกรณีที่ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการอุทธรณ์คำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา 22 หากอุทธรณ์โดยเหตุตามวรรคสอง (1) ให้การอุทธรณ์เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตนั้น หากอุทธรณ์โดยเหตุตามวรรคสอง (2) หรือเหตุอื่น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งนั้นเป็นผู้มีอำนาจสั่งให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตนั้น แต่ต้องมีคำสั่งภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอให้ทุเลาการบังคับ หากพนักงานเจ้าหน้าที่แล้วพนักงานเจ้าหน้าที่ยังไม่มีคำสั่งใดให้ถือว่าเป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตนั้น ระยะเวลาในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่หน่วยงานที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ประจำอยู่ได้รับอุทธรณ์ระยะเวลาในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งอื่นที่ไม่ใช่คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง	
	มาตรา 37 เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนว่าผู้ประกอบการกิจการสถานบริการผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งแรกให้สั่งพักใช้ใบอนุญาตสามสิบวัน ครั้งที่สองให้สั่งพักใช้ใบอนุญาตหกสิบวัน (1) ย้าย แก้ไข เปลี่ยนแปลงต่อเติมสถานบริการโดยได้รับอนุญาต (2) รับผู้ที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์เข้าทำงาน

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....
	มาตรา 38 เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนว่าผู้ประกอบการสถานบริการกระทำการดังต่อไปนี้ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตหกสิบวัน (1) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์เข้าไปในสถานบริการซึ่งต้องไม่เกินยี่สิบคน (2) จัดให้มีการแสดงลามกอนาจารในสถานบริการ (3) เปิดทำการไม่เป็นไปตามเวลาที่กฎหมายกำหนด (4) จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้แก่ผู้ที่มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ หรือจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เกินกว่าเวลาตามที่กฎหมายกำหนด
	มาตรา 39 เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนว่าผู้ประกอบการสถานบริการผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตหนึ่งปี (1) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์เข้าไปในสถานบริการตั้งแต่ยี่สิบคนขึ้นไป (2) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการนำอาวุธเข้าไปในสถานบริการ (3) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ (4) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ในสถานบริการ (5) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการเล่นการพนันอันเป็นความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการพนันในสถานบริการ

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....
	มาตรา 40 เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนว่ามีพฤติการณ์อย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาต (1) ผู้ประกอบกิจการสถานบริการเป็นผู้ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 22 ยกเว้นลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 22 (8) (2) สถานบริการดำเนินกิจการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน (3) เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา 36 วรรคสอง หรือมาตรา 37 มาแล้วสองครั้งและกระทำความผิดเดิมซ้ำอีก (4) เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา 38 หรือมาตรา 39 มาแล้ว และกระทำความผิดเดิมซ้ำอีก
มาตรา 22 ในกรณีพนักงานเจ้าหน้าที่สั่งพักใช้หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการในกรุงเทพมหานครมีสิทธิอุทธรณ์ต่ออธิบดีกรมตำรวจ ในจังหวัดอื่นผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการมีสิทธิอุทธรณ์ต่อปลัดกระทรวงมหาดไทย การอุทธรณ์ให้กระทำภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือพนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งการสั่งพักใช้หรือสั่งเพิกถอนการอนุญาต คำวินิจฉัยของอธิบดีกรมตำรวจหรือปลัดกระทรวงมหาดไทย แล้วแต่กรณี ให้เป็นที่สุด	มาตรา 41 หลักเกณฑ์ในการพิจารณาว่ากรณีใดนายทะเบียนจะมีคำสั่งหรือไม่มีคำสั่งต่ออายุใบอนุญาตหรือพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตพร้อมด้วยเหตุผล ให้เป็นไปตามที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการสถานบริการอุทธรณ์คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา 36 วรรคสอง หรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา 40 (3) ให้การอุทธรณ์เป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตนั้น หากเป็นการอุทธรณ์โดยเหตุอื่น ให้นายทะเบียนผู้ทำคำสั่งนั้นเป็นผู้มีอำนาจสั่งให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตนั้น แต่ต้องมีคำสั่งภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับคำขอให้ทุเลาการบังคับ หากพ้นกำหนดดังกล่าวแล้ว นายทะเบียนยังไม่มีคำสั่งใด ให้ถือว่าเป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตนั้น

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....
	ระยะเวลาในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่หน่วยงานที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ประจำอยู่ได้รับอุทธรณ์ระยะเวลาในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งอื่นที่ไม่ใช่คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง
	มาตรา 42 ในกรณีนายทะเบียนสั่งพักใช้หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ผู้ประกอบกิจการสถานบริการในกรุงเทพมหานครมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรี ในจังหวัดอื่นผู้ประกอบกิจการสถานบริการมีสิทธิอุทธรณ์ต่อปลัดกระทรวงมหาดไทย การอุทธรณ์ให้กระทำภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือนายทะเบียนแจ้งคำสั่งพักใช้หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาต คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีหรือปลัดกระทรวงมหาดไทย แล้วแต่กรณี ให้เป็นที่สุด
มาตรา 23 ก่อนครบกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต ผู้หนึ่งผู้ใดจะยื่นคำขอรับใบอนุญาตเพื่อตั้งสถานบริการ ณ สถานที่เดียวกันนั้นไม่ได้	มาตรา 43 ก่อนครบกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต ผู้หนึ่งผู้ใดจะยื่นคำขอรับใบอนุญาตเพื่อตั้งสถานบริการ ณ สถานที่เดียวกันนั้นไม่ได้
	หมวด 5 พนักงานเจ้าหน้าที่
มาตรา 24 เมื่อพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามีเหตุอันควรเชื่อหรือสงสัยว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎกระทรวงซึ่งออกตามพระราชบัญญัตินี้ในสถานบริการแห่งใด ให้เจ้าพนักงานนั้นมีอำนาจเข้าไปตรวจภายในสถานบริการนั้นได้ไม่ว่าในเวลาใด ๆ	มาตรา 44 ในการปฏิบัติหน้าที่ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่รัฐมนตรีแต่งตั้ง มีอำนาจ ดังต่อไปนี้ (1) เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อหรือสงสัยว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายนี้ในสถานบริการแห่งใด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปตรวจภายในสถานบริการนั้นได้ไม่ว่าในเวลาใด ๆ (2) มีหนังสือเรียกผู้ประกอบกิจการสถานบริการ หรือผู้ทำงานในสถานบริการนั้นมาให้

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....
ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานผู้มีอำนาจตรวจสอบบัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง	ถ้อยคำหรือชี้แจง หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้อง มาเพื่อประกอบการพิจารณา
	มาตรา 45 ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวแก่บุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด
	มาตรา 46 ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร
	หมวด 6 บทกำหนดโทษ
มาตรา 25 ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ ผู้ดำเนินกิจการ ลูกจ้างหรือคนรับใช้ของสถานบริการ ผู้ใดสามารถให้ความสะดวกแก่เจ้าพนักงานซึ่งปฏิบัติกรตามมาตรา 24 ได้ แต่ไม่ยอมให้ความสะดวกนั้นเมื่อเจ้าพนักงานร้องขอ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	
มาตรา 26 ผู้ใดตั้งสถานบริการโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือดำเนินกิจการสถานบริการเช่นนั้น ในระหว่างถูกพักใช้ใบอนุญาต หรือดำเนินกิจการสถานบริการผิดประเภทที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	มาตรา 47 ผู้ใดประกอบกิจการสถานบริการโดยไม่ได้รับใบอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกวันละสามหมื่นบาท ตลอดระยะเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่
	มาตรา 48 ผู้ใดประกอบกิจการสถานบริการในระหว่างถูกพักใช้ใบอนุญาต หรือประกอบกิจการสถานบริการผิดประเภทจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือ

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....
	ทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกวันละหนึ่งหมื่นบาท ตลอดระยะเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่
มาตรา 27 ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 12 มาตรา 14 มาตรา 15 มาตรา 16 (1) (2) (3) หรือ (4) มาตรา 16/1 วรรคหนึ่ง หรือกฎกระทรวงตามมาตรา 17 มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกิน ห้าหมื่นบาท	
มาตรา 28 ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการผู้ใด ฝ่าฝืนมาตรา 13 หรือมาตรา 16 (5) หรือ (6) มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกิน หกหมื่นบาท	
มาตรา 28/1 ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 16/1 วรรคสองหรือ วรรคสาม หรือมาตรา 16/3 มีความผิดทางพินัยต้อง ชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าหมื่นบาท ผู้ใดเข้าไปในสถานบริการโดยไม่มีหรือไม่ยอม ให้ตรวจเอกสารราชการตามมาตรา 16/1 วรรคสาม มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกิน ห้าพันบาท	
มาตรา 28/2 ผู้ใดนำอาวุธเข้าไปใน สถานบริการโดยฝ่าฝืนมาตรา 16/2 ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ในกรณีที่อาวุธตามวรรคหนึ่งเป็นอาวุธปืน ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ในกรณีที่อาวุธตามวรรคหนึ่งเป็นวัตถุระเบิด หรืออาวุธสงคราม ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่สองปีถึงยี่สิบปี หรือปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึง สี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	มาตรา 49 ผู้ใดนำอาวุธเข้าไปใน สถานบริการโดยฝ่าฝืนมาตรา 33 ต้องระวางโทษ จำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ในกรณีที่อาวุธตามวรรคหนึ่งเป็นอาวุธปืน ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงห้าปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ในกรณีที่อาวุธตามวรรคหนึ่งเป็นวัตถุระเบิด หรืออาวุธสงคราม ผู้ฝ่าฝืนต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่สองปีถึงยี่สิบปี หรือปรับตั้งแต่สี่หมื่นบาทถึง สี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....
ในกรณีที่ ศาลมี คำพิพากษาลงโทษตาม วรรคหนึ่ง วรรคสอง หรือวรรคสาม ให้ศาลมีอำนาจ สั่งให้รับอาวุณนั้นด้วย	ในกรณีที่ ศาลมี คำพิพากษาลงโทษตาม วรรคหนึ่ง วรรคสอง หรือวรรคสาม ให้ศาลมีอำนาจ สั่งให้รับอาวุณนั้นด้วย
มาตรา 28/3 ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 19 หรือผู้ใดจัดให้มีการ แสดงเพื่อความบันเทิงในสถานบริการที่เป็นไปในทาง ลามกหรืออนาจาร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ	มาตรา 50 ผู้ประกอบกิจการสถานบริการใด ไม่ปฏิบัติตามมาตรา 35 หรือผู้ใดจัดให้มีการแสดง เพื่อความบันเทิงในสถานบริการที่เป็นไปในทาง ลามกหรืออนาจาร ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน สามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ
	มาตรา 51 ผู้ใดเข้าไปในสถานบริการ โดยไม่มีเอกสารราชการหรือไม่ยินยอมให้ตรวจ เอกสารราชการ มีความผิดทางพินัยต้องชำระ ค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าพันบาท
	มาตรา 52 ผู้ประกอบกิจการสถานบริการใด ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 27 มาตรา 29 มาตรา 31 (1) (2) (3) และ (4) มาตรา 32 วรรคสอง และวรรคสาม และมาตรา 34 มีความผิดทางพินัย ต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินห้าหมื่นบาท
	มาตรา 53 ผู้ประกอบกิจการสถานบริการ ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 28 มีความผิด ทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกิน หกหมื่นบาท
	มาตรา 54 ผู้ประกอบกิจการสถานบริการใด ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 30 มีความผิดทาง พินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยไม่เกินหนึ่งแสนบาท
	มาตรา 55 มาตรา 55 ผู้ประกอบกิจการ สถานบริการใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา 31 (5) (6) (7) และ (8) และมาตรา 32 วรรคหนึ่ง มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัยตั้งแต่ สามหมื่นบาทถึงสามแสนบาท

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....
มาตรา 28/4 ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย	มาตรา 56 ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือทำการและละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย
มาตรา 29 เมื่อพระราชบัญญัตินี้ได้ใช้บังคับในท้องที่ใด ให้ผู้ตั้งสถานบริการตามมาตรา 3 (1) (2) หรือ (3) อยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับดำเนินกิจการต่อไปได้ในเมื่อได้จัดทำบัตรประวัติตามที่บังคับไว้ในมาตรา 14 และมาขอรับใบอนุญาตตั้งสถานบริการนั้น โดยเสียค่าธรรมเนียมภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับในท้องที่นั้น ให้ผู้ตั้งสถานบริการตามมาตรา 3 (4) อยู่แล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับปฏิบัติตามมาตรา 16 และมาตรา 17 ภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับในท้องที่นั้น	
มาตรา 30 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้	

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....
อัตราค่าธรรมเนียม (1) ใบอนุญาตตั้งสถานบริการ ฉบับละ 50,000 บาท (2) ใบแทนใบอนุญาตตั้งสถานบริการ ฉบับละ 1,000 บาท (3) การต่ออายุใบอนุญาตตั้งสถานบริการ ครั้งละ 10,000 บาท ในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียม จะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกัน โดยคำนึงถึงลักษณะ ขนาด หรือประเภทของ สถานบริการก็ได้	อัตราค่าธรรมเนียม (1) สถานบริการตามมาตรา 4 (1) (1.1) ใบอนุญาตตั้งสถานบริการ ฉบับละ 30,000 บาท (1.2) ใบแทนใบอนุญาตตั้งสถานบริการ ฉบับละ 1,000 บาท (1.3) การต่ออายุใบอนุญาตตั้ง สถานบริการ ครั้งละ 10,000 บาท (2) สถานบริการตามมาตรา 4 (2) และ (3) (2.1) ใบอนุญาตตั้งสถานบริการ ฉบับละ 70,000 บาท (2.2) ใบแทนใบอนุญาตตั้งสถานบริการ ฉบับละ 5,000 บาท (2.3) การต่ออายุใบอนุญาตตั้ง สถานบริการ ครั้งละ 30,000 บาท (3) สถานบริการตามมาตรา 4 (4) ถึง (9) (3.1) ใบอนุญาตตั้งสถานบริการ ฉบับละ 50,000 บาท (3.2) ใบแทนใบอนุญาตตั้งสถานบริการ ฉบับละ 3,000 บาท (3.3) การต่ออายุใบอนุญาตตั้ง สถานบริการ ครั้งละ 20,000 บาท ในการออกกฎกระทรวงกำหนด ค่าธรรมเนียม จะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม ให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงประเภทหรือขนาด ของสถานบริการ เขตท้องที่ที่สถานบริการตั้ง หรือระดับความดังของเสียงที่เกิดจากสถานบริการ นั้นก็ได้

3. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างกฎหมาย

ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

- 1) กระทรวงมหาดไทย
- 2) กรมการปกครอง

ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยอ้อม

- 1) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
- 2) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- 3) กระทรวงวัฒนธรรม
- 4) กระทรวงสาธารณสุข
- 5) กรมโยธาธิการและผังเมือง
- 6) กรมสรรพสามิต
- 7) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- 8) สมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย
- 9) สมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย
- 10) สมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย
- 11) สภาองค์กรของผู้บริโภค
- 12) สหพันธ์สมาคมผู้ประกอบการไทย

ผู้ที่เกี่ยวข้องทั่วไป

ประชาชน

4. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น

- 1) ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและพนักงานเจ้าหน้าที่ รวมถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องตามหมวด 1 บททั่วไป
- 2) ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดองค์ประกอบ คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่ง หน้าที่และอำนาจ องค์ประชุม และการพ้นจากตำแหน่ง รวมถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องตามหมวด 2 คณะกรรมการสถานบริการกรุงเทพมหานครและคณะกรรมการสถานบริการจังหวัด
- 3) ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการขอใบอนุญาต สถานที่ที่ขออนุญาตตั้งเป็นสถานบริการ และคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต รวมถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องตามหมวด 3 การประกอบกิจการสถานบริการ
- 4) ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดข้อห้ามและข้อปฏิบัติของผู้ประกอบกิจการสถานบริการ การสั่งพักใช้ใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาต และการอุทธรณ์คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต รวมถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องตามหมวด 4 การควบคุมและการอุทธรณ์

5) ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดอำนาจและแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ของ พนักงานเจ้าหน้าที่ รวมถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องตามหมวด 5 พนักงานเจ้าหน้าที่

6) ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดโทษของการประกอบกิจการสถานบริการ และผู้ที่เข้าไปในสถานบริการ รวมถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องตามหมวด 6 บทกำหนดโทษ

7) ท่านเห็นว่าพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 มีปัญหาและอุปสรรค ในการบังคับใช้หรือไม่ อย่างไร และการปรับปรุงพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ตามร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... สามารถแก้ไขปัญหา อุปสรรคที่เกิดขึ้นได้หรือไม่ อย่างไร

8) ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ (ถ้ามี)

5. ระยะเวลาและวิธีการรับฟังความคิดเห็น

5.1 กรอบระยะเวลาดำเนินการสำหรับการจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นและ วิเคราะห์ผลกระทบ จำนวน 75 วันทำการ โดยจำแนกเป็น

(1) ระยะเวลาการรับฟังความคิดเห็น จำนวน 30 วัน นับตั้งแต่วันที่ 17 ตุลาคม 2568 ถึงวันที่ 28 พฤศจิกายน 2568

(2) ระยะเวลาการจัดทำรายงานและวิเคราะห์ผลกระทบ จำนวน 45 วันทำการ นับตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม 2568 ถึงวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2568

5.2 วิธีการรับฟังความคิดเห็น

(1) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภาและส่งประเด็นไปรับฟัง ความคิดเห็นจากผู้ได้รับผลกระทบโดยตรง

(1.1) ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น ตั้งแต่วันที่ 21 ตุลาคม 2568 ถึงวันที่ 20 พฤศจิกายน 2568

(1.2) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

(1.3) ส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง ประกอบด้วย

- 1) กระทรวงมหาดไทย
- 2) กรมการปกครอง
- 3) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
- 4) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
- 5) กระทรวงวัฒนธรรม
- 6) กระทรวงสาธารณสุข
- 7) กรมโยธาธิการและผังเมือง
- 8) กรมสรรพสามิต
- 9) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
- 10) สมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย
- 11) สมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย
- 12) สมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย
- 13) สภาองค์กรของผู้บริโภค
- 14) สหพันธ์สมาคมผู้ประกอบการไทย

(2) การรับฟังความคิดเห็นด้วยวิธีอื่น (ไม่มี)

6. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

6.1 ข้อมูลทั่วไปผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น

(1) จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

โดยมีผู้เข้าชม จำนวน 20,627 คน และมีผู้แสดงความคิดเห็น จำนวน 31 ราย

โดยมีข้อมูลของผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น ดังนี้

เพศ ชาย จำนวน 13 คน และหญิง จำนวน 18 คน

อายุ Generation Z (เกิดตั้งแต่ พ.ศ. 2541-2565) จำนวน 5 คน
Generation Y (เกิดระหว่าง พ.ศ. 2523-2540) จำนวน 5 คน Generation X (เกิดระหว่าง พ.ศ. 2508-2522) จำนวน 12 คน และ Baby Boomer (เกิดก่อน พ.ศ. 2508) จำนวน 9 คน

ระดับการศึกษา ประถมศึกษา หรือต่ำกว่า จำนวน 0 คน มัธยมศึกษา/ปวช./ปวส. จำนวน 13 คน ปริญญาตรี จำนวน 9 คน และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 9 คน

อาชีพ รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 5 คน ข้าราชการบำนาญ จำนวน 2 คน ค้าขาย/ทำธุรกิจส่วนตัว จำนวน 9 คน เกษตรกร จำนวน 1 คน รับจ้าง จำนวน 9 คน นักเรียน/นักศึกษา จำนวน 0 คน และอื่น ๆ จำนวน 5 คน

ความเกี่ยวข้องกับร่างกฎหมาย กรรมการปกครอง จำนวน 1 คน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จำนวน 1 คน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จำนวน 1 คน และประชาชน 28 คน

(2) จากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง

มีการแสดงความคิดเห็น จำนวน 13 ราย คือ กระทรวงมหาดไทย กรรมการปกครอง กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงสาธารณสุข กรมโยธาธิการและผังเมือง กรมสรรพสามิต สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย สมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย สมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย และสภาองค์กรของผู้บริโภค

6.2 ผลการรับฟัง

ผลการรับฟังผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th และจากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง สรุปได้ดังนี้

(1) ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและพนักงานเจ้าหน้าที่ รวมถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องตามหมวด 1 บททั่วไป

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นด้วย แต่ไม่ได้แสดงความคิดเห็นไว้อย่างใด (เว็บไซต์) - เห็นพ้องด้วยในมาตรา 1 มาตรา 3 มาตรา 7 ถึง มาตรา 9 และในมาตรา 5 เห็นพ้องด้วยกับการที่กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว เนื่องจากการดำเนินการกิจการสถานบริการอาจดำเนินการไปในทางที่กระทบกระเทือนต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ซึ่งจำเป็นจะต้องควบคุม โดยกระทรวงมหาดไทย	- ไม่เห็นด้วย แต่ไม่ได้แสดงความคิดเห็นไว้อย่างใด (เว็บไซต์) - ตามมาตรา 5 ไม่เห็นพ้องด้วยในประเด็นที่ให้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยกำหนดอัตรา ค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงระดับ ความดังของเสียงที่เกิดจากสถานบริการ เนื่องจากการวัดระดับเสียงที่แท้จริงเป็นไปได้ยาก ผู้ประกอบกิจการบางรายอาจหลีกเลี่ยง กฎหมาย โดยลดระดับความดังเสียงขณะที่เจ้าหน้าที่เข้าไปตรวจสอบและปรับให้สูงขึ้น

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
มีการกิจในการบำบัดทุกข์บำรุงสุขของประชาชน และการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม อยู่แล้ว การกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการจึงมีความเหมาะสมแล้ว (กระทรวงมหาดไทย และกรมการปกครอง) - จากการตรวจสอบและพิจารณาอำนาจหน้าที่ ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแล้ว เห็นพ้องกับหลักการและบทบัญญัติต่าง ๆ ตาม ร่างพระราชบัญญัติฯ (กระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา) - ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... ได้กำหนดเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ ที่เปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากสถานบริการ ในปัจจุบันมีรูปแบบที่หลากหลายและลักษณะ การดำเนินการที่แตกต่างจากกฎหมายบัญญัติไว้ เพื่อเป็นการอุดช่องว่างของกฎหมาย (กระทรวง การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์) - เนื่องจากพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน เพื่อให้มีความเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันที่มี รูปแบบการประกอบกิจการสถานบริการที่ เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมให้มีความชัดเจน และครอบคลุมถึงสถานประกอบกิจการที่ อาจดำเนินการเป็นการกระทำความผิดต่อ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของ ประชาชน โดยให้การควบคุมตรวจสอบทำได้ อย่างเข้มงวด เพื่อให้สถานบริการไม่เป็นแหล่ง มั่วสุม และปลอดจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับ ยาเสพติด และลดผลกระทบแก่ประชาชน ซึ่งอยู่บริเวณใกล้เคียงสถานบริการ (กระทรวง วัฒนธรรม) - เห็นด้วยกับการกำหนดให้มีหมวด 1 บททั่วไป ซึ่งเป็นการเพิ่มมาตราเพื่อกำหนดอำนาจหน้าที่ ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและ พนักงานเจ้าหน้าที่ เห็นว่าทำให้มีความชัดเจน	ในเวลาปกติ ทำให้การจัดเก็บค่าธรรมเนียม ขาดประสิทธิภาพและอาจเป็นช่องทางในการ ทุจริตของเจ้าหน้าที่ และไม่เห็นพ้องด้วยใน มาตรา 2 เนื่องจากร่างพระราชบัญญัติฉบับ ดังกล่าวกำหนดให้มีการออกกฎหมายลำดับรอง จึงควรมีระยะเวลาให้หน่วยงานและเจ้าหน้าที่ได้ มีเวลาในการจัดทำกฎหมายดังกล่าวให้ครบถ้วน สมบูรณ์ ประกอบกับเพื่อให้ผู้ประกอบการ กิจการได้มีเวลาในการศึกษาทำความเข้าใจ กฎหมาย และทราบล่วงหน้าว่าการประกอบ กิจการลักษณะใดที่เข้าข่ายเป็นสถานบริการ ที่จะต้องถูกควบคุมจากรัฐ และเตรียมความ พร้อมในด้านต่าง ๆ เพื่อปฏิบัติตามกฎหมาย นอกจากนี้ ไม่เห็นพ้องด้วยในมาตรา 4 ในประเด็น ดังนี้ (1) สถานที่ตั้งสถานบริการ ควรกำหนดเฉพาะ สถานที่ตั้งที่เป็นการถาวร มีอาคารสถานที่ตั้ง ที่ชัดเจนและเคลื่อนที่ไม่ได้ เนื่องจากการประกอบ กิจการดังกล่าว อาคารที่นำมาใช้จะต้องมีมาตรฐาน ความปลอดภัยที่เหมาะสมแก่การประกอบธุรกิจ เพื่อป้องกันความเสียหายแก่ชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชน นอกจากนี้ การที่ กำหนดให้มีการเคลื่อนที่ได้ นั้น อาจจะขัดกับ มาตรา 21 เรื่องเขตท้องที่ตั้งสถานบริการและ ไม่สามารถควบคุมสถานบริการไม่ให้ใกล้ชิดวัด สถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา โรงเรียนหรือสถานศึกษา โรงพยาบาลหรือ สถานพยาบาลที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน สโมสร เยาวชน หรือหอพัก ในระยะที่เห็นได้ว่าจะ ก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่สถานที่ดังกล่าว เพื่อไม่อยู่ในย่านที่ประชาชนอยู่อาศัย อันจะก่อ ความเดือดร้อนรำคาญแก่ประชาชนผู้อยู่อาศัย ใกล้เคียง รวมทั้งไม่สามารถควบคุมความ เดือดร้อนรำคาญทางเสียงได้

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
มากขึ้นกว่าที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 (<i>กระทรวงสาธารณสุข</i>) - เห็นชอบตามร่างกฎหมาย (<i>กรมโยธาธิการและผังเมือง</i>) - เห็นด้วยในหลักการตามประเด็นการรับฟังความคิดเห็นดังกล่าว (<i>กรมสรรพสามิต</i>) - เห็นด้วย เนื่องจากการกำหนดอำนาจและหน้าที่ของรัฐมนตรีและพนักงานเจ้าหน้าที่ไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้การกำกับ ควบคุม และออกใบอนุญาตสถานบริการเป็นไปอย่างมีมาตรฐาน และรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน (<i>สำนักงานตำรวจแห่งชาติ</i>) - ประเด็นการกำหนดอำนาจหน้าที่ เห็นด้วยกับกรณีการกำหนดอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... เนื่องจากการกระจายอำนาจให้แก่ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ในการพิจารณาออกใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการแทนเจ้าหน้าที่ของกรมการปกครองหรือตำรวจ ด้วยบริบทของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความใกล้ชิดกับประชาชนในพื้นที่และรับรู้ถึงปัญหาสภาพความเป็นอยู่ของประชาชนในพื้นที่ได้ดีกว่าเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากส่วนกลาง ทั้งนี้ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อยในเขตพื้นที่ที่ปกครอง ดังนั้น การตั้งของสถานบริการอาจจะส่งผลกระทบในเรื่องของความปลอดภัยและความเป็นระเบียบเรียบร้อยกับประชาชนในพื้นที่ จึงเห็นควรว่าให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจโดยตรงในการออกใบอนุญาต	(2) การใช้ระดับเสียงมาเป็นเกณฑ์ในกำหนดประเภทสถานบริการอาจจะไม่สอดคล้องกับลักษณะทางธุรกิจหรือกิจกรรมในสถานบริการได้ครบถ้วน เช่น บางกิจกรรมอาจใช้ระดับเสียงที่ต่ำ แต่มีลักษณะการให้บริการที่ส่งผลกระทบหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน รวมทั้งความยากในการควบคุมการวัดระดับเสียงที่แท้จริงและการบังคับใช้กฎหมายอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากระดับเสียงมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ขึ้นอยู่กับกิจกรรมภายในและปัจจัยภายนอกสถานบริการและอาจเปิดช่องให้เกิดการหลีกเลี่ยงกฎหมาย เช่น กรณีผู้ประกอบการบางรายอาจลดระดับความดังของเสียงขณะที่เจ้าหน้าที่ได้เข้าไปตรวจสอบและปรับให้ดังขึ้นในเวลาปกติ (3) การกำหนดกิจการบางประเภทอาจเป็นการจำกัดสิทธิในการประกอบอาชีพ และเป็นการควบคุมที่เข้มข้นเกินไป เช่น (6) ประเภทเคาน์เตอร์เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยจัดที่ให้ดื่มบริเวณที่จำหน่ายและมีดนตรีเสียงไม่ดัง อาจมีพนักงานให้บริการเครื่องดื่ม อาจเป็นการจำกัดสิทธิในการประกอบอาชีพ และเป็นการควบคุมที่เข้มข้นเกินไป รวมทั้งอาจขัดต่อหลักเกณฑ์การร่างกฎหมายซึ่งกำหนดว่าบุคคลย่อมมีเสรีภาพในการประกอบกิจการหรือประกอบอาชีพและการแข่งขันโดยเสรีอย่างเป็นธรรม และรัฐไม่ควรออกกฎหมายที่เป็นอุปสรรคในการประกอบอาชีพของประชาชนเกินความจำเป็น อีกทั้ง ไม่เห็นพ้องด้วยในมาตรา 6 ที่เสนอให้มีการตราพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตท้องที่หนึ่งท้องที่ใดเป็นเขตงดออกใบอนุญาตแต่เพียงอย่างเดียว ควรกำหนดให้มีทั้งเขตท้องที่เพื่อการอนุญาตและงดอนุญาต เนื่องจากในขั้นตอนของการกำหนดเขตท้องที่ดังกล่าว มีการ

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ตรวจสอบ และสั่งปิด-เปิดสถานบริการ (สมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย) - เห็นด้วยตามร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวทั้งหมด โดยไม่มีข้อโต้แย้ง (สมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย)	รับฟังความคิดเห็นและความต้องการของพื้นที่ ทำให้ประชาชนในพื้นที่ทราบข้อมูลและมีส่วนร่วมในการกำหนดดังกล่าว จึงช่วยลดปัญหาข้อร้องเรียนที่ตามมา รวมทั้งได้มีการตรวจสอบให้สอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น กฎหมายผังเมืองว่า โซนสีอะไรสามารถตั้งสถานบริการได้หรือไม่ (กระทรวงมหาดไทย และกรมการปกครอง) - ไม่เห็นด้วยกับ 1. เรื่องสถานบริการควรเป็นเรื่องท้องถิ่นและท้องถิ่นดูแลกันเองเพราะเป็นเรื่องรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย การจัดระเบียบชุมชน ศีลธรรมในพื้นที่ และ 2. เรื่องการบริหารจัดการสถานบริการในร่างกฎหมายฉบับนี้ ไม่ให้ความสำคัญกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้ง ๆ ที่อยู่ในพื้นที่ได้รับผลกระทบโดยตรง (สมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย) - ตามที่ร่างพระราชบัญญัติฯ มาตรา 9 บัญญัติว่า “บรรดาค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และรายได้อื่น ๆ เกี่ยวกับการประกอบกิจการสถานบริการตามพระราชบัญญัตินี้ให้ตกเป็นรายได้ของแผ่นดิน” นั้น ไม่เห็นควรให้กำหนดทั้ง “ค่าธรรมเนียม” และ “ค่าปรับ” ตกเป็นรายได้ของแผ่นดิน แต่ควรแยกการจัดเก็บตามวัตถุประสงค์ ดังนี้ (1) ค่าธรรมเนียมเป็นรายจ่ายที่ผู้ประกอบการสถานบริการจ่ายเพื่อขอใบอนุญาต หรือต่ออายุหากร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการออกใบอนุญาตแล้วนั้น ค่าธรรมเนียมควรเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมการกระจายอำนาจและการหารายได้ของท้องถิ่น (2) ค่าปรับเป็นโทษปรับทางอาญาเมื่อมีการดำเนินคดีและศาลมีคำสั่งให้ปรับผู้กระทำความผิด

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	ตามพระราชบัญญัติสถานบริการ ซึ่งเป็นอำนาจตุลาการไม่ได้เป็นอำนาจบริหาร องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ได้มีหน้าที่ในการตัดสินดำเนินคดีต่อผู้กระทำความผิด ดังนั้น ค่าปรับที่ได้จากกรณีการดำเนินคดีตามกฎหมายอาญาควรตกเป็นรายได้ของแผ่นดิน (<i>สมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย</i>)

ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1) ตามมาตรา 6 เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเห็นสมควร... นั้น เห็นว่า เมื่อตามมาตรา 4 ได้กำหนดคำนิยามว่า “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมาตรา 5 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้... จึงควรพิจารณาเปลี่ยนคำว่า “รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย” เป็น “รัฐมนตรี” ในมาตรา 6 แห่งร่างพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าว (*กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา*)

2) ตามมาตรา 7 ที่กำหนดว่า “ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับสถานที่ตั้ง ขนาด ความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย สุขลักษณะ หรือรายละเอียดการดำเนินการของสถานประกอบกิจการแต่ละประเภท รวมทั้งกำหนดมาตรฐานการประกอบกิจการสถานบริการ ทั้งนี้ เงื่อนไขดังกล่าวให้รวมถึงการห้ามประกอบกิจการอื่นใดในสถานบริการด้วย” นั้น กฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารได้มีการกำหนดเรื่องความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย และสุขลักษณะของสถานบริการไว้อยู่แล้ว เช่น กฎกระทรวงกำหนดประเภทและระบบความปลอดภัยของอาคารที่ใช้เพื่อประกอบกิจการเป็นสถานบริการ พ.ศ. 2555 เป็นต้น (*กรมโยธาธิการและผังเมือง*)

3) รายได้ที่เกิดจากการกำกับดูแลกิจการสถานประกอบการในพื้นที่ที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อท้องถิ่น ควรถูกจัดสรรให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) เป็นหลัก เพื่อให้ท้องถิ่นมีทรัพยากรเพียงพอในการบริหารจัดการและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ดังนั้น บรรดาค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และรายได้อื่น ๆ เกี่ยวกับการประกอบกิจการสถานบริการตามร่างพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ให้กับท้องถิ่นเป็นลำดับแรก (*สภาองค์กรของผู้บริโภค*)

(2) ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดองค์ประกอบ คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่ง หน้าที่และอำนาจ องค์ประชุม และการพ้นจากตำแหน่ง รวมถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องตามหมวด 2 คณะกรรมการสถานบริการกรุงเทพมหานครและคณะกรรมการสถานบริการจังหวัด

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นด้วย แต่มิได้แสดงความคิดเห็นไว้แต่อย่างใด (เว็บไซต์) - เห็นพ้องด้วยในมาตรา 12 ถึงมาตรา 16 และมาตรา 18 ถึงมาตรา 19 ซึ่งเป็นบทบัญญัติเพิ่มเติมขึ้นมาในร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... ซึ่งได้กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของคณะกรรมการสถานบริการ กรุงเทพมหานคร คณะกรรมการสถานบริการ จังหวัด วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่ง รวมถึงการกำหนดให้กรรมการปกครองทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการ โดยรับผิดชอบในงานธุรการและงานวิชาการของคณะกรรมการ (กระทรวงมหาดไทย และกรมการปกครอง) - จากการตรวจสอบและพิจารณาการกำหนดองค์ประกอบ คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่ง หน้าที่และอำนาจ องค์ประชุม และการพ้นจากตำแหน่งแล้ว เห็นพ้องกับหลักการตามร่างพระราชบัญญัติฯ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา) - ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... ได้กำหนดเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากสถานบริการในปัจจุบันมีรูปแบบที่หลากหลายและลักษณะการดำเนินการที่แตกต่างจากกฎหมายบัญญัติไว้ เพื่อเป็นการอุดช่องว่างของกฎหมาย (กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์) - เนื่องจากพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน เพื่อให้มีความเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันที่มีรูปแบบการประกอบกิจการสถานบริการที่	- ไม่เห็นด้วย แต่มิได้แสดงความคิดเห็นไว้แต่อย่างใด (เว็บไซต์) - ไม่เห็นพ้องด้วยในมาตรา 10 กรณีที่คณะกรรมการสถานบริการกรุงเทพมหานคร กำหนดให้ปลัดกรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการและเลขานุการ เมื่อกำหนดให้อธิบดีกรมการปกครองเป็นประธานกรรมการ และมาตรา 19 กำหนดให้กรรมการปกครองทำหน้าที่เป็นสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการสถานบริการกรุงเทพมหานคร เพื่อให้เป็นไปตามหลักการบริหารราชการและสะดวกในการปฏิบัติงาน เห็นควรกำหนดให้ผู้อำนวยการสำนักงานสอบสวนและนิติการเป็นกรรมการและเลขานุการ นอกจากนี้ ไม่เห็นพ้องด้วยในมาตรา 11 ควรเพิ่มผู้แทนนายอำเภอ เข้าเป็นคณะกรรมการสถานบริการจังหวัดด้วย เนื่องจากนายอำเภอเป็นผู้ดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยภายในอำเภอ อีกทั้ง ไม่เห็นพ้องด้วยกับในมาตรา 17 เนื่องจากการกำหนดให้คณะกรรมการสถานบริการกรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการสถานบริการจังหวัดกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขต่าง ๆ ภายในเขตท้องที่ของตนนั้น จะทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมกัน เหลื่อมล้ำในการบังคับใช้กฎหมาย โดยอาจจะทำให้แต่ละจังหวัดมีมาตรฐาน ข้อกำหนด หรือเงื่อนไขที่แตกต่างกันมากเกินไป ซึ่งสร้างความสับสนและเป็นปัญหาอุปสรรคต่อผู้ประกอบการที่มีสถานบริการในหลายพื้นที่ หรือผู้ประกอบการรายใหม่ที่ต้องการขยายกิจการ เกิดความไม่เสมอภาค อาจเกิดความรู้สึกว่ากฎเกณฑ์ใน

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมให้มีความชัดเจน และครอบคลุมถึงสถานประกอบกิจการที่อาจดำเนินการเป็นการกระทบกระเทือนต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ประกอบกับเห็นด้วยกับการกำหนดให้มีคณะกรรมการสถานบริการกรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการสถานบริการจังหวัดเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการดำเนินการกำหนดเขตที่ตั้งสถานบริการที่มีการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้มีส่วนได้เสียและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกภาคส่วน การกำหนดเขตที่ตั้งสถานบริการ การขอและออกใบอนุญาต การกำหนดมาตรการควบคุม กำกับดูแลสถานบริการ การจัดเก็บค่าธรรมเนียม ใบอนุญาต ใบแทนใบอนุญาต และการต่ออายุใบอนุญาตให้มีความเหมาะสมกับแต่ละท้องที่ตามร่างมาตรา 17 อันเป็นประเด็นที่เกี่ยวข้องกับ กระทรวงวัฒนธรรม (กระทรวงวัฒนธรรม) - เห็นด้วยกับการกำหนดให้มีหมวด 2 คณะกรรมการสถานบริการกรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการสถานบริการจังหวัด เนื่องจากเห็นว่ามีความเหมาะสมและครอบคลุมต่อการดำเนินการของส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการกระจายอำนาจไปยังส่วนภูมิภาค ทำให้การดำเนินงานสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น ลดภาระและความยุ่งยากต่อผู้ประกอบการสถานบริการ อันจะมีความสอดคล้องต่อเหตุผลในการปรับปรุงพระราชบัญญัตินี้ (กระทรวงสาธารณสุข) - เห็นชอบตามร่างกฎหมาย (กรมโยธาธิการและผังเมือง) - เห็นด้วยในหลักการตามประเด็นการรับฟังความคิดเห็นดังกล่าว (กรมสรรพสามิต) - เห็นด้วย เนื่องจากการปรับปรุงดังกล่าวมีความเหมาะสมต่อการบริหารจัดการสถานบริการในปัจจุบัน และสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล	บางจังหวัดหย่อนหรือเข้มงวดกว่าจังหวัดอื่น โดยไม่มีเหตุผลทางบริบทที่ชัดเจน ทำให้เกิดความเหลื่อมล้ำในการแข่งขันและโอกาสทางธุรกิจ ความโปร่งใสที่ลดลง กระบวนการออกหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในระดับท้องที่อาจมีความโปร่งใสในการตรวจสอบน้อยกว่าการออกกฎหมายระดับชาติหรือระดับกลาง รวมทั้งก่อให้เกิดความยากลำบากในการบังคับใช้กฎหมายและตรวจสอบกฎหมาย เนื่องจากแต่ละพื้นที่มีกฎหมายที่แตกต่างกัน ส่วนกลางจึงไม่สามารถกำกับดูแลได้อย่างทั่วถึง จึงเห็นควรให้คณะกรรมการสถานบริการกรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการสถานบริการจังหวัดเป็นเพียงผู้ให้คำแนะนำรัฐมนตรีในการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและมีมาตรฐานของกฎหมาย (กระทรวงมหาดไทย และกรมการปกครอง) - ไม่เห็นด้วย เนื่องจากไม่จำเป็นต้องมี โดยมีเพียงแค่คณะทำงานก็เพียงพอ (สมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ในการบริหารราชการแผ่นดิน (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ) - เห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... หมวด 2 คณะกรรมการสถานบริการ กรุงเทพมหานครและคณะกรรมการสถานบริการ จังหวัด ที่เน้นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเป็น คณะกรรมการสถานบริการจังหวัดเข้ามามี ส่วนร่วมในการออกระเบียบเพื่อกำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขในการดำเนินงาน การกำหนดเขตที่ตั้งสถานบริการ การขออนุญาต และการออกใบอนุญาต มาตรการควบคุมกำกับดูแล สถานบริการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการจัดเก็บ ค่าธรรมเนียมใบอนุญาต โดยในกรณีการให้มี คณะกรรมการสถานบริการจังหวัดที่มีผู้แทนของ ท้องถิ่นทำให้เข้าใจบริบทของประชาชนในเขต พื้นที่ได้มากกว่า และรับรู้ถึงปัญหาที่จะเกิดขึ้น พร้อมทั้งเสนอแนวทางแก้ไขล่วงหน้า เช่น ปัญหา ความรำคาญจากเสียงดัง ปัญหาจราจร ดังนั้น การให้ประชาชนในพื้นที่ ผู้ประกอบการและ เจ้าหน้าที่ได้มีส่วนร่วมตั้งแต่การขออนุญาต การกำหนดที่ตั้ง ตลอดจนการแก้ไขปัญหาาร่วมกัน เพื่อให้การกำหนดเงื่อนไขการอนุญาตเหมาะสม กับแต่ละท้องที่ อีกทั้ง การแต่งตั้งบุคคลในองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะเข้ามาเป็นคณะกรรมการ สถานบริการจังหวัดล้วนแล้วเป็นบุคคลที่ได้รับ เลือกโดยตรงมาจากประชาชน ซึ่งจะทำให้ ประชาชนเชื่อมั่นได้ว่าจะปฏิบัติหน้าที่อย่างสุจริต และเป็นธรรม และคำนึงถึงผลประโยชน์ของ ประชาชนเป็นหลัก (สมาคมสันนิบาตเทศบาล แห่งประเทศไทย) - เห็นด้วยตามร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวทั้งหมด โดยไม่มีข้อโต้แย้ง (สมาคมองค์การบริหารส่วน ตำบลแห่งประเทศไทย)	

ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1) ตามมาตรา 10 กำหนดให้มีคณะกรรมการสถานบริการกรุงเทพมหานคร จึงขอให้พิจารณาว่า การกำหนดให้ปลัดกรุงเทพมหานคร เป็นกรรมการและเลขานุการ อาจมีความไม่เหมาะสม เนื่องจากพระราชบัญญัติสถานบริการฯ ได้กำหนดให้อธิบดีกรมการปกครองหรือผู้ซึ่งอธิบดีกรมการปกครองมอบหมาย เป็นนายทะเบียนในเขตกรุงเทพมหานคร และมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ จึงเห็นว่ากรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้ จึงควรกำหนดให้ผู้แทนกรมการปกครอง เป็นกรรมการและเลขานุการ หรือเป็นผู้ช่วยเลขานุการ (*กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา*)

2) ตามมาตรา 11 (3) ของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว ควรกำหนดคำว่า “ผู้แทน” และตามด้วยชื่อของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในจังหวัด เพื่อให้เกิดความชัดเจนและไม่ส่งผลกระทบในทางปฏิบัติ (*กระทรวงสาธารณสุข*)

3) การประกอบกิจการสถานบริการเป็นธุรกิจที่ส่งผลกระทบต่อสังคม ดังนั้น องค์ประกอบของคณะกรรมการ ตามมาตรา 10 ที่ทำหน้าที่กำกับดูแลและกำหนดนโยบายจึงต้องมีความหลากหลาย และมีตัวแทนจากภาคส่วนที่ได้รับผลกระทบโดยตรงเข้ามามีส่วนร่วม ดังนั้น ควรมีผู้แทนจากสภาองค์กรของผู้บริโภค ภาคประชาสังคม ผู้เชี่ยวชาญจากภาคการศึกษา เป็นองค์ประกอบของคณะกรรมการอย่างน้อยก็หนึ่ง รวมถึงผู้แทนกรมการตำรวจสัดส่วนภาคประชาชน เช่น กต.ตร. หรือคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบการทำงานของตำรวจในพื้นที่ ซึ่งมีความใกล้ชิดกับพื้นที่เป็นช่องทางในการรับข้อมูลการร้องเรียนเกี่ยวกับการกระทำผิดของสถานบริการ เพื่อให้เปิดเผยข้อมูลการกระทำผิดของสถานบริการได้ (*สภาองค์กรของผู้บริโภค*)

4) ตามมาตรา 11 ควรมีผู้แทนจากสภาองค์กรของผู้บริโภค ผู้แทนภาคการศึกษา เป็นองค์ประกอบของคณะกรรมการอย่างน้อยก็หนึ่ง เพราะการประกอบธุรกิจสถานบริการเป็นธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับสังคม และกรมการตำรวจสัดส่วนภาคประชาชนหรือคณะกรรมการตรวจสอบและติดตามการบริหารงานตำรวจ (กต.ตร.) เพื่อให้เปิดเผยข้อมูลการกระทำผิดของสถานบริการ (*สภาองค์กรของผู้บริโภค*)

5) ตามมาตรา 12 (2) ควรแก้ไขจาก “มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์” เป็น “มีอายุไม่ต่ำกว่าสี่สิบปีบริบูรณ์” (*สภาองค์กรของผู้บริโภค*)

6) ควรเพิ่มเติม (7) ในมาตรา 12 เป็น “12 (7) ไม่เป็นผู้ที่มีส่วนได้เสียกับสถานบริการใด ๆ และธุรกิจการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ยาสูบ ทั้งในราชอาณาจักรไทยหรือนอกราชอาณาจักรไทย” (*สภาองค์กรของผู้บริโภค*)

(3) ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการขอใบอนุญาต สถานที่ที่ขออนุญาตตั้งเป็นสถานบริการ และคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาต รวมถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องตามหมวด 3 การประกอบกิจการสถานบริการ

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นด้วย แต่มีได้แสดงความคิดเห็นไว้แต่อย่างใด <i>(เว็บไซต์)</i> - เห็นพ้องด้วยในมาตรา 21 ถึงมาตรา 24 และมาตรา 27 ถึงมาตรา 30 โดยมาตรา 21 กำหนดเรื่องสถานที่ที่ขออนุญาตตั้งเป็นสถานบริการต้องไม่อยู่ใกล้ชิดพื้นที่อ่อนไหวซึ่งเป็นบทบัญญัติที่ได้มีการกำหนดไว้ตามมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 อยู่แล้ว ส่วนมาตรา 22 กำหนดเรื่องคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาต ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่ได้มีการกำหนดไว้ตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 อยู่แล้ว และมาตรา 27 ถึงมาตรา 30 ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่ได้กำหนดไว้ตามมาตรา 12 ถึงมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 อยู่แล้ว นอกจากนี้ เห็นพ้องด้วยในมาตรา 25 โดยมาตรา 25 กำหนดเรื่องอายุใบอนุญาตซึ่งเป็นบทบัญญัติที่ได้มีการกำหนดไว้ตามมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 อยู่แล้ว แต่มีข้อสังเกตว่า ควรกำหนดเงื่อนไขหรือการตรวจสอบในระหว่างปีเพิ่มเติม เพื่อตรวจสอบมาตรฐานและการปฏิบัติตามข้อกำหนดของกฎหมายได้อย่างต่อเนื่อง <i>(กระทรวงมหาดไทย และกรมการปกครอง)</i> - จากการตรวจสอบและพิจารณาการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการขอใบอนุญาต สถานที่ที่ ขออนุญาตตั้งเป็นสถานบริการ และคุณสมบัติของผู้ขอรับใบอนุญาตแล้ว เห็นพ้องกับหลักการตามร่างพระราชบัญญัติฯ <i>(กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา)</i> - ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... ได้กำหนดเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์	- ไม่เห็นด้วย แต่มีได้แสดงความคิดเห็นไว้แต่อย่างใด <i>(เว็บไซต์)</i> - ไม่เห็นพ้องด้วยในมาตรา 20 การขอใบอนุญาตและออกใบอนุญาต ควรเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด อีกทั้งไม่เห็นพ้องด้วยในมาตรา 26 กรณีที่ไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต กรณีเมื่อนายทะเบียนผู้ออกคำสั่งดังกล่าวเป็นอธิบดีกรมการปกครองหรือผู้ว่าราชการจังหวัด จึงควรให้ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่ง คือ ปลัดกระทรวงมหาดไทย เป็นผู้พิจารณาอุทธรณ์เพื่อให้มีมาตรฐานและเป็นไปในทิศทางเดียวกันทั่วประเทศ <i>(กระทรวงมหาดไทย และกรมการปกครอง)</i>

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ที่เปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากสถานบริการในปัจจุบันมีรูปแบบที่หลากหลายและลักษณะการดำเนินการที่แตกต่างจากกฎหมายบัญญัติไว้ เพื่อเป็นการอุดช่องว่างของกฎหมาย (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์) - เนื่องจากพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน เพื่อให้มีความเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันที่มีรูปแบบการประกอบกิจการสถานบริการที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมให้มีความชัดเจนและครอบคลุมถึงสถานประกอบกิจการที่อาจดำเนินการเป็นการกระทำความผิดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน โดยให้การควบคุมตรวจสอบทำได้ อย่างเข้มงวด เพื่อให้สถานบริการไม่เป็นแหล่งมั่วสุม และปลอดจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับ ยาเสพติด และลดผลกระทบแก่ประชาชน ซึ่งอยู่บริเวณใกล้เคียงสถานบริการ (กระทรวงวัฒนธรรม) - เห็นด้วยกับการกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในกรณีดังกล่าว (กระทรวงสาธารณสุข) - เห็นชอบตามร่างกฎหมาย (กรมโยธาธิการและผังเมือง) - เห็นด้วยในหลักการตามประเด็นการรับฟังความคิดเห็นดังกล่าว (กรมสรรพสามิต) - เห็นด้วยกับหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... เพราะช่วยให้การประกอบกิจการอยู่ภายใต้กรอบกฎหมายที่รัดกุม รักษาความสงบเรียบร้อย ป้องกันอาชญากรรม และส่งเสริมให้สถานบริการเป็นธุรกิจที่โปร่งใสและมีความรับผิดชอบต่อสังคม (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ) - เห็นด้วย แต่มิได้แสดงความคิดเห็นไว้แต่อย่างใด (สมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย)	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นด้วยตามร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวทั้งหมด โดยไม่มีข้อโต้แย้ง (<i>สมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย</i>)	

ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1) ตามมาตรา 21 สถานที่ที่ขออนุญาตตั้งเป็นสถานบริการ ต้องไม่อยู่ใกล้ชิดวัด สถานที่สำหรับปฏิบัติพิธีกรรมทางศาสนา โรงเรียนหรือสถานศึกษา โรงพยาบาลหรือสถานพยาบาลที่รับผู้ป่วยไว้ค้างคืน สโมสรเยาวชน หรือหอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพัก ในระยะที่เห็นได้ว่าจะก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่สถานที่ดังกล่าว ซึ่งเป็นการให้ดุลพินิจแก่นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ อันจะเป็นช่องทางที่อาจจะก่อให้เกิดการใช้ดุลพินิจอันมิชอบซึ่งนำไปสู่การแสวงหาประโยชน์เพื่อตนเองหรือบุคคลอื่นได้ ควรกำหนดระยะห่างให้มีความชัดเจนแน่นอนในการบังคับใช้ รวมถึงตามมาตรา 30 การกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง จะกำหนดวันหรือเวลาเปิดปิดให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงประเภทของสถานบริการหรือเขตท้องที่ที่สถานบริการตั้งอยู่ก็ได้ จึงควรเร่งรัดให้มีกฎกระทรวงกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ หรือหากมีกฎกระทรวงกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการแล้ว ก็เห็นควรที่จะเร่งปรับปรุงกฎกระทรวงดังกล่าวให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติฯ เพื่อไม่ให้เกิดช่องว่างที่จะทำให้พนักงานเจ้าหน้าที่ใช้ดุลพินิจที่อาจจะก่อให้เกิดการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบเพื่อตนเองหรือบุคคลอื่น และควรคำนึงถึงประเภทของสถานบริการหรือเขตท้องที่ที่สถานบริการตั้งอยู่ให้ถี่ถ้วนโดยไม่เอื้อประโยชน์ให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการบางรายเป็นพิเศษ (*กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา*)

2) ตามมาตรา 21 (2) ของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว เห็นควรกำหนดเพิ่มเติมว่า สถานบริการต้องไม่อยู่ใกล้ชิดกับสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ ประเภทกิจการการดูแลผู้สูงอายุหรือผู้มีภาวะพึ่งพิง เนื่องจากกิจการดังกล่าว ตามกฎกระทรวงกำหนดให้กิจการการดูแลผู้สูงอายุหรือผู้มีภาวะพึ่งพิงเป็นกิจการอื่นในสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ พ.ศ. 2563 กำหนดให้กิจการมีลักษณะไม่พักค้างคืนและพักค้างคืน จึงอาจก่อความเดือดร้อนรำคาญต่อผู้รับบริการในสถานที่ดังกล่าว (*กระทรวงสาธารณสุข*)

3) เห็นควรเพิ่มเติมในมาตรา 21 (2) สถานที่ที่ขออนุญาตตั้งเป็นสถานบริการต้องไม่อยู่ใกล้ชิด “สถานศึกษา” ควรระบุเพิ่มเติมว่า “สถานศึกษาระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษา และอุดมศึกษา” เพื่อให้เกิดความชัดเจนและครอบคลุมในการตีความกฎหมายมากขึ้น (*สมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย*)

4) หากจะจัดแบ่งประเภทของสถานบริการออกเป็นกลุ่มอย่างชัดเจน ควรพิจารณาแบ่งได้เป็น 2 กลุ่มหลัก ดังนี้

(1) กลุ่มสถานบริการแบบทั่วไป (General) กลุ่มนี้มีความเสี่ยงต่ำด้านความสงบเรียบร้อย สำหรับกลุ่มนี้ควรปรับใช้ระบบการแจ้งหรือการรับรองตนเองที่มีข้อกำหนดมาตรฐานความปลอดภัยและสุขลักษณะที่ชัดเจนแทน

(2) กลุ่มสถานบริการที่มีความอ่อนไหวสูง (Sensitive) ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงสูง หรือมีผลกระทบโดยตรงต่อความสงบเรียบร้อยของสังคมและกลุ่มเปราะบาง เช่น สถานที่ที่มีการจำหน่ายสุราและเปิดถึงเวลากลางคืน หรือกิจกรรมที่มีความอ่อนไหวต่อศีลธรรมหรือความปลอดภัยสูง เป็นต้น กลุ่มนี้อาจยังคงความจำเป็นต้องใช้ระบบใบอนุญาตและมีการควบคุมที่เข้มงวด **(สภาพองค์กรของผู้บริโภค)**

5) มาตรา 24 เมื่อได้รับคำขออนุญาตตั้งสถานบริการ ควรกำหนดให้นายทะเบียนพิจารณาภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับคำขออนุญาตตั้งสถานบริการ เพื่อให้การตรวจสอบเป็นไปอย่างละเอียดรอบคอบก่อนเริ่มประกอบกิจการจริง **(สภาพองค์กรของผู้บริโภค)**

6) มาตรา 25 ควรกำหนดหน้าที่ของผู้ประกอบกิจการสถานบริการที่ประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอเสียก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุอย่างน้อยเก้าสิบวันก่อนใบอนุญาตหมดอายุ (เพื่อหลีกเลี่ยงการยกข้อกล่าวอ้างว่านายทะเบียนดำเนินการล่าช้ามาเป็นเหตุในการเปิดบริการโดยไม่มีใบอนุญาต) และเพิ่มเติมข้อยกเว้นว่า “เว้นแต่สถานบริการที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือมีเหตุให้ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต ” เช่น ต้องเป็นความผิดที่ถูกดำเนินคดีอาญา หรือฝ่าฝืนคำสั่งพักใช้ใบอนุญาต เพื่อเพิ่มความเข้มงวดในการกำกับดูแลผู้ประกอบการที่มีความเสี่ยงสูง เป็นต้น **(สภาพองค์กรของผู้บริโภค)**

(4) ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดข้อห้ามและข้อปฏิบัติของผู้ประกอบกิจการสถานบริการ การสั่งพักใช้ใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาต และการอุทธรณ์คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต รวมถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องตามหมวด 4 การควบคุมและการอุทธรณ์

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นด้วย แต่มีได้แสดงความคิดเห็นไว้แต่อย่างใด (เว็บไซต์) - เห็นพ้องด้วยในมาตรา 31 ถึงมาตรา 41 และมาตรา 43 โดยมาตรา 31 ถึงมาตรา 34 กำหนดเรื่องข้อห้ามของผู้ประกอบกิจการสถานบริการซึ่งเป็นบทบัญญัติที่ได้มีการกำหนดไว้ตามมาตรา 16 มาตรา 16/1 ถึง 16/3 แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 อยู่แล้ว (กระทรวงมหาดไทย และกรมการปกครอง) - จากการตรวจสอบและพิจารณาการกำหนดข้อห้ามและข้อปฏิบัติของผู้ประกอบกิจการสถานบริการ การสั่งพักใช้ใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาต และการอุทธรณ์คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตแล้วเห็นพ้องกับหลักการตามร่างพระราชบัญญัติ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา) - เนื่องจากพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน เพื่อให้มีความเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันที่มีรูปแบบการประกอบกิจการสถานบริการที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมให้มีความชัดเจนและครอบคลุมถึงสถานประกอบกิจการที่อาจดำเนินการเป็นการกระทำความผิดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน โดยให้การควบคุมตรวจสอบทำได้อย่างเข้มงวด เพื่อให้สถานบริการไม่เป็นแหล่งมั่วสุม และปลอดจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และลดผลกระทบแก่ประชาชนซึ่งอยู่บริเวณใกล้เคียงสถานบริการ (กระทรวงวัฒนธรรม)	- ไม่เห็นด้วย แต่มีได้แสดงความคิดเห็นไว้แต่อย่างใด (เว็บไซต์) - ไม่เห็นพ้องด้วยในมาตรา 42 กรณีสั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตใบอนุญาตเมื่อนายทะเบียนผู้ออกคำสั่งดังกล่าวเป็นอธิบดีกรมการปกครองหรือผู้ว่าราชการจังหวัดจึงควรให้ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปชั้นหนึ่ง คือ ปลัดกระทรวงมหาดไทยเป็นผู้พิจารณาอุทธรณ์เพื่อให้มีมาตรฐาน และเป็นไปในทิศทางเดียวกันทั่วประเทศ (กระทรวงมหาดไทย และกรมการปกครอง) - การกำหนดอายุการให้รับผู้มีอายุ 18 ปีขึ้นไปเข้าทำงานในสถานบริการ ซึ่งบุคคลดังกล่าวยังศึกษาอยู่ระหว่างมัธยมศึกษาตอนปลายถึงเริ่มต้นการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยและยังไม่บรรลุนิติภาวะ กรณีนี้จะเห็นได้ว่าสถานบริการตามร่างพระราชบัญญัตินี้ เป็นสถานที่ที่มีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำหน่าย หรือประเภทสถานอาบน้ำ นวด อบตัว ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์สูงสุดของเด็กและเยาวชนในการทำงานหารายได้เพื่อใช้ในการเรียนหรือหารายได้เพื่อช่วยบรรเทารายจ่ายของครอบครัว ควรมีการวิเคราะห์ผลกระทบให้รอบด้าน ถึงข้อดี ข้อเสีย ดังนั้น การรับบุคคลที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป ซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะเข้าทำงานในสถานบริการบางประเภทดังกล่าว อาจมีผลกระทบในเรื่องของการเรียน สุขภาพ และความปลอดภัยได้ด้วยเหตุนี้ สถานบริการบางประเภทที่มีความเสี่ยงต่อสวัสดิภาพของเด็กและเยาวชนจึงควรกำหนดอายุของพนักงาน ลูกจ้าง ในการเข้าทำงานจะต้องมีอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นด้วยกับการกำหนดข้อห้ามและข้อปฏิบัติของผู้ประกอบกิจการสถานบริการ เนื่องจากเป็นกลไกสำคัญในการควบคุมและกำหนดมาตรฐานในการดำเนินการของสถานบริการที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพและความปลอดภัยของประชาชน หากไม่มีข้อกำหนดที่ชัดเจนและครอบคลุม สถานบริการอาจดำเนินการโดยไม่คำนึงถึงผลกระทบต่อผู้บริโภคและสาธารณสุขได้ ดังนั้นการกำหนดข้อห้ามและข้อปฏิบัติจึงเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อให้มั่นใจว่าผู้ประกอบการปฏิบัติตามมาตรฐานที่กำหนดและมีการควบคุมสถานบริการในทางที่ถูกต้องและปลอดภัย รวมถึงเห็นด้วยกับการกำหนดมาตรการในการสั่งพักใช้ใบอนุญาต และการเพิกถอนใบอนุญาตถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการบังคับใช้กฎหมายและเป็นการสร้างความรับผิดชอบให้แก่ผู้ประกอบกิจการในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการสถานบริการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดที่กฎหมายระบุไว้ ให้สั่งพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาต โดยเห็นว่า การพักใช้ใบอนุญาตและการเพิกถอนใบอนุญาตมีการกำหนดกรอบระยะเวลาที่เหมาะสมและมีกระบวนการที่โปร่งใส โดยการสั่งพักใช้ใบอนุญาตเป็นมาตรการที่ใช้ในกรณีที่สถานบริการทำผิดกฎหมายในลักษณะที่ไม่ร้ายแรงที่ทำให้ผู้ประกอบกิจการมีโอกาสแก้ไขปรับปรุง แต่หากสถานบริการมีการฝ่าฝืนกฎหมายอย่างรุนแรงหรือมีประวัติการทำผิดซ้ำ ๆ การเพิกถอนใบอนุญาตก็เป็นการดำเนินการที่เหมาะสม นอกจากนี้เห็นด้วยกับการกำหนดสิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและเปิดโอกาสให้ผู้ประกอบกิจการสามารถนำข้อเท็จจริงและเหตุผลมาชี้แจงต่อคณะกรรมการหรือหน่วยงานที่มีอำนาจได้ (กระทรวงสาธารณสุข)	(กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์) - ไม่เห็นด้วยกับการอุทธรณ์คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต รวมถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องตามหมวด 4 การควบคุมและการอุทธรณ์ เนื่องจากควรดำเนินการเพียงแค่ระดับท้องถิ่นก็เพียงพอ (สมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นชอบตามร่างกฎหมาย (<i>กรมโยธาธิการและผังเมือง</i>) - เห็นด้วยในหลักการตามประเด็นการรับฟังความคิดเห็นดังกล่าว (<i>กรมสรรพสามิต</i>) - เห็นด้วยกับการกำหนดข้อห้ามและข้อปฏิบัติของผู้ประกอบกิจการสถานบริการรวมถึงกระบวนการพักใช้ เพิกถอน และอุทธรณ์ใบอนุญาต ตามหมวด 4 แห่งร่างพระราชบัญญัติสถานบริการฉบับใหม่ ทั้งนี้ เนื่องจากมีความเหมาะสม ชัดเจน และรัดกุมยิ่งขึ้นกว่าพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 โดยเฉพาะการกำหนดหน้าที่ ความรับผิดชอบ และโทษทางปกครองที่เป็นขั้นตอน มีการเพิ่มมาตรการควบคุมในประเด็นสำคัญ เช่น การห้ามบุคคลอายุต่ำกว่า 20 ปีเข้าใช้บริการ การป้องกันยาเสพติด อาวุธ และการค้ามนุษย์ในสถานบริการ ซึ่งสอดคล้องกับหลักความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ทั้งยังมีระบบอุทธรณ์ที่กำหนดระยะเวลาและขั้นตอนอย่างชัดเจน เป็นการคุ้มครองสิทธิของผู้ประกอบการอย่างเป็นธรรม จึงถือเป็นการปรับปรุงกฎหมายให้เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบันและมีประสิทธิภาพ (<i>สำนักงานตำรวจแห่งชาติ</i>) - เห็นด้วยกับประเด็นการกำหนดข้อห้ามและข้อปฏิบัติของผู้ประกอบกิจการสถานบริการ การสั่งพักใช้ใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาต (<i>สมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย</i>) - เห็นด้วย เนื่องจากพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 กำหนดคุณสมบัติของผู้ขออนุญาตไว้ในมาตรา 6 แต่ไม่ได้กำหนดว่าผู้ที่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตแล้วจะไม่สามารถขอใบอนุญาตจัดตั้งสถานบริการได้ ซึ่งอาจเป็นการเปิดช่องให้ผู้กระทำความผิดสามารถมาขออนุญาตใหม่ได้ แต่ในร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... หมวด 4 มาตรา 43 กำหนดไว้อย่างชัดเจนว่า	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ก่อนครบกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต ผู้หนึ่งผู้ใดจะยื่นคำขอรับใบอนุญาตเพื่อตั้งสถานบริการ ณ สถานที่เดียวกันไม่ได้ เป็นการป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำผิดซ้ำในพื้นที่ (สมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย) - เห็นด้วยตามร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวทั้งหมด โดยไม่มีข้อโต้แย้ง (สมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย)	

ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1) ตามมาตรา 40 เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนว่ามีพฤติการณ์อย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาต (2) สถานบริการดำเนินกิจการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ซึ่งการตีความของคำว่า “ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน” ยังไม่มีความชัดเจน และอาจเกิดการตีความของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่แตกต่างกันจากความแตกต่างในด้านเพศ เชื้อชาติ ความคิดเห็นทางการเมือง ความเชื่อทางศาสนา และจารีตประเพณีในท้องถิ่นนั้น ๆ รวมไปถึงการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย สภาพสังคม เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและประเพณีที่เปลี่ยนแปลงไป รวมถึงความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ซึ่งจะเป็นช่องทางที่จะทำให้พนักงานเจ้าหน้าที่ใช้ดุลพินิจที่อาจจะก่อให้เกิดการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบเพื่อตนเองหรือบุคคลอื่นได้ จึงอาจกำหนดนิยามคำว่า “ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน” ให้มีความชัดเจนและรัดกุม และไม่เป็นการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของประชาชนเกินสมควร **(กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา)**

2) เนื่องจากปัญหาแรงงานที่ขาดแคลน มาตรา 31 (1) ควรจะเปิดช่องให้มีการรับคนมาทำงานที่อายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์เข้าทำงานในสถานบริการได้ แต่อยู่ภายใต้กฎเกณฑ์ที่มีการควบคุมและกระทำด้วยความระมัดระวังสูงสุด เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสวัสดิภาพ ความปลอดภัย และการพัฒนาของผู้เยาว์ เช่น ห้ามทำหน้าที่พนักงานต้อนรับที่ต้องดูแลลูกค้าเป็นการส่วนตัว หรือทำงานที่ต้องมีการส่งเสริมการดื่มสุรา อนุญาตให้ทำงานได้เฉพาะในตำแหน่งงานที่ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพกายและจิตใจ รวมถึงพิจารณาจำกัดเวลาทำงานให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2566 ในขณะเดียวกันควรพิจารณามาตรการนี้ภายใต้กรอบของอนุสัญญาว่าด้วยสิทธิเด็กแห่งสหประชาชาติ (UNCRC) โดยทั่วไปแล้วอนุสัญญาฯ ถือว่า เด็กคือบุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี และหากจะเริ่มทำงานต้องมีอายุเพียงพอและต้องได้รับการคุ้มครอง **(สภาองค์กรของผู้บริโภค)**

3) ตามมาตรา 38 เพื่อให้สอดคล้องกับการบังคับใช้มาตรา 32 ว่า ห้ามมิให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์เข้าไปในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ จึงเสนอให้พิจารณาปรับแก้บทลงโทษในมาตรา 38 (1) และบทที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

(1) ควรตัดเกณฑ์ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์เข้าไปในสถานบริการ ซึ่งต้องไม่เกินสิบคนออก เพื่อให้การกระทำความผิดเกิดขึ้นทันที เมื่อพบเด็กอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์เข้าไปในสถานบริการ แม้เพียง 1 คน

(2) เพิ่มบทลงโทษให้เข้มงวดสำหรับการฝ่าฝืนมาตรา 32 เพื่อยับยั้งการกระทำความผิดซ้ำอย่างมีประสิทธิภาพ ควรจะเป็นการพักใช้ใบอนุญาต 1 ปี หรือเพิกถอนใบอนุญาต ไม่ว่าจะมีเด็กเข้าไปกี่คนก็ตาม *(สภาองค์กรของผู้บริโภค)*

(5) ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดอำนาจและแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ รวมถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องตามหมวด 5 พนักงานเจ้าหน้าที่

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นด้วย แต่มีได้แสดงความคิดเห็นไว้แต่อย่างใด (เว็บไซต์) - เห็นพ้องด้วยในมาตรา 44 ถึงมาตรา 46 ซึ่งในมาตรา 44 ถึงมาตรา 46 กำหนดเรื่องอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่ได้มีการกำหนดไว้ตามมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 อยู่แล้ว (กระทรวงมหาดไทย และกรมการปกครอง) - จากการตรวจสอบและพิจารณาการกำหนดอำนาจและแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่แล้ว เห็นพ้องกับหลักการตามร่างพระราชบัญญัติฯ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา) - ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... ได้กำหนดเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากสถานบริการในปัจจุบันมีรูปแบบที่หลากหลายและลักษณะการดำเนินการที่แตกต่างจากกฎหมายบัญญัติไว้ เพื่อเป็นการอุดช่องว่างของกฎหมาย (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์) - เนื่องจากพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน เพื่อให้มีความเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันที่มีรูปแบบการประกอบกิจการสถานบริการที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมให้มีความชัดเจนและครอบคลุมถึงสถานประกอบกิจการที่อาจดำเนินการเป็นการกระทำความผิดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน โดยให้การควบคุมตรวจสอบทำได้อย่างเข้มงวด เพื่อให้สถานบริการไม่เป็นแหล่งมั่วสุม และปลอดจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับ	- ไม่เห็นด้วย แต่มีได้แสดงความคิดเห็นไว้แต่อย่างใด (เว็บไซต์)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ยาเสพติด และลดผลกระทบแก่ประชาชน ซึ่งอยู่บริเวณใกล้เคียงสถานบริการ (<i>กระทรวง วัฒนธรรม</i>) - เห็นด้วยกับการกำหนดอำนาจและแนวทางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ในร่างพระราชบัญญัติฯ (<i>กระทรวงสาธารณสุข</i>) - เห็นชอบตามร่างกฎหมาย (<i>กรมโยธาธิการและผังเมือง</i>) - เห็นด้วยในหลักการตามประเด็นการรับฟังความคิดเห็นดังกล่าว (<i>กรมสรรพสามิต</i>) - เห็นด้วย เพราะเป็นการกำหนดอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่อย่างเหมาะสม ช่วยให้สามารถตรวจสอบ ควบคุม และบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับสถานบริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใสและรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน (<i>สำนักงานตำรวจแห่งชาติ</i>) - เห็นด้วย แต่ไม่ได้แสดงความคิดเห็นไว้อย่างใด (<i>สมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย</i>) - เห็นด้วยกับการวางขอบเขตในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่รัฐมนตรีแต่งตั้งไว้อย่างชัดเจน ส่งผลให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างสะดวกและถูกต้องตามกฎหมาย (<i>สมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย</i>) - เห็นด้วยตามร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวทั้งหมด โดยไม่มีข้อโต้แย้ง (<i>สมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย</i>)	

ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

1) ตามมาตรา 44 (1) ของร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว นอกจากอำนาจในการเข้าไปตรวจภายในสถานบริการแล้ว เห็นควรให้มีอำนาจรวบรวมเอกสารหรือพยานหลักฐาน และในมาตรา 44 (2) เห็นควรกำหนดให้มีอำนาจเรียกผู้ที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงเพิ่มเติม จากที่กำหนดไว้เพียงผู้ประกอบการหรือผู้ทำงานในสถานบริการ หากไม่มีอำนาจที่ชัดเจน พนักงานเจ้าหน้าที่อาจไม่สามารถดำเนินการตรวจสอบหรือลงโทษผู้ประกอบการที่ฝ่าฝืนกฎหมายได้ (*กระทรวงสาธารณสุข*)

2) ควรเพิ่มบทลงโทษหากพนักงานเจ้าหน้าที่ละเว้นหรือละเมิดในการปฏิบัติหน้าที่ตามที่พระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนด เพื่อให้เกิดความเท่าเทียมกับผู้ประกอบการแต่ละแห่งและสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนในพื้นที่ว่าหากมีสถานบริการตั้งขึ้นในเขตพื้นที่ จะได้รับการดูแลความเป็นระเบียบเรียบร้อยจากพนักงานเจ้าหน้าที่อย่างแน่นอน (สมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย)

(6) ท่านเห็นด้วยหรือไม่ อย่างไร กับการกำหนดโทษของการประกอบกิจการสถานบริการและผู้ที่เกี่ยวข้องในสถานบริการ รวมถึงประเด็นที่เกี่ยวข้องตามหมวด 6 บทกำหนดโทษ

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นด้วย แต่มีได้แสดงความคิดเห็นไว้แต่อย่างใด (เว็บไซต์) - เห็นพ้องด้วยในมาตรา 47 ถึงมาตรา 49 (กระทรวงมหาดไทย และกรมการปกครอง) - จากการตรวจสอบและพิจารณาการกำหนดโทษของการประกอบกิจการสถานบริการและผู้ที่เกี่ยวข้องในสถานบริการแล้ว เห็นพ้องกับหลักการเกี่ยวกับการกำหนดว่าการกระทำใดเป็นความผิดตามร่างพระราชบัญญัติฯ (กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา) - ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... ได้กำหนดเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เนื่องจากสถานบริการในปัจจุบันมีรูปแบบที่หลากหลายและลักษณะการดำเนินการที่แตกต่างจากกฎหมายบัญญัติไว้ เพื่อเป็นการอุดช่องว่างของกฎหมาย (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์) - เนื่องจากพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน เพื่อให้มีความเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบันที่มีรูปแบบการประกอบกิจการสถานบริการที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมให้มีความชัดเจนและครอบคลุมถึงสถานประกอบกิจการที่อาจดำเนินการเป็นการกระทำความผิดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน โดยให้การควบคุมตรวจสอบทำได้ อย่างเข้มงวด เพื่อให้สถานบริการไม่เป็นแหล่งมั่วสุม และปลอดจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด และลดผลกระทบแก่ประชาชน ซึ่งอยู่บริเวณใกล้เคียงสถานบริการ (กระทรวงวัฒนธรรม)	- ไม่เห็นด้วย แต่มีได้แสดงความคิดเห็นไว้แต่อย่างใด (เว็บไซต์)

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
- เห็นด้วยกับการกำหนดโทษในร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... เป็นสิ่งสำคัญเพื่อให้เกิดความเข้มงวดในการควบคุมการประกอบกิจการในสถานบริการต่าง ๆ ที่อาจมีผลกระทบต่อสาธารณสุข โดยเฉพาะในกรณีที่มีการฝ่าฝืนกฎหมาย เช่น การดำเนินการโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือการกระทำที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ จากการพิจารณาร่างพระราชบัญญัตินี้ มีการกำหนดบทกำหนดโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนในหมวด 6 อย่างรัดกุม โดยเห็นว่าโทษที่กำหนดมีความสมเหตุสมผลและเหมาะสมกับลักษณะของการกระทำผิด แต่อาจต้องพิจารณาการเพิ่มบทลงโทษในกรณีที่มีการกระทำผิดที่มีความรุนแรงหรือผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนโดยตรง เช่น การให้บริการโดยไม่มีการตรวจสอบอาการของผู้ทำงานในสถานบริการก่อนเข้าทำงาน เป็นต้น (กระทรวงสาธารณสุข) - เห็นชอบตามร่างกฎหมาย (กรมโยธาธิการและผังเมือง) - เห็นด้วยในหลักการตามประเด็นการรับฟังความคิดเห็นดังกล่าว (กรมสรรพสามิต) - เห็นด้วยกับการกำหนดโทษของผู้ประกอบกิจการสถานบริการและผู้ที่เกี่ยวข้องในสถานบริการตามหมวด 6 บทกำหนดโทษ เนื่องจากเป็นการปรับปรุงบทลงโทษให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับพฤติการณ์ของการกระทำผิดและสภาพสังคมในปัจจุบัน ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... ได้กำหนดให้มีทั้งโทษทางอาญาและมีความผิดทางวินัย เพื่อให้มีความยืดหยุ่นในการบังคับใช้กฎหมาย ลดภาระกระบวนการยุติธรรม แต่ยังคงความเข้มงวดต่อการกระทำที่กระทบต่อความสงบเรียบร้อย เช่น การประกอบกิจการ โดยไม่ได้รับอนุญาต หรือ	

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
การนำอาวุธเข้าไปในสถานบริการ ทั้งนี้ การเพิ่มโทษปรับรายวันและกำหนดโทษต่อนิติบุคคลและผู้บริหารที่เกี่ยวข้อง ยังช่วยป้องกันการหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบ และส่งเสริมให้ผู้ประกอบการปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ) - เห็นด้วย แต่มีได้แสดงความคิดเห็นไว้แต่อย่างใด (สมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย) - เห็นด้วย การกำหนดโทษเหมาะสม (สมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย) - เห็นด้วยตามร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวทั้งหมด โดยไม่มีข้อโต้แย้ง (สมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย)	

ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 77 วรรคสาม ได้กำหนดว่า รัฐพึงกำหนดโทษอาญาเฉพาะความผิดร้ายแรง ซึ่งแม้ยังมิได้มีการให้คำนิยามของคำว่า “ความผิดร้ายแรง” แต่ความผิดที่จะสมควรกำหนดโทษทางอาญาก็สมควรที่จะต้องเป็นความผิดที่กระทบต่อความมั่นคงของรัฐ หรือความปลอดภัยของประเทศ กระทบต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน กระทบต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อส่วนรวมเป็นวงกว้าง ซึ่งเป็นไปตามแนวทางการพิจารณาการกำหนดโทษอาญาในกฎหมายตามคำแนะนำของคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย เรื่อง การกำหนดโทษอาญาในกฎหมาย ซึ่งจากการตรวจสอบมาตรา 47 และมาตรา 48 เป็นเรื่องของผู้ประกอบกิจการสถานบริการไม่ได้รับอนุญาตหรือถูกพักใช้ใบอนุญาต หรือประกอบกิจการสถานบริการผิดประเภทจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาต ซึ่งมีใช้การกระทำความผิดที่กระทบต่อความมั่นคงของรัฐหรือความปลอดภัยของประเทศ กระทบต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน กระทบต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อส่วนรวมเป็นวงกว้าง แต่อย่างใด ซึ่งอาจจะใช้มาตรการลงโทษทางปกครอง เช่น พ้นงานเจ้าหน้าที่มีคำสั่งให้ปิดสถานบริการดังกล่าว พร้อมกับมีคำสั่งปรับทางปกครองวันละ... จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้องโดยให้คำนึงถึงความร้ายแรงของพฤติกรรมแห่งการกระทำความผิดด้วย ซึ่งอัตราจำนวนค่าปรับทางปกครองนั้นก็ต้องคำนึงถึงหลักความได้สัดส่วนด้วย เป็นต้น ส่วนมาตรา 49 และมาตรา 50 เป็นการกำหนดโทษอาญาที่เข้าข่ายเป็นการกำหนดโทษทางอาญาอย่างร้ายแรง เนื่องจากเป็นเรื่องที่กระทบต่อความมั่นคงของรัฐหรือความปลอดภัยของประเทศ กระทบต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน กระทบต่อศีลธรรมอันดีของ

ประชาชน หรือมีผลกระทบต่อส่วนรวมเป็นวงกว้าง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องอาวุธปืน วัตถุระเบิดหรืออาวุธสงคราม ที่กระทบต่อความมั่นคงของรัฐหรือความปลอดภัยของประเทศ กระทบต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือมีผลกระทบต่อส่วนรวมเป็นวงกว้าง หรือการแสดงเพื่อความบันเทิงในสถานบริการที่เป็นไปในทางลามกหรืออนาจาร ที่กระทบต่อกระทบต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน ส่วนมาตรา 51 ถึงมาตรา 55 กำหนดโทษเป็นการปรับเป็นพินัย โดยอัตราจำนวนค่าปรับเป็นพินัยนั้นก็ต้องคำนึงถึงหลักความได้สัดส่วน ด้วยว่าเหมาะสมหรือไม่ *(กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา)*

(7) ท่านเห็นว่าพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 มีปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้หรือไม่ อย่างไร และการปรับปรุงพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ตามร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... สามารถแก้ไขปัญหา อุปสรรคที่เกิดขึ้นได้หรือไม่ อย่างไร

1) พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ไม่มีปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้ จึงไม่ควรมีการปรับปรุงกฎหมาย *(เว็บไซต์)*

2) พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 มีปัญหาและอุปสรรคในบางประเด็น เช่น นิยามสถานบริการ ไม่สอดคล้องกับรูปแบบการประกอบกิจการและลักษณะทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป กลไกในการบังคับใช้กฎหมายกำหนดอยู่ในกฎหมายหลายฉบับ ก่อให้เกิดความไม่เป็นเอกภาพทางกฎหมาย สร้างความสับสนให้กับผู้ประกอบการและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติ เนื่องจากกฎหมายแต่ละฉบับมีหลักเกณฑ์และมาตรฐานที่แตกต่างกัน อาทิ ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 50 คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 22/2558 ทั้งนี้ กระทรวงมหาดไทยอยู่ระหว่างดำเนินการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันส่วนร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... สามารถแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นได้ในบางประเด็นเช่นกัน เช่น การกำหนดพนักงานเจ้าหน้าที่ จะช่วยให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพและเกิดความชัดเจนยิ่งขึ้น หรือการกำหนดโทษทั้งทางอาญา ทางปกครอง และค่าปรับบังคับการตามความร้ายแรงของการกระทำความผิด ทำให้เกิดความสมดุลระหว่างความผิดกับโทษ *(กระทรวงมหาดไทย และกรมการปกครอง)*

3) จากการตรวจสอบพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 มีปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้ ดังนี้

(1) เป็นพระราชบัญญัติฯ ที่ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน จึงอาจไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัย สภาพสังคม เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและประเพณีที่เปลี่ยนแปลงไป รวมถึงความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ถึงจะมีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมาแล้วถึง 7 ครั้งก็ตาม

(2) เป็นพระราชบัญญัติฯ ที่ยังขาดความชัดเจนบางประการ เช่น การแยกประเภทสถานบริการเพื่อให้อัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตั้งสถานบริการให้มีความแตกต่างกัน เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและความสะดวกในการเข้าสู่อุปกรณ์ประกอบกิจการสถานบริการของผู้ประกอบการสถานประกอบการขนาดย่อมที่ต้องชำระค่าธรรมเนียมในอัตราเดียวกันกับผู้ประกอบการสถานประกอบการขนาดใหญ่ ซึ่งไม่เป็นธรรม และทำให้เกิดการหลีกเลี่ยงการขอใบอนุญาตตั้งสถานบริการรายย่อย

(3) ขาดการกำหนดเกี่ยวกับการยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ในสถานบริการ

(4) การกำหนด “พนักงานเจ้าหน้าที่” ที่กำหนดว่า สำหรับกรุงเทพมหานคร คือ ผู้บัญชาการตำรวจนครบาล และในจังหวัดอื่น หมายถึง ผู้ว่าราชการจังหวัด ซึ่งเป็นเพียงบุคคลเดียวในแต่ละพื้นที่ ทำให้ไม่อาจปฏิบัติได้อย่างรวดเร็วให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าวได้ และเป็น

การสร้างภาระเพิ่มเติมให้แก่ผู้ดำรงตำแหน่งนั้น ๆ ซึ่งปกติก็มีการกิจค่อนข้างเยอะอยู่แล้ว (**กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา**)

4) พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 มีการกำหนดมาตรการในการควบคุมสถานบริการที่เป็นประโยชน์ต่อผู้บริโภค แต่ในทางปฏิบัติมีอุปสรรคหลายประการ เช่น

(1) การบังคับใช้กฎหมายที่ล่าช้า เนื่องจากมีข้อบังคับที่ไม่ชัดเจนหรือไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน ทำให้การบังคับใช้กฎหมายไม่ทันสถานการณ์

(2) การกำหนดมาตรฐานที่ไม่ละเอียด มาตรฐานเกี่ยวกับการประกอบกิจการบางประเภทอาจไม่ทันสมัยหรือไม่เหมาะสมกับสภาพปัจจุบันของสถานบริการบางประเภท

(3) ความยากในการตรวจสอบ การตรวจสอบสถานบริการบางประเภทอาจพบปัญหาด้านทรัพยากรและบุคลากรที่จำกัด

(4) ช่องโหว่ในการควบคุมสถานบริการ เช่น สถานบริการที่ไม่มีการจดทะเบียนหรือไม่ได้รับอนุญาตที่มักจะหลบหลีกการตรวจสอบ เป็นต้น

ซึ่งการปรับปรุงร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... เห็นว่ามีข้อดีที่สามารถแก้ไขปัญหาลักษณะดังกล่าว เช่น

(1) การปรับปรุงมาตรฐาน การกำหนดมาตรฐานที่ชัดเจนและทันสมัย เช่น เพิ่มการควบคุมสถานบริการประเภทใหม่ ๆ ที่ไม่เคยมีการระบุในกฎหมายเดิม เป็นต้น

(2) การเพิ่มอำนาจในการตรวจสอบ การให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีอำนาจในการตรวจสอบสถานบริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพิ่มกลไกการประสานงานกับหน่วยงานอื่น ๆ

(3) การกำหนดบทลงโทษที่รุนแรงขึ้น เป็นการกำหนดบทลงโทษที่เหมาะสมและรุนแรงขึ้นในการจัดการกับสถานบริการที่ไม่ได้รับอนุญาตหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐาน (**กระทรวงสาธารณสุข**)

5) พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 มีปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้ ในหลายประการ กล่าวคือ

(1) บทบัญญัติไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมและพฤติกรรมการประกอบกิจการในปัจจุบัน เช่น ประเภทของสถานบริการที่เปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย แต่กฎหมายเดิมยังใช้คำจำกัดความและหลักเกณฑ์แบบเดิม ทำให้การตีความและบังคับใช้ขาดความชัดเจน

(2) โทษและมาตรการทางกฎหมายไม่เหมาะสมกับระดับความร้ายแรงของการกระทำความผิด โดยบางกรณีมีโทษเบา ไม่สามารถยับยั้งหรือป้องกันการกระทำความผิดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(3) อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานไม่ชัดเจน และขั้นตอนการตรวจสอบขาดความครอบคลุม ส่งผลให้การควบคุมและกำกับดูแลเป็นไปอย่างจำกัด

อย่างไรก็ตาม การปรับปรุงตามร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... มีแนวทางที่สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะการกำหนดอำนาจหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่อย่างชัดเจนและโปร่งใส การเพิ่มโทษทางวินัยควบคู่กับโทษทางอาญาเพื่อให้มี

ความยืดหยุ่นเป็นธรรมมากขึ้น และการขยายขอบเขตการควบคุมให้ครอบคลุมกิจการรูปแบบใหม่ ๆ ที่มีลักษณะคล้ายสถานบริการ **(สำนักงานตำรวจแห่งชาติ)**

6) เห็นด้วยที่จะต้องมีการปรับปรุงแก้ไข เนื่องจากได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานานแล้ว ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันแต่ควรเน้นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความรับผิดชอบเพิ่มขึ้น เพราะสถานบริการมีผลกระทบต่อชุมชน เยาวชน ทั้งในแง่ศีลธรรม ค่าครองชีพ ปัญหามลพิษ การจราจร ผู้บริหารท้องถิ่นควรมีส่วนรับผิดชอบทั้งในแง่การกำหนดพื้นที่ การขออนุญาต การตรวจสอบ ฯลฯ และรายได้ควรตกเป็นของท้องถิ่น เพราะผลกระทบที่กล่าวมาข้างต้น ท้องที่ที่ต้องรับภาระรับผิดชอบโดยตรง **(สมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย)**

7) ตามที่ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... กำหนดว่า การให้ดำเนินการปรับปรุง แก้ไข หรือออกพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง หรือคำสั่งใหม่ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัตินี้ ให้แล้วเสร็จภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้บังคับใช้นั้น เห็นควรให้ขยายเวลาเป็นสามร้อยหกสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้บังคับใช้ เพื่อให้ทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาชน ผู้ประกอบการ ได้ทำความเข้าใจร่วมกันและมีระยะเวลาในการตั้งเลือกคณะกรรมการสถานบริการจังหวัดให้เหมาะสมและพร้อมปฏิบัติงานจริง **(สมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย)**

(8) ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

1) ควรคงไว้ตามกฎหมายเดิม *(เว็บไซต์)*

2) การควบคุมการประกอบกิจการที่มีสถานที่ตั้งชั่วคราวหรืออยู่นอกอาคารหรือเคลื่อนที่ได้ นั้น ในปัจจุบันกระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง) อยู่ระหว่างเสนอร่างพระราชบัญญัติควบคุมการจัดมหรสพที่ใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. .... ซึ่งมีสาระสำคัญในการกำหนดหลักเกณฑ์เงื่อนไขในการอนุญาต การควบคุมกำกับดูแล ตลอดจนมีบทกำหนดโทษที่ใช้บังคับกับสถานที่ดังกล่าวข้างต้น หากร่างพระราชบัญญัติควบคุมการจัดมหรสพที่ใช้เครื่องขยายเสียง พ.ศ. .... มีผลใช้บังคับ จะช่วยให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและลดช่องว่างของกฎหมายได้ *(กระทรวงมหาดไทยและกรมการปกครอง)*

3) เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติสถานบริการฯ จึงสมควรที่จะให้พิจารณาดำเนินการออกกฎกระทรวงต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะทำให้ไม่เกิดช่องว่างในการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว เนื่องจากการไม่มีกฎกระทรวง หรือบทบัญญัติอื่นใดที่กำหนดรายละเอียดเพิ่มเติมในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติฯ ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงประเภทหรือขนาดของสถานบริการ เขตท้องที่ที่สถานบริการตั้งอยู่ หรือระดับความดังของเสียงที่เกิดจากสถานบริการนั้น (มาตรา 5 วรรคสอง) กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของสถานบริการแต่ละประเภทให้แตกต่างกัน โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของการดำเนินการกิจการสภาพแวดล้อมของท้องที่ที่สถานบริการตั้งอยู่ หรือความจำเป็นในการควบคุมดูแล (มาตรา 7 วรรคสอง) กำหนดวันหรือเวลาเปิดปิดที่มีความแตกต่างกันโดยคำนึงถึงประเภทของสถานบริการหรือเขตท้องที่ที่สถานบริการตั้งอยู่ (มาตรา 30) และควรมีเชิญประชุมหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมพิจารณาในการกำหนดรายละเอียดในกฎกระทรวงดังกล่าวเพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล แผนยุทธศาสตร์ชาติ รวมไปถึงแผนพัฒนาต่าง ๆ ของประเทศไทยต่อไป *(กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา)*

4) การกำหนดถ้อยคำของบทนิยามในร่างมาตรา 4 คำว่า “สถานบริการ” ที่ปรากฏคำว่า “ผู้ทำงาน” และ “พนักงาน” ในการให้ความหมายไว้ โดยคำว่า “ผู้ทำงาน” ก็ได้กำหนดเป็นคำในบทนิยามอีกคำหนึ่งและให้ความหมายที่หมายรวมถึงคำว่า “พนักงาน” ด้วยนั้น มีข้อสังเกตว่าการให้ความหมายในเงื่อนไขต่าง ๆ ของคำว่า “สถานบริการ” จะต้องใช้ถ้อยคำให้สอดคล้องกันหรือไม่ *(กระทรวงวัฒนธรรม)*

5) ควรมีการจัดทำโปรแกรมการอบรมและให้ความรู้เกี่ยวกับมาตรฐานในการประกอบกิจการสถานบริการแก่ผู้ประกอบการและพนักงานในสถานบริการ เพื่อให้การปฏิบัติตามกฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ควรมีการกำหนดแผนการตรวจสอบที่สม่ำเสมอและมีประสิทธิภาพเพื่อไม่ให้เกิดช่องว่างในการบังคับใช้กฎหมาย และควรมีการติดตามและประเมินผลการบังคับใช้พระราชบัญญัติฯ อย่างต่อเนื่องเพื่อให้สามารถปรับปรุงกฎหมายและวิธีการบังคับใช้ให้มีความเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน โดยรวมแล้ว ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... ถึงแม้จะมีการปรับปรุงให้ทันสมัยและเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน แต่ยังคงมีความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มความชัดเจนและ

ประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย เพื่อให้การควบคุมสถานบริการมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการเข้ารับบริการหรือการบริโภคของประชาชน (*กระทรวงสาธารณสุข*)

6) เมื่อพิจารณาบทบัญญัติต่าง ๆ ของร่างพระราชบัญญัติฯ ฉบับดังกล่าวแล้ว มีข้อเสนอเพิ่มเติมในประเด็นถ้อยคำที่ยังไม่ชัดเจน ได้แก่ ถ้อยคำคำว่า “ดนตรีเสียงไม่ดัง...” ตามมาตรา 4 (6) ซึ่งยังไม่ปรากฏรายละเอียดเกี่ยวกับระดับเสียงที่ชัดเจนเพียงพอในการพิจารณา ตลอดจนถ้อยคำคำว่า “ใกล้ชิด...” หรือ “ในระยะที่เห็นได้ว่าจะก่อความเดือดร้อนรำคาญ...” ตามมาตรา 21 ที่มีลักษณะเป็นถ้อยคำทั่วไปและต้องอาศัยดุลพินิจในการตีความ เนื่องจากความไม่ชัดเจนดังกล่าวอาจก่อให้เกิดปัญหาในการตีความและบังคับใช้กฎหมาย ดังนั้น จึงควรมีการกำหนดรายละเอียดในเรื่องดังกล่าวให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น การกำหนดระดับเสียงหรือการกำหนดระยะทางที่ชัดเจน เพื่อลดความคลุมเครือและข้อโต้แย้งในการตีความ เป็นต้น (*กรมสรรพสามิต*)

7) ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ดังนี้

(1) ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... มาตรา 3 ให้ยกเลิก (1) ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 50 ลงวันที่ 15 มกราคม 2502 (2) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 22/2558 ลงวันที่ 26 กรกฎาคม 2558 และ (3) คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 46/2559 ลงวันที่ 29 กรกฎาคม 2559 ซึ่งเป็นกฎหมายที่ให้อำนาจผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ในการใช้อำนาจสั่งปิดสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการลักษณะคล้ายสถานบริการ ดังนั้น ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... ดังกล่าว ทำให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ไม่มีอำนาจในการพิจารณาสั่งปิดสถานบริการหรือสถานประกอบการ ที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายสถานบริการที่กระทำความผิดกฎหมายดังกล่าวข้างต้น และไม่มีอำนาจในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งพักใช้หรือสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการที่กระทำความผิดกฎหมายในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครต่อไป ซึ่งในประเด็นนี้สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงยังไม่เห็นพ้องด้วย

(2) ควรให้ความสำคัญกับการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับมาตรการรักษาความปลอดภัยภายในสถานบริการ เช่น การติดตั้งกล้องวงจรปิด ระบบตรวจสอบอาวุธ ในกฎกระทรวงให้มีความชัดเจนและเป็นไปตามมาตรฐานสากล เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่และลดความเสี่ยงต่อความไม่สงบเรียบร้อย เป็นต้น

(3) การบังคับใช้มาตรการยาเสพติดและอาวุธ เนื่องจากความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและการนำอาวุธเข้าไปในสถานบริการเป็นความผิดที่มีบทกำหนดโทษรุนแรง จึงควรให้ความสำคัญกับการออกประกาศของกระทรวงมหาดไทยเพื่อกำหนดเจ้าหน้าที่ผู้รับแจ้ง และหลักเกณฑ์วิธีการในการแจ้งและการรับแจ้งตามมาตรา 16/3 แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 (หากมีบทบัญญัติที่คล้ายกันร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....) ให้รวดเร็วและเป็นระบบ เพื่อให้การดำเนินการของเจ้าหน้าที่เป็นไปโดยพลันตามที่กฎหมายกำหนด

(4) ควรให้มีการประชาสัมพันธ์และให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการและประชาชนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติสถานบริการฉบับใหม่อย่างต่อเนื่อง เพื่อสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องและลดการกระทำผิดโดยไม่เจตนา หรือควรกำหนดแนวทางปฏิบัติที่เป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ เพื่อให้เจ้าพนักงานและผู้ประกอบการมีความชัดเจนในการปฏิบัติ *(สำนักงานตำรวจแห่งชาติ)*

8) เพื่อให้กฎหมายสามารถตอบโจทย์การบริหารจัดการกิจการที่ควบคู่ไปกับการดูแลผลประโยชน์สาธารณะได้อย่างยั่งยืนจึงขอเสนอให้พิจารณา ดังนี้

(1) กำหนดนิยามของ “สถานบริการ” เพิ่มเติมเรื่องการใช้เสียงภายนอกสถานบริการที่ให้เสียงดังไม่เกิน 60 เดซิเบล โดยระยะห่างจากที่พักอาศัยอื่น 100 เมตร เพื่อควบคุมผลกระทบทางเสียงต่อชุมชนและที่พักอาศัย ทั้งนี้ การวัดระดับเสียงต้องเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดโดยหน่วยงานที่มีอำนาจที่เกี่ยวข้อง

(2) พิจารณากำหนดนิยามของ “ผู้ทำงาน” ให้หมายรวมถึง การจ้างและจ่ายค่าตอบแทนเป็นครั้งคราว เช่น วงดนตรี เป็นต้น และพนักงานที่ทำงานให้บริการภายในร้านที่อาจจะไม่ได้รับค่าตอบแทนจากสถานบริการโดยตรง *(สภาองค์กรของผู้บริโภค)*

9) เพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างการควบคุมโดยรัฐบาลกลางและการกระจายอำนาจให้ท้องถิ่น จึงเห็นด้วยว่า การออกกฎกระทรวงควรเป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เพื่อกำหนดกรอบนโยบายภาพรวม การวางกรอบเกณฑ์มาตรฐาน กำหนดกรอบอัตราค่าธรรมเนียม หรือประเภทหรือขนาดของสถานบริการ และสถานที่ตั้งห่างจากโรงเรียน วัด โรงพยาบาล ทั้งนี้ ควรระบุให้ชัดเจนว่าการกำหนดกิจการตามกฎหมายกระทรวงต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการควบคุมสถานบริการเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยและป้องกันผลกระทบต่อสังคม และควรมีการเปิดช่องให้หน่วยงานท้องถิ่นสามารถเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการเฉพาะเรื่อง เช่น การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมที่ยึดหยุ่นตามบริบทของพื้นที่ ภายในกรอบอัตราสูงสุดที่กำหนดโดยรัฐมนตรีผ่านกฎกระทรวงหรือกรอบนโยบาย ซึ่งเป็นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดูแลความสงบเรียบร้อยในพื้นที่ของตนเอง *(สภาองค์กรของผู้บริโภค)*

ส่วนที่ 3 รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดขึ้นจากร่างกฎหมาย

1. ความเป็นมา สภาพปัญหา ความจำเป็นที่จะต้องตรากฎหมาย

โดยที่พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน และมีบทบัญญัติบางประการที่ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงบทบัญญัตินี้ดังกล่าว โดยเฉพาะในเรื่องบทนิยามของสถานบริการเนื่องจากรูปแบบการประกอบกิจการสถานบริการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม เพื่อให้มีความหมายที่ชัดเจนและครอบคลุมถึงสถานประกอบกิจการที่อาจดำเนินการไปในทางกระทบกระเทือนต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนอันเป็นสถานที่ที่ไม่ควรให้เยาวชนเข้าไปใช้บริการ ปรับปรุงการกำหนดเขตพื้นที่ตั้งสถานบริการและกำหนดเวลาเปิดและเวลาปิดเพื่อความเหมาะสมกับประเภทของสถานบริการและบริบทของสังคม ปรับปรุงวิธีการจัดตั้งสถานบริการให้สะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น ลดภาระความยุ่งยากของผู้ประกอบกิจการ พร้อมทั้งกำหนดมาตรการต่าง ๆ ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการและผู้ใช้สถานบริการปฏิบัติ โดยให้การควบคุมตรวจสอบทำได้อย่างเข้มงวดเพื่อให้สถานบริการไม่เป็นแหล่งมั่วสุมและปลอดจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด อันเป็นการทำให้เกิดความปลอดภัยแก่ผู้ใช้บริการ ลดผลกระทบแก่ประชาชนซึ่งอยู่บริเวณใกล้เคียงสถานบริการ ปรับปรุงบทกำหนดโทษให้เหมาะสมกับพฤติการณ์การกระทำความผิด รวมทั้งปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

2. ความสอดคล้องของร่างกฎหมาย

☒ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560

มาตรา 52 รัฐต้องพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ เอกราช อธิปไตย บูรณภาพแห่งอาณาเขตและเขตที่ประเทศไทยมีสิทธิอธิปไตย เกียรติภูมิและผลประโยชน์ของชาติ ความมั่นคงของรัฐ และความสงบเรียบร้อยของประชาชน เพื่อประโยชน์แห่งการนี้ รัฐต้องจัดให้มีการทหาร การทูต และการข่าวกรองที่มีประสิทธิภาพ

มาตรา 58 การดำเนินการใดของรัฐหรือที่รัฐจะอนุญาตให้ผู้ใดดำเนินการ ถ้าการนั้นอาจมีผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติ คุณภาพสิ่งแวดล้อม สุขภาพ อนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้เสียสำคัญอื่นใดของประชาชนหรือชุมชนหรือสิ่งแวดล้อมอย่างรุนแรง รัฐต้องดำเนินการให้มีการศึกษาและประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนหรือชุมชน และจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสียและประชาชนและชุมชนที่เกี่ยวข้องก่อน เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาดำเนินการหรืออนุญาตตามที่กฎหมายบัญญัติ

บุคคลและชุมชนย่อมมีสิทธิได้รับข้อมูล คำชี้แจง และเหตุผลจากหน่วยงานของรัฐก่อนการดำเนินการหรืออนุญาตตามวรรคหนึ่ง

ในการดำเนินการหรืออนุญาตตามวรรคหนึ่ง รัฐต้องระมัดระวังให้เกิดผลกระทบต่อประชาชน ชุมชน สิ่งแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพน้อยที่สุด และต้องดำเนินการให้มีการเยียวยาความเดือดร้อนหรือเสียหายให้แก่ประชาชนหรือชุมชนที่ได้รับผลกระทบอย่างเป็นธรรมและโดยไม่ชักช้า

มาตรา 70 รัฐพึงเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัวอันเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญของสังคม จัดให้ประชาชนมีที่อยู่อาศัยอย่างเหมาะสม ส่งเสริมและพัฒนาการเสริมสุขภาพเพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพที่แข็งแรงและมีจิตใจเข้มแข็ง รวมตลอดทั้งส่งเสริมและพัฒนาการกีฬาไปสู่ความเป็นเลิศและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน

รัฐพึงส่งเสริมและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เป็นพลเมืองที่ดี มีคุณภาพและความสามารถสูงขึ้น

รัฐพึงให้ความช่วยเหลือเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ยากไร้ และผู้ด้อยโอกาสให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างมีคุณภาพ และคุ้มครองป้องกันมิให้บุคคลดังกล่าวถูกใช้ความรุนแรงหรือปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม รวมตลอดทั้งให้การบำบัด พินิจและเยียวยาผู้ถูกระทำการดังกล่าว

ในการจัดสรรงบประมาณ รัฐพึงคำนึงถึงความจำเป็นและความต้องการที่แตกต่างกันของเพศ วัย และสภาพของบุคคล ทั้งนี้ เพื่อความเป็นธรรม

☒ ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 - 2580)

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด 3 ประการ ได้แก่ (1) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปทบทวนความสำเร็จของเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (2) “ปรับปรุงปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (3) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคู่มือใหม่ รวมถึงปรับปรุงแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปรุงปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่ ไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการรายใหญ่ กลาง เล็ก วิสาหกิจเริ่มต้น วิสาหกิจชุมชน หรือวิสาหกิจเพื่อสังคม รวมทั้งเกษตรกร ให้เป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน โดยมีนวัตกรรมใน 3 ด้าน คือ นวัตกรรมในการสร้างโมเดลธุรกิจ นวัตกรรมในเชิงสินค้าและบริการ และนวัตกรรมในเชิงกระบวนการผลิตและบริการพร้อมทั้งเป็นนักการค้าที่เข้มแข็งที่จะนำไปสู่การสนับสนุนการเป็นชาติการค้า มีความสามารถในการเข้าถึงตลาดทั้งในและต่างประเทศ เป็นผู้ประกอบการที่ “ผลิตเก่ง ขายเก่ง” หรือ “ซื้อเป็น ขายเป็น” บริการเป็นเลิศ สามารถขยายการค้าและการลงทุนไปต่างประเทศ รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้ประกอบการมีธรรมาภิบาล

สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน ส่งเสริมการเข้าถึงบริการทางการเงินของผู้ประกอบการ โดยการจัดหาแหล่งเงินทุนและสนับสนุนให้มีช่องทางทางการเงินที่หลากหลายและน่าเชื่อถือ การพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเงินและการบริหารความเสี่ยง เพื่อตอบสนองความต้องการที่เหมาะสมกับแต่ละกลุ่ม การที่ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึงบริการทางการเงินด้วยต้นทุนที่เหมาะสมโดยนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาช่วยเพิ่มความสะดวกในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน การพัฒนาระบบประเมินมูลค่าทรัพย์สินในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นหลักประกันทางธุรกิจในการขอสินเชื่อของผู้ประกอบการ และการมีระบบการประเมินความน่าเชื่อถือทางเครดิต และระบบการรู้จักลูกค้าที่สะดวกมากขึ้น โดยใช้ประโยชน์จากข้อมูลทั้งด้านการเงินและที่ไม่ใช่การเงิน เพื่อเป็นข้อมูลบ่งชี้สถานะและประวัติด้านเครดิตประกอบการพิจารณาของสถาบันการเงินหรือตลาดทุน

ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ ในการพัฒนาและบูรณาการกลไกภาครัฐ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืนโดยเน้นประเด็นการเริ่มต้นธุรกิจ การขออนุญาตต่าง ๆ การจดทะเบียนทรัพย์สิน กระบวนการขอและได้รับสินเชื่อ การคุ้มครองผู้ลงทุน การชำระภาษี และการค้าระหว่างประเทศ รวมทั้งการพัฒนาระบบคุณภาพของชาติ ทั้งระบบมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ระบบมาตรฐานวิชาชีพ ระบบทดสอบ และระบบรับรองคุณภาพ ให้มีประสิทธิภาพรองรับภาคการผลิตและบริการ รวมทั้งการสร้างและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านมาตรฐาน เช่น ศูนย์ทดสอบกลางสำหรับสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรม และศูนย์ตรวจรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าและบริการในระดับสากล โดยให้ภาคเอกชนเข้ามามีบทบาทในการดำเนินการมากขึ้น พร้อมทั้งการสร้างระบบและศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการให้มีความเป็นอัจฉริยะโดยบูรณาการการทำงานร่วมกันระหว่างภาครัฐ เอกชน สถาบันการศึกษา และสถาบันวิชาการ และพัฒนาศูนย์การเรียนรู้และให้คำปรึกษาทางด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมของภาคการผลิตและบริการทั้งในระดับส่วนกลางและชุมชน พร้อมทั้งการส่งเสริมการจัดการพัฒนาบุคลากรทางเทคโนโลยีขั้นสูงให้มีประสิทธิภาพและมีความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน และการส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการทำธุรกิจอย่างเกื้อหนุนกันระหว่างผู้ประกอบการที่มีขนาดและศักยภาพต่างกัน โดยมีระบบจูงใจให้เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยีและการพัฒนาร่วมกัน ตลอดจนผลักดันการเจรจาจัดทำความตกลงทางการค้าและความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจ

☒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570)

หมวดหมู่ที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ 3 การยกระดับบริการและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน เป็นที่ยอมรับของตลาดสากล

กลยุทธ์ย่อยที่ 3.2 ปรับปรุงการบริหารจัดการในแหล่งท่องเที่ยวและสถานประกอบการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน เป็นที่ยอมรับในระดับสากล โดยเฉพาะด้านความปลอดภัย ความสะอาด ความเป็นธรรม และการจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน อาทิ มาตรฐานความปลอดภัยด้านสุขอนามัยตามวิถีการท่องเที่ยวแนวใหม่เพื่อมุ่งสู่การท่องเที่ยวคุณภาพสูง รวมทั้งมาตรฐานการท่องเที่ยวสีเขียว โดยต้องมีการปรับปรุงมาตรฐานคุณภาพทั้งขั้นพื้นฐานและขั้นสูงของสถานประกอบการ และธุรกิจรายย่อยด้านการท่องเที่ยวที่แบ่งตามระดับของการให้บริการที่เหมาะสม ตลอดจนสร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการเข้าสู่กระบวนการ พร้อมผลักดันให้หน่วยงานภาครัฐและเอกชนสนับสนุนผู้ประกอบการที่ได้รับรองมาตรฐาน

กลยุทธ์ที่ 5 การปรับปรุงกฎหมาย/กฎระเบียบ และขั้นตอนที่ล่าสมัยและเป็นอุปสรรคต่อการทำธุรกิจและการขอใบอนุญาตของผู้ประกอบการรายย่อย เพื่อสร้างแรงจูงใจให้เกิดการพัฒนาไปสู่การท่องเที่ยวที่มีคุณภาพและยั่งยืน

กลยุทธ์ย่อยที่ 5.2 ปรับปรุงข้อกำหนดของกฎหมาย ลดขั้นตอนที่ล่าสมัยและเป็นอุปสรรคต่อ การทำธุรกิจและการขอใบอนุญาตของสถานประกอบการด้านการท่องเที่ยว โดยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี โดยเฉพาะที่พักรวม และธุรกิจอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยให้มีความครอบคลุมถึงธุรกิจรายย่อย มีขั้นตอนที่ง่าย สะดวก เอื้ออำนวยและสร้างแรงจูงใจให้ผู้ประกอบการรายย่อยเข้าสู่กรอบกฎหมายและฐานข้อมูลภาครัฐได้รวดเร็ว มากขึ้น เพื่อให้ธุรกิจรายย่อยสามารถเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพได้ ตลอดจนบังคับใช้แนวปฏิบัติ หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด มีประสิทธิภาพ และเท่าเทียม นอกจากนี้ ควรมีการปรับปรุงกฎหมาย เพื่อจูงใจให้สถานประกอบการมีความใส่ใจและรับผิดชอบต่อด้านสิ่งแวดล้อมมากขึ้น

หมวดหมู่ที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรมและกลไกสนับสนุนเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลกลยุทธ์ย่อยที่ 4.2 พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมต้นแบบโมเดลธุรกิจ และกลไกความร่วมมือระหว่างผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างครบวงจร นำหลักการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐมาใช้ประกอบธุรกิจส่งเสริมให้ผู้ประกอบการปรับรูปแบบธุรกิจตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน สร้างธุรกิจใหม่ที่มีการออกแบบสินค้าและบริการที่มีอายุการใช้งานยาวนาน เลือกใช้วัสดุที่สามารถใช้รีไซเคิลได้ ธุรกิจบริการในรูปแบบเช่าหรือจ่ายเมื่อใช้งาน แทนการซื้อขาด ใช้และแบ่งปันทรัพยากรร่วมกัน

หมวดหมู่ที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนากำลังคนสมรรถนะสูง

กลยุทธ์ย่อยที่ 2.3 สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะที่มีความสามารถในการสร้างออกแบบและใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมตลอดกระบวนการผลิตและบริการ การจัดการและการตลาด โดย

1) การสร้างและพัฒนาทักษะองค์ความรู้รอบด้านที่จำเป็นต่อการประกอบธุรกิจยุคใหม่โดยการสร้างความเชื่อใหม่ที่ส่งผลต่อการปรับพฤติกรรม ให้ตระหนักรู้ รับรู้องค์ความรู้ใหม่ ฝึกทักษะสามารถนำไปวิเคราะห์และใช้ประโยชน์จากข้อมูลเพื่อการวางแผนธุรกิจ และสามารถบริหารจัดการความเสี่ยงทางธุรกิจได้โดยมีรูปแบบการเรียนรู้ที่ง่าย กระชับ และรวดเร็ว ตอบสนองการเรียนรู้ที่แตกต่างของแต่ละบุคคล ผ่านการเรียนรู้ในระบบและการเรียนรู้ตามอัธยาศัย ด้วยเทคโนโลยีที่ส่งเสริมการเรียนรู้ให้เป็นเรื่องง่าย รวมถึงการสร้างชุมชนผู้ประกอบการแบ่งปันการเรียนรู้และแรงบันดาลใจเพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลง

2) ส่งเสริมผู้ประกอบการในการสร้างนวัตกรรม เพื่อต่อยอดสนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มของอุตสาหกรรมในอนาคต โดยการสร้างพื้นที่ให้ผู้ประกอบการได้แข่งขันทดลองความคิด ส่งเสริมการลงทุนสำหรับการสร้างนวัตกรรม การจับคู่ทางธุรกิจ รวมถึงสนับสนุนด้านเงินทุน

☒ สนธิสัญญา อนุสัญญา และความตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

สนธิสัญญาว่าด้วยการจัดการค้าประเวณี (Convention for the Suppression of the Traffic in Persons and of the Exploitation of the Prostitution of Others) สนธิสัญญานี้มุ่งเน้นไปที่การต่อต้านการค้ามนุษย์เพื่อวัตถุประสงค์ทางเพศ โดยกำหนดให้รัฐภาคีต้องกำหนดโทษทางอาญาแก่ผู้กระทำความผิด และมีมาตรการในการช่วยเหลือและคุ้มครองผู้เสียหาย ซึ่งสนธิสัญญานี้มีเป้าหมายในการขจัดปัญหาการค้าประเวณีโดยการเอาผิดกับผู้ที่ได้รับผลประโยชน์จากการค้าประเวณี เช่น เจ้าของหรือผู้จัดการสถานบริการ เป็นต้น และผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดหา มากกว่าการลงโทษตัวผู้ค้าประเวณีเอง และเรียกร้องให้รัฐต่าง ๆ ดำเนินการทางกฎหมายเพื่อควบคุมและปราบปรามกิจกรรมเหล่านี้ในทุกสถานที่ที่เกิดขึ้น

อนุสัญญาว่าด้วยการขจัดเลือกปฏิบัติต่อสตรีในทุกรูปแบบ (Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination Against Women - CEDAW) กำหนดหลักการห้ามการเลือกปฏิบัติและส่งเสริมความเสมอภาค ซึ่งครอบคลุมถึงประเด็นการคุ้มครองแรงงานหญิงที่ทำงานในสถานบริการต่าง ๆ ตลอดจนมีหลักการที่เกี่ยวข้องที่มุ่งขจัดเลือกปฏิบัติทางเพศในทุกรูปแบบ โดยมีผลกับสถานบริการผ่านมาตรการต่าง ๆ เช่น การให้ความเท่าเทียมทางกฎหมายและการป้องกันการแสวงประโยชน์ทางเพศโดยบุคคลหรือองค์กรทั้งภาครัฐและเอกชน เป็นต้น อนุสัญญานี้สนับสนุนให้รัฐดำเนินการต่าง ๆ เพื่อยุติการเลือกปฏิบัติต่อสตรีและคุ้มครองสิทธิของสตรีอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งครอบคลุมถึงความรุนแรงและการแสวงประโยชน์ทางเพศในทุกมิติ

อนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสตรีและเด็ก (Palermo Protocol) อนุสัญญานี้กำหนดกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ รวมถึงการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ ซึ่งครอบคลุมการค้าประเวณีและการค้ามนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับสถานบริการ โดยสาระสำคัญคือ กำหนดให้การค้าประเวณีโดยการล่อลวง ชักจูง หรือแสวงหาประโยชน์ถือเป็นความผิดทางอาญา และให้รัฐภาคีดำเนินการเพื่อป้องกัน ปราบปราม และลงโทษผู้กระทำความผิด โดยเน้นย้ำถึงการควบคุมและลงโทษกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการค้ามนุษย์และการค้าประเวณีที่เกิดจากสถานบริการ โดยการกำหนดให้การกระทำเหล่านั้นเป็นความผิดทางอาญา และกำหนดให้รัฐภาคีมีมาตรการป้องกัน คุ้มครอง และช่วยเหลือเหยื่อด้วย

อนุสัญญาองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ฉบับที่ 172 ว่าด้วยสภาพการทำงานในโรงแรม ภัตตาคาร และสถานบริการที่คล้ายคลึงกัน ค.ศ. 1991 (No. 172, concerning Conditions of Work in Hotels, Catering and similar Establishments) อนุสัญญานี้มุ่งเน้นไปที่การควบคุมชั่วโมงทำงาน เวลาพัก และสภาพการจ้างงานอื่น ๆ สำหรับลูกจ้างในอุตสาหกรรมโรงแรมและร้านอาหาร อีกทั้ง มุ่งเน้นความยืดหยุ่นในการจัดการชั่วโมงการทำงานที่สอดคล้องกับธรรมชาติของธุรกิจบริการ ในขณะเดียวกันก็ยืนยันสิทธิขั้นพื้นฐานของแรงงานในด้านค่าจ้างที่เป็นธรรม การพักผ่อนที่เพียงพอ และความปลอดภัยในการทำงาน

ความตกลงทั่วไปว่าด้วยการค้าบริการ (General Agreement on Trade in Services - GATS) GATS เป็นสนธิสัญญาภายใต้องค์การการค้าโลก (WTO) ที่มีผลบังคับใช้ตั้งแต่ปี ค.ศ. 1995 ซึ่งวางกรอบกว้าง ๆ สำหรับการค้าระหว่างประเทศในภาคบริการทั้งหมด โดยกรณีเกี่ยวกับสถานบริการ ซึ่งหมายถึงธุรกิจบริการต่าง ๆ เช่น โรงแรม สปา บริการด้านสุขภาพ การท่องเที่ยว ภัตตาคาร และร้านอาหาร เป็นต้น ทั้งนี้ GATS ส่งผลให้เกิดความชัดเจนและคาดการณ์ได้ในกฎระเบียบ

การค้าระหว่างประเทศ ส่งเสริมการแข่งขันที่เป็นธรรม และกระตุ้นให้เกิดการเปิดเสรีตลาดบริการมากขึ้น ซึ่งช่วยให้สถานบริการสามารถขยายธุรกิจไปยังต่างประเทศได้ง่ายขึ้นและดึงดูดการลงทุนจากต่างชาติได้มากขึ้นด้วย อย่างไรก็ตาม ระดับของการเปิดเสรีจะขึ้นอยู่กับข้อผูกพันเฉพาะของแต่ละประเทศตกลงไว้ในตารางข้อผูกพันของตน

3. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

ร่างกฎหมายฉบับนี้จะทำให้นิยามความหมายของสถานบริการมีความชัดเจนและครอบคลุมถึงสถานประกอบกิจการที่อาจดำเนินการไปในทางกระทำความผิดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนอันเป็นสถานที่ที่ไม่ควรให้เยาวชนเข้าไปใช้บริการ ปรับปรุงการกำหนดเขตพื้นที่ตั้งสถานบริการและกำหนดเวลาเปิดและเวลาปิด เพื่อความเหมาะสมกับประเภทของสถานบริการและบริบทของสังคม ปรับปรุงวิธีการจัดตั้งสถานบริการให้สะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น ลดภาระความยุ่งยากของผู้ประกอบกิจการ พร้อมทั้งกำหนดมาตรการต่าง ๆ ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการและผู้ใช้สถานบริการปฏิบัติ โดยให้การควบคุมตรวจสอบทำได้อย่างเข้มงวด เพื่อให้สถานบริการไม่เป็นแหล่งมั่วสุมและปลอดจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด อันเป็นการทำให้เกิดความปลอดภัยแก่ผู้ใช้บริการ ลดผลกระทบแก่ประชาชนซึ่งอยู่บริเวณใกล้เคียงสถานบริการ ปรับปรุงบทกำหนดโทษให้เหมาะสมกับพฤติการณ์การกระทำความผิด ดังนั้น จากหลักการข้างต้นนี้จะส่งผลให้ประชาชนและสังคมได้รับประโยชน์ ดังนี้

1) การรักษาความสงบเรียบร้อย โดยกฎหมายช่วยให้การดำเนินการกิจการสถานบริการเป็นไปอย่างมีระเบียบภายใต้การควบคุมของเจ้าหน้าที่ ทำให้สังคมมีความสงบสุขและเป็นระเบียบเรียบร้อย

2) การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมและยาเสพติด โดยการควบคุมสถานบริการอย่างเข้มงวดเป็นส่วนหนึ่งของการลดอาชญากรรมและแก้ไขปัญหายาเสพติด ซึ่งช่วยลดปัญหาอาชญากรรมที่อาจเกิดขึ้นในหรือบริเวณสถานบริการได้

3) การรักษาศีลธรรมและวัฒนธรรมอันดี โดยกฎหมายมีจุดมุ่งหมายเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการแสดงหรือกิจกรรมที่ไม่เหมาะสมในสถานบริการ ซึ่งอาจเป็นเหตุให้เยาวชนประพฤติชั่วเสื่อมทรามลงและเพื่อรักษาวัฒนธรรมและประเพณีอันดีของชาติ

4) การจัดระเบียบสังคม โดยเป็นเครื่องมือสำคัญของฝ่ายปกครองและตำรวจในการจัดระเบียบและดูแลความปลอดภัยในพื้นที่ที่มีสถานบริการตั้งอยู่

5) ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยการควบคุมดูแลให้สถานบริการปฏิบัติตามกฎหมาย เช่น การจำกัดเวลาเปิด - ปิด การห้ามพกพาอาวุธ และการควบคุมดูแลไม่ให้เกิดการกระทำความผิดกฎหมายอื่น ๆ เป็นต้น ช่วยเพิ่มความปลอดภัยให้กับประชาชนที่ใช้บริการและผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง

6) การคุ้มครองเยาวชน โดยกฎหมายมีข้อกำหนดที่ชัดเจนเกี่ยวกับการห้ามบุคคลที่มีอายุต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด เช่น ต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ เป็นต้น เข้าไปในสถานบริการ เพื่อป้องกันไม่ให้เยาวชนเข้าไปมั่วสุมหรือได้รับอิทธิพลที่ไม่เหมาะสม

7) การได้รับบริการที่มีมาตรฐาน โดยผู้ประกอบการต้องขอใบอนุญาตและปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด เช่น ด้านสุขอนามัย ความปลอดภัยของอาคารสถานที่ เป็นต้น ซึ่งทำให้ประชาชนได้รับบริการที่มีคุณภาพและปลอดภัยมากขึ้น

8) การมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในกระบวนการพิจารณาอนุญาตตั้งสถานบริการ อาจมีการเปิดโอกาสให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ซึ่งช่วยให้การบังคับใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพและโปร่งใสมากขึ้น

4. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... มีความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น ดังนี้

4.1 พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509

ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... มีความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 เนื่องจากพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 มีวัตถุประสงค์เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของชาติ กฎหมายนี้กำหนดนิยามของสถานบริการ กำหนดเขตพื้นที่ตั้งสถานบริการ กำหนดเวลาเปิดและเวลาปิด วิธีการจัดตั้งสถานบริการ กำหนดมาตรการต่าง ๆ ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการและผู้ใช้สถานบริการปฏิบัติ บทกำหนดโทษ อัตราค่าธรรมเนียม และประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง กล่าวคือ มีการกำหนดให้มีการควบคุมสถานบริการและสถานบริการในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม ศีลธรรม และประเพณีอันดีงาม โดยมีการกำหนดคุณสมบัติของผู้ขออนุญาต การกำหนดเขตพื้นที่ (Zoning) ที่สามารถตั้งสถานบริการได้ หน้าที่ของผู้รับอนุญาต และบทลงโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืน นอกจากนี้ ยังมีการกำหนดข้อห้ามที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่อาจกระทบต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดี เช่น การพนัน การค้าประเวณี หรือยาเสพติด เป็นต้น รวมถึงมีการกล่าวถึงไว้ เช่น มาตรา 3 เป็นต้น โดยมีสาระสำคัญในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

1) การขอใบอนุญาต ซึ่งผู้ที่ต้องการเปิดสถานบริการต้องยื่นขอใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงาน โดยต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด

2) การกำหนดเขตพื้นที่ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยสามารถกำหนดเขตพื้นที่ที่ห้ามหรือจำกัดการตั้งสถานบริการได้ โดยการตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

3) บทบาทของกระทรวงมหาดไทย ซึ่งกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย มีหน้าที่รับผิดชอบในการบังคับใช้กฎหมายฉบับนี้

4) ข้อห้ามสำหรับผู้รับอนุญาต ซึ่งห้ามผู้รับใบอนุญาตกระทำการบางอย่าง เช่น เคลื่อนย้าย ดัดแปลง หรือต่อเติมสถานบริการโดยไม่ได้รับอนุญาต เป็นต้น

5) การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียม ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมต่าง ๆ

6) บทลงโทษ ซึ่งมีการกำหนดฐานความผิดและบทลงโทษทางปกครองสำหรับผู้ประกอบการที่ทำความผิดกฎหมาย เช่น การพักใช้ใบอนุญาต เป็นต้น

4.2 ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 50 ลงวันที่ 15 มกราคม 2502

ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... มีความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 50 ลงวันที่ 15 มกราคม 2502 เนื่องจากประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 50 ลงวันที่ 15 มกราคม 2502 เป็นกฎหมายที่ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองและตำรวจปราบปรามสถานบริการที่มีการกระทำความผิดกฎหมายหรือขัดต่อศีลธรรม และให้อำนาจผู้ว่าราชการจังหวัด (หรืออธิบดีกรมตำรวจในกรุงเทพฯ-ธนบุรี) มีอำนาจสั่งปิดสถานที่ดังกล่าว โดยไม่จำกัดระยะเวลาหรือไม่ก็ได้ หากพบการกระทำความผิด อันเป็นการควบคุมและปราบปรามสถานบริการ เช่น อาบน้ำ โรงแรม บังกะโล เต็นรำ สโมสร และโรงมหรสพ ที่มีการกระทำที่ไม่สุจริต ผ่าฝืนกฎหมาย หรือส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน รวมถึงมีการกล่าวถึงไว้ เช่น มาตรา 3 เป็นต้น โดยมีสาระสำคัญในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

1) ให้อำนาจเจ้าหน้าที่ควบคุมสถานบริการ ซึ่งกำหนดให้เจ้าพนักงานฝ่ายปกครองและตำรวจมีอำนาจสอดส่องและปราบปรามการกระทำที่ผิดกฎหมายหรือขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชนในสถานบริการต่าง ๆ ได้อย่างเข้มงวด

2) สั่งปิดสถานบริการ ซึ่งหากพบว่าสถานบริการใดมีการกระทำความผิดกฎหมายหรือมีพฤติการณ์ที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดี ไม่ว่าสถานบริการนั้นจะได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายใดก็ตาม ให้ผู้มีอำนาจสามารถพิจารณาสั่งปิดสถานที่นั้นได้

3) ผู้มีอำนาจสั่งปิด คือ อธิบดีกรมตำรวจ (สำหรับกรุงเทพฯ และธนบุรีในขณะนั้น) และผู้ว่าราชการจังหวัด (สำหรับจังหวัดอื่น ๆ)

4) ระยะเวลาการสั่งปิด สามารถกำหนดระยะเวลาหรือไม่กำหนดระยะเวลาก็ได้ตามแต่กรณี

5) บทลงโทษ ซึ่งผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งปิดสถานบริการดังกล่าวจะถือว่ามีความผิดฐานขัดคำสั่งเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 368

6) ประเภทสถานบริการที่ควบคุม ซึ่งสถานบริการที่อยู่ภายใต้การควบคุมตามประกาศฉบับนี้ ได้แก่ สถานบริการอาบน้ำ โรงแรม บังกะโล สถานเต็นรำ สโมสร โรงมหรสพ

4.3 คำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 22/2558 เรื่อง มาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการแข่งรถยนต์และรถจักรยานยนต์ในทางและการควบคุมสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ลงวันที่ 22 กรกฎาคม พ.ศ. 2558

ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... มีความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 22/2558 เรื่อง มาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหา

การแข่งขันรถจักรยานยนต์ในทางและการควบคุมสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ ลงวันที่ 22 กรกฎาคม พ.ศ. 2558 เนื่องจากคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติฯ ดังกล่าวกำหนดมาตรการยับยั้งพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของผู้มีอายุต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ที่เข้าไปในสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ และลงโทษผู้ประกอบการที่กระทำการฝ่าฝืนกฎหมาย ซึ่งถือว่าเป็นการดำเนินการเพื่อปฏิรูปและจัดระเบียบในสังคม รวมทั้งเพื่อระงับและป้องกันการกระทำอันเป็นผลต่อความสงบเรียบร้อยของสังคม รวมถึงมีการกล่าวถึงไว้ เช่น มาตรา 3 เป็นต้น โดยมีสาระสำคัญในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

1) มาตรการในการแก้ไขปัญหาการเข้าไปในสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการของเด็กและเยาวชน

1.1) กำหนดห้ามไม่ให้สถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ กระทำดังต่อไปนี้

- (1) ให้ผู้มีอายุต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์เข้าไปใช้บริการ
- (2) ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่ผู้มีอายุต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์
- (3) เปิดทำการเกินกว่าเวลาตามที่มีกฎหมายบัญญัติ
- (4) ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เกินกว่ากำหนดเวลาตามที่มีกฎหมายบัญญัติ
- (5) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการพกพาอาวุธ วัตถุระเบิด หรือ

ยาเสพติดเข้าไปในสถานที่ของตน

1.2) กรณีที่พบว่าสถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการก่อให้เกิดความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียง ให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องมีอำนาจสั่งให้ปรับปรุงแก้ไขเหตุเดือดร้อนรำคาญนั้นภายในเวลา 30 วัน

1.3) ห้ามมิให้มีสถานที่ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตั้งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษา

2) กำหนดมาตรการในการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ดังนี้

2.1 กำหนดให้ทุกส่วนราชการที่เกี่ยวข้องต้องปฏิบัติตามและบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด หากเพิกเฉยให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการทางแพ่ง ทางอาญา และทางปกครองกับเจ้าหน้าที่ผู้นั้นอย่างเฉียบขาดและรวดเร็ว

2.2) กำหนดให้ทุกส่วนราชการที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินคดีกับความผิดเกี่ยวกับการควบคุมสถานบริการ ตามที่มีกฎหมายบัญญัติความผิดไว้

2.3) กำหนดให้ทุกส่วนราชการที่เกี่ยวข้องกดดันและเร่งรัดจัดทำมาตรการเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าวให้เป็นรูปธรรม เพื่อเป็นการจัดระเบียบ และลดปัญหาสังคมโดยเร่งด่วน

3) บทกำหนดโทษทางปกครอง

3.1) หากกระทำการฝ่าฝืนข้อห้ามที่ไม่ให้สถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการกระทำ ให้ผู้มีอำนาจตามกฎหมายเพิกถอนใบอนุญาตหรือสั่งปิด และห้ามมิให้เปิดสถานบริการในสถานที่ดังกล่าวเป็นเวลา 5 ปี

3.2) หากไม่ดำเนินการแก้ไขเหตุเดือดร้อนรำคาญทางเสียง ให้มีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือสั่งปิด และห้ามไม่ให้เปิดสถานบริการในสถานที่ดังกล่าวเป็นเวลา 5 ปี

3.3) หากมีการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษา ให้ผู้มีอำนาจตามกฎหมายเพิกถอนใบอนุญาต หรือสั่งปิด และห้ามไม่ให้เปิดสถานบริการในสถานที่นั้นอีก

4.4 คำสั่งหัวหน้าคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 46/2559 เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 22/2558 ลงวันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2559

ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... มีความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับคำสั่งหัวหน้าคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 46/2559 เรื่อง แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 22/2558 ลงวันที่ 29 กรกฎาคม พ.ศ. 2559 เนื่องจากคำสั่งหัวหน้าคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติดังกล่าวเป็นกรณีที่แก้ไขเพิ่มเติมคำสั่งหัวหน้าคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 22/2558 ซึ่งได้ปรากฏข้อเท็จจริงที่ว่า ได้มีสถานบริการหลายแห่งปล่อยปละละเลยหรือยินยอมให้มีการเล่นพนันหรือขึ้นต่อหรือการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ในสถานบริการของตน ซึ่งกรณีเช่นนี้ได้ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของเด็กและเยาวชน รวมทั้งความสงบเรียบร้อยของประชาชน สมควรขยายข้อห้ามมิให้มีการกระทำความผิดของผู้ประกอบกิจการสถานบริการหรือสถานประกอบการใดที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการเพิ่มเติม รวมถึงมีการกล่าวถึงไว้ เช่น มาตรา 3 เป็นต้น โดยมีสาระสำคัญในประเด็นที่เกี่ยวข้องและการแก้ไขเพิ่มเติมดังนี้

1) กำหนดห้ามมิให้สถานบริการหรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการ กระทำดังต่อไปนี้

1.1) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ในสถานที่ของตน

1.2) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการเล่นการพนันอันเป็นความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการพนันในสถานที่ของตน

2) บทกำหนดโทษทางอาญา

ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือปรับไม่เกิน 20,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ หากฝ่าฝืนกระทำการ ดังนี้

2.1) เปิดสถานบริการ หรือสถานประกอบการที่เปิดให้บริการในลักษณะที่คล้ายกับสถานบริการในสถานที่ถูกสั่งปิดหรือเพิกถอนใบอนุญาต ภายในระยะเวลา 5 ปีนับแต่วันที่มิคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือคำสั่งปิด

2.2) เปิดให้บริการสถานที่ขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ หรือสถานบริการหรือสถานประกอบการที่ตั้งอยู่ในบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษาหรือหอพักในบริเวณใกล้เคียงสถานศึกษา อันเป็นการฝ่าฝืนคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตหรือคำสั่งปิด

4.5 ประมวลกฎหมายยาเสพติด

ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... มีความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับประมวลกฎหมายยาเสพติด เนื่องจากสถานบริการเป็นสถานที่ที่มีความเสี่ยงสูงที่จะเกิดการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด โดยอาจเป็นสถานที่ที่ถูกใช้เป็นแหล่งซื้อขาย ครอบครอง หรือเสพยาเสพติด ส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยและเป็นอันตรายต่อผู้ที่มาใช้บริการ และผู้ประกอบการอาจมีความผิดหากไม่สามารถควบคุมไม่ให้เกิดเหตุการณ์ดังกล่าวในสถานบริการของตนได้ รวมถึงมีการกล่าวถึงไว้ เช่น มาตรา 22 ของร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... กำหนดว่า ผู้ขอใบอนุญาตต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามที่สำคัญประการหนึ่ง คือ ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่า เป็นผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติด เป็นต้น โดยมีสาระสำคัญในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

1) หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ประกอบการสถานบริการ

ตามมาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ ผู้ประกอบการสถานบริการมีหน้าที่สำคัญที่ต้องปฏิบัติดังนี้

1.1) ป้องกันการกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด โดยผู้ประกอบการต้องมีมาตรการป้องกันไม่ให้เกิดการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเกิดขึ้นในสถานบริการ เช่น การจำหน่าย การเสพ หรือการครอบครองยาเสพติด เป็นต้น

1.2) ควบคุมการเข้า-ออก โดยห้ามมิให้บุคคลที่มีพฤติกรรมมีมา ก่อความเดือดร้อนรำคาญ หรือเสพยาเสพติด เข้า-ออกหรืออยู่ในสถานบริการ

1.3) ตรวจสอบบุคคล โดยผู้ประกอบการหรือพนักงานมีอำนาจในการตรวจสอบบัตรแสดงตนของผู้เข้าใช้บริการ เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้มีอายุต่ำกว่าที่กฎหมายกำหนดเข้าไปในสถานบริการ

1.4) การให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ โดยเมื่อเจ้าพนักงานขอตรวจสอบหรือเข้าตรวจค้นตามเหตุอันควรสงสัย ผู้ประกอบการ พนักงาน หรือลูกจ้างต้องให้ความสะดวกและให้ความร่วมมือ

2) มาตรการและบทลงโทษ

หากผู้ประกอบการละเลยหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย อาจถูกลงโทษและได้รับผลกระทบทางธุรกิจ ดังนี้

2.1) โทษทางอาญา หากสถานบริการปล่อยปละละเลยให้มีการเสพยาเสพติด เจ้าของหรือผู้จัดการจะต้องรับโทษทางกฎหมาย ซึ่งโทษรวมถึงการจำคุกและปรับ

2.2) โทษทางปกครอง อาจมีการสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือเพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการ หากพบว่าการกระทำผิดร้ายแรงเกี่ยวกับยาเสพติด

2.3) การประชาสัมพันธ์ โดยสถานบริการที่อยู่ภายใต้มาตรการนี้ต้องติดตั้งป้ายประกาศแจ้งให้ลูกค้าทราบว่า สถานบริการอยู่ภายใต้การควบคุมและมีโทษตามกฎหมายยาเสพติด เพื่อเป็นการป้องปราม

3) อำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ประมวลกฎหมายยาเสพติดกำหนดให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมีอำนาจที่เกี่ยวข้องกับสถานบริการได้ดังนี้

3.1) กำหนดมาตรการ โดยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดสามารถกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในสถานบริการได้

3.2) กำหนดประเภทสถานประกอบการ โดยมีอำนาจในการกำหนดว่าสถานประกอบการธุรกิจประเภทใดบ้างที่ต้องอยู่ภายใต้มาตรการเหล่านี้ ซึ่งสถานบริการก็เป็นหนึ่งในนั้นด้วย

4.6 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551

ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... มีความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 เนื่องจากสถานบริการบางประเภทอาจถูกใช้เป็นเครื่องมือในการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ เช่น การค้าประเวณี หรือการแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากบุคคลอื่น เป็นต้น จึงต้องมีการควบคุมการดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อป้องกันปัญหาการค้ามนุษย์ที่อาจเกิดขึ้นภายในสถานบริการเหล่านั้น รวมถึงมีการกล่าวถึงไว้ เช่น มาตรา 12 ของร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... กำหนดว่า กรรมการต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามที่สำคัญประการหนึ่ง คือ เป็นผู้เคยกระทำความผิดทางอาญาตามกฎหมายว่าด้วยป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ เป็นต้น โดยมีสาระสำคัญในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

1) ความผิดที่เกี่ยวข้องกับสถานบริการ

เจ้าของ ผู้ครอบครอง หรือผู้จัดการสถานบริการต้องรับโทษ หากยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ในสถานที่ของตน ดังนี้

1.1) การค้ามนุษย์เพื่อการแสวงหาประโยชน์ทางเพศ กฎหมายฉบับนี้ครอบคลุมถึงการบังคับค้าประเวณีในสถานบริการ เช่น การจัดหา ซื้อ ชาย หรือนำพาบุคคลไปค้าประเวณี เป็นต้น

1.2) การบังคับใช้แรงงานหรือบริการ นอกจากประเด็นทางเพศแล้ว กฎหมายยังเอาผิดกับการบังคับให้ผู้อื่นทำงานหรือให้บริการโดยมิชอบ โดยองค์ประกอบความผิดการบังคับใช้แรงงานหรือบริการต้องมียุทธศาสตร์ประกอบ คือ การข่มขู่ใจผู้อื่นให้ทำงานหรือให้บริการด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น ทำให้กลัวว่าจะเกิดอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย หรือเสรีภาพ ใช้กำลังประทุษร้าย ชูเชื้อยืม ยึดเอกสารสำคัญประจำตัว หรือนำภาระหนี้สินมาเป็นสิ่งผูกมัด

2) บทบาทของเจ้าของและผู้จัดการสถานบริการ

กฎหมายกำหนดให้เจ้าของและผู้จัดการต้องมีส่วนรับผิดชอบในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ในสถานบริการของตน โดยมาตรการที่ต้องปฏิบัติตามมีดังนี้

2.1) ควบคุม ดูแล และสอดส่องไม่ให้มีการกระทำความผิดในสถานที่ของตน

2.2) แจ้งเบาะแสแก่พนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อพบเห็นพฤติการณ์ที่สงสัยว่ามีการกระทำความผิด

2.3) ต้องรับผิดทางอาญาในฐานะนิติบุคคล หากการกระทำความผิดเกิดจากการสั่งการหรือละเว้นไม่สั่งการ

4.7 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539

ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... มีความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 เนื่องจากสถานบริการอาจถูกใช้เป็นสถานที่แอบแฝงในการค้าประเวณีซึ่งเป็นสิ่งผิดกฎหมาย ทั้งนี้ กฎหมายมุ่งเน้นไปที่การเอาผิดผู้ประกอบการหรือเจ้าของสถานที่ที่เอื้ออำนวยให้เกิดการค้าประเวณี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่มีผู้ถูกล่อลวงหรือเป็นเด็ก รวมถึงมีการกล่าวถึงไว้ เช่น มาตรา 22 ของร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... กำหนดว่า ผู้ขอใบอนุญาตต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามที่สำคัญประการหนึ่ง คือ ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี เป็นต้น โดยมีสาระสำคัญในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

1) บทลงโทษสำหรับเจ้าของสถานบริการ

กฎหมายฉบับนี้มีบทลงโทษที่รุนแรงต่อเจ้าของสถานบริการที่กระทำความผิด โดยเน้นไปที่การค้าประเวณีเด็กและเยาวชน ดังนี้

1.1) เป็นธุระจัดหาหรือกระทำความผิดในสถานบริการ โดยการเป็นธุระจัดหา ล่อไปหรือพาไปซึ่งบุคคล เพื่อให้บุคคลนั้นค้าประเวณี

1.2) เป็นผู้ดูแลและปล่อยปละละเลย โดยเจ้าของหรือผู้ดูแลสถานบริการ หากปล่อยปละละเลยให้มีการค้าประเวณีเกิดขึ้นในสถานที่ของตนเอง ถือว่ามีความผิด

1.3) ได้รับประโยชน์จากการค้าประเวณี โดยการรับคนไว้ในความควบคุมดูแล และได้รับประโยชน์จากผู้ค้าประเวณีจากสถานที่ของตน

1.4) การค้าประเวณีเด็ก โดยมีบทลงโทษที่หนักขึ้นสำหรับเจ้าของสถานที่ที่กระทำความผิดหรือกระทำความผิดอื่นใดกับเด็กที่อายุต่ำกว่า 18 ปี ในสถานบริการ โดยจะแบ่งเป็นช่วงอายุ ดังนี้

(1) เด็กอายุ 15 ปีแต่ไม่ถึง 18 ปี ต้องระวางโทษจำคุก 1-3 ปี และปรับ 20,000-60,000 บาท

(2) เด็กอายุไม่ถึง 15 ปี ต้องระวางโทษจำคุก 2-6 ปี และปรับ 40,000-120,000 บาท

4.8 ประมวลกฎหมายอาญา

ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... มีความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับประมวลกฎหมายอาญา เนื่องจากการกระทำความผิดบางอย่างภายในสถานบริการที่ผิดกฎหมาย จะมีการลงโทษทางอาญาตามประมวลกฎหมายอาญา รวมถึงมีการกล่าวถึงไว้ เช่น มาตรา 22 ของร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... กำหนดว่า ผู้ขอใบอนุญาตต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามที่สำคัญประการหนึ่ง คือ ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดในความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา เป็นต้น โดยมีสาระสำคัญในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

1) ความผิดเกี่ยวกับเพศ โดยการค้าประเวณีในสถานบริการ การเป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไปเพื่อการอนาจารหรือการค้าประเวณี เป็นความผิดอาญาตามที่ระบุไว้ในประมวลกฎหมายอาญาอย่างชัดเจน

2) ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด โดยหากมีการค้าขายหรือเสพยาเสพติดในสถานบริการ เจ้าของหรือผู้จัดการอาจถูกดำเนินคดีในฐานะผู้ร่วมกระทำผิดได้

3) ความผิดฐานมั่วสุม โดยหากมีการมั่วสุมกันในสถานบริการจนเกิดความวุ่นวาย อาจเข้าข่ายความผิดฐานมั่วสุม

4) ความผิดฐานเป็นอั้งยี่ โดยหากมีการรวมกลุ่มกันก่ออาชญากรรมหรือกระทำผิดร้ายแรงในสถานบริการ ผู้ที่เกี่ยวข้องอาจมีความผิดฐานเป็นอั้งยี่ได้

4.9 พระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560

ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... มีความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับพระราชบัญญัติภาษีสรรพสามิต พ.ศ. 2560 เนื่องจากสถานบริการบางประเภทจะต้องเสียภาษีสรรพสามิต โดยเฉพาะสถานบริการที่จำหน่ายสุราและเครื่องดื่มอื่น ๆ จึงเป็นกฎหมายที่ใช้ในการจัดเก็บภาษีตามกฎหมายสำหรับธุรกิจประเภทดังกล่าว โดยมีสาระสำคัญในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

1) การเสียภาษี โดยสถานบริการมีหน้าที่เสียภาษีสรรพสามิตตามมูลค่าของบริการ ซึ่งจะถือตามรายรับของสถานบริการ

2) อัตราภาษี โดยถูกกำหนดในพิกัดอัตราภาษีสรรพสามิตท้ายพระราชบัญญัติ และจะคิดตามมูลค่าหรือปริมาณของสินค้าและบริการ

3) การจดทะเบียน โดยผู้ประกอบการสถานบริการต้องยื่นขอจดทะเบียนสรรพสามิตภายใน 30 วันก่อนเริ่มให้บริการ

4) การกำหนดรายรับ โดยอธิบดีกรมสรรพสามิตมีอำนาจกำหนดรายรับขั้นต่ำของสถานบริการเพื่อใช้ในการคำนวณภาษีตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด

5) ความรับผิดชอบของผู้ประกอบการสถานบริการ โดยผู้ประกอบการสถานบริการต้องเสียภาษีตามที่กฎหมายกำหนด และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีกำหนด เช่น การยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษี เป็นต้น

6) การกำกับดูแล โดยเจ้าพนักงานสรรพสามิตมีอำนาจตรวจสอบและยึดอายัดเอกสารต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการจัดเก็บภาษี

7) บทบาทของอธิบดี โดยอธิบดีมีอำนาจออกระเบียบต่าง ๆ เช่น การตีความประเภทสินค้าและบริการ การขยายกำหนดเวลา การออกคำสั่งให้เข้าไปตรวจค้น เป็นต้น

4.10 พระราชบัญญัติสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ พ.ศ. 2559

ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... มีความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับพระราชบัญญัติสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ พ.ศ. 2559 โดยมีชื่อที่ใกล้เคียงกันและคล้ายคลึงกัน แต่กฎหมายที่ควบคุมนั้นแตกต่างกันโดยสิ้นเชิง ซึ่งจะเน้นไปที่วัตถุประสงค์และการให้บริการที่ต่างกัน การที่ผู้ประกอบการทราบความแตกต่างนี้จึงเป็นสิ่งสำคัญ เพื่อให้ปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้อง รวมถึงมีการกล่าวถึงไว้ เช่น มาตรา 4 บทนิยามคำว่า “สถานบริการ” เป็นต้น โดยมีความแตกต่างกันในสาระสำคัญดังนี้

1) วัดอุประสงค์

ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... มีวัดอุประสงค์ ควบคุมสถานบริการให้เป็นระเบียบเรียบร้อย และรักษาความสงบเรียบร้อย ศีลธรรม และวัฒนธรรมอันดีของชาติ

พระราชบัญญัติสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ พ.ศ. 2559 มีวัดอุประสงค์ ส่งเสริมสุขภาพของประชาชนและคุ้มครองผู้บริโภค เนื่องจากมีการประกอบกิจการที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพเพิ่มมากขึ้น

2) ประเภทกิจการ

ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... ครอบคลุมกิจการที่เน้นความบันเทิง เช่น สถานเต้นรำ สถานที่จำหน่ายอาหารและสุราโดยมีผู้บ้ำเรอ และอาบอบนวด เป็นต้น

พระราชบัญญัติสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ พ.ศ. 2559 ควบคุมกิจการที่เกี่ยวข้องกับการดูแลและส่งเสริมสุขภาพโดยเฉพาะ เช่น สปาเพื่อสุขภาพ นวดเพื่อสุขภาพ และนวดเพื่อเสริมความงาม

3) หน่วยงานกำกับดูแล

ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... กำหนดให้กระทรวงมหาดไทย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมการปกครอง เป็นผู้ดูแลการออกใบอนุญาตและควบคุมกิจการ เป็นต้น

พระราชบัญญัติสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ พ.ศ. 2559 กำหนดให้กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ กระทรวงสาธารณสุข เป็นผู้รับผิดชอบหลักในการควบคุมมาตรฐานการให้บริการ

4) การควบคุมและมาตรฐาน

ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... เน้นการควบคุมด้านศีลธรรม ความสงบเรียบร้อย และเวลาทำการ

พระราชบัญญัติสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ พ.ศ. 2559 เน้นมาตรฐานด้านสถานที่ ความปลอดภัย และคุณภาพของผู้ให้บริการ (ต้องขึ้นทะเบียน) เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค

4.11 พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546

ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... มีความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 เนื่องจากสถานบริการมีความเกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 อย่างใกล้ชิดในฐานะสถานที่ที่เด็กอาจตกอยู่ในสภาวะเสี่ยงต่อการถูกทำร้ายหรือละเลย โดยกฎหมายฉบับนี้ กำหนดให้สถานบริการมีหน้าที่ในการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก การป้องกันและคุ้มครองเด็กจากการถูกแสวงหาประโยชน์และความประพฤติน่าสงสัยที่ไม่เหมาะสม การป้องกันไม่ให้สถานบริการกลายเป็นสถานที่ที่ส่งผลเสียต่อร่างกายและจิตใจของเด็ก ผู้ประกอบกิจการสถานบริการจึงมีหน้าที่โดยตรงในการปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้อย่างเคร่งครัด และหากพบเด็กที่ต้องการความช่วยเหลือ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถดำเนินการเข้าช่วยเหลือได้ โดยมีสาระสำคัญในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

1) ข้อห้ามสำหรับผู้ประกอบกิจการสถานบริการ

1.1) ห้ามรับเด็กเข้าทำงาน โดยห้ามรับผู้มีอายุต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์เข้าทำงานในสถานบริการ

1.2) ห้ามปล่อยให้เด็กเข้าในสถานบริการ โดยไม่ว่าจะด้วยความยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้เด็กเข้าไปในสถานบริการในระหว่างเวลาทำการ ซึ่งหมายถึงการป้องกันไม่ให้เด็กตกอยู่ในสถานการณ์ที่ไม่เหมาะสมกับช่วงวัย

1.3) ห้ามเป็นเหตุให้เด็กประพฤติน่าไม่เหมาะสม โดยห้ามเจ้าของสถานบริการหรือผู้ดูแลปล่อยปละละเลยให้เด็กประพฤติน่าไม่เหมาะสมในสถานบริการ

2) การกำกับดูแลและการตรวจสอบ

2.1) อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ โดยพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจในการเข้าตรวจค้นสถานบริการในเวลาใดก็ได้ หากมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 ทั้งนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ เช่น ปลัดอำเภอ ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นต้น มีอำนาจในการคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กในพื้นที่รับผิดชอบ หากพบว่าเด็กในสถานบริการมีความเสี่ยงต่อการถูกทอดทิ้ง เกรียน หรือถูกทำร้าย จะสามารถเข้าช่วยเหลือได้

2.2) บทลงโทษ โดยหากผู้ประกอบกิจการสถานบริการขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ มีโทษจำคุกไม่เกิน 1 เดือน หรือปรับไม่เกิน 1,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

3) การแจ้งเหตุ โดยหากพบเหตุการณ์ที่น่าสงสัยว่าเด็กถูกทอดทิ้ง เกรียน หรือถูกทำร้าย สถานบริการต้องแจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทันที

4) วัตถุประสงค์สำคัญในการคุ้มครองเด็ก

4.1) เพื่อประโยชน์สูงสุดของเด็ก โดยการคุ้มครองนี้มีเจตนารมณ์เพื่อปกป้องเด็กจากภาวะที่อาจเกิดอันตรายต่อร่างกายและจิตใจ รวมถึงการใช้เด็กเป็นเครื่องมือในการแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ

4.2) ป้องกันการค้ามนุษย์และการค้าประเวณี โดยมาตรการเหล่านี้ยังเชื่อมโยงกับการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ โดยพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสอดส่องดูแลสถานที่ต่าง ๆ รวมถึงสถานบริการ เพื่อป้องกันการกระทำความผิดดังกล่าว

4.12 พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542

ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... มีความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 เนื่องจากกฎหมายฉบับนี้ให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดทำบริการสาธารณะ เช่น การจัดให้มีสถานบริการด้านต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในพื้นที่ กฎหมายดังกล่าวส่งเสริมให้ท้องถิ่นสามารถบริหารจัดการสถานบริการต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการกระจายอำนาจจากส่วนกลาง ทั้งนี้ กฎหมายฉบับนี้จึงไม่ได้มอบอำนาจเต็มรูปแบบในการกำกับดูแลสถานบริการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ได้วางหลักการและกลไกในการถ่ายโอนอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องบางส่วน

เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการกิจการภายในท้องถิ่นอย่างเป็นระบบ โดยมีสาระสำคัญในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

- 1) การควบคุมกิจการที่ก่อให้เกิดความรำคาญ โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการควบคุมและกำกับดูแลกิจการที่อาจส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งรวมถึงเสียงดังรบกวนหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสถานบริการ
- 2) การส่งเสริมและควบคุม โดยกิจการที่เกี่ยวข้องกับสถานบริการอาจอยู่ในขอบเขตของการควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ หรือที่จอดรถ ซึ่งเป็นอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- 3) การออกข้อบัญญัติท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถออกข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือเป็นกิจการที่อาจก่อความรำคาญ ซึ่งครอบคลุมถึงสถานบริการ
- 4) การควบคุมเรื่องเสียง โดยในกรณีที่สถานบริการก่อเสียงรบกวนในเวลากลางคืน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่และอำนาจในการตรวจสอบและควบคุม เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของชุมชน

4.13 พระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540

ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... มีความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 เนื่องจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดอาจได้รับมอบหมายจากหน่วยงานอื่นให้เข้ามาดูแลหรือส่งเสริมกิจการที่เกี่ยวข้องกับสถานบริการได้ ทั้งนี้ อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ครอบคลุมถึงการรักษาความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน และส่งเสริมการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นกลไกที่อาจนำไปสู่การดูแลหรือควบคุมสถานบริการผ่านทางข้อบัญญัติท้องถิ่น หรือนโยบายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยมีสาระสำคัญในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

- 1) อำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย
  - 1.1) รักษาความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน โดยมีอำนาจหน้าที่ดูแลให้สังคมมีความสงบเรียบร้อยและมีศีลธรรมอันดี ซึ่งรวมถึงการควบคุมสถานบริการ
  - 1.2) ส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยมีหน้าที่ส่งเสริมการท่องเที่ยว ซึ่งการส่งเสริมการท่องเที่ยวต้องควบคู่ไปกับการดูแลผลกระทบจากสถานบริการที่เกี่ยวข้องกับภาคการท่องเที่ยวด้วย
- 2) การออกข้อบัญญัติ
  - 2.1) ตราข้อบัญญัติ ซึ่งมีอำนาจตราข้อบัญญัติท้องถิ่นได้ โดยไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมาย
  - 2.2) การควบคุม โดยสามารถออกข้อบัญญัติเพื่อกำหนดกฎเกณฑ์ หรือข้อบังคับเกี่ยวกับการเปิดหรือการดำเนินงานของสถานบริการต่าง ๆ ในพื้นที่ของตนได้

3) การประสานงาน

การทำงานร่วมกับหน่วยงานอื่น โดยมีหน้าที่สนับสนุนและประสานงานกับหน่วยงานราชการอื่น ๆ ในพื้นที่ ซึ่งอาจรวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมสถานบริการโดยตรง เช่น ตำรวจ ฝ่ายปกครอง เป็นต้น

4) การสร้างรายได้ โดยสามารถจัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียมจากสถานบริการได้

4.14 พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496

ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... มีความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 เนื่องจากพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 กำหนดอำนาจหน้าที่ของเทศบาลในการกำกับดูแลและจัดระเบียบกิจการที่เข้าข่ายเป็นสถานบริการ โดยให้อำนาจเทศบาลในการออกข้อบัญญัติท้องถิ่น เพื่อกำหนดกฎเกณฑ์การดำเนินงานและการควบคุมดูแลสถานบริการในพื้นที่ของตนเอง เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและความสงบเรียบร้อยของประชาชน โดยมีสาระสำคัญในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

1) การควบคุมสุขลักษณะและอนามัยในสถานบริการ โดยเทศบาลมีอำนาจในการควบคุมสุขอนามัยในสถานบริการ

2) การออกเทศบัญญัติ โดยกำหนดให้เทศบาลออกเทศบัญญัติได้ เทศบัญญัตินี้ต้องไม่ขัดต่อกฎหมายที่สูงกว่า แต่สามารถนำไปใช้ในการควบคุมสถานบริการในท้องถิ่นได้

3) การสาธารณสุข โดยเทศบาลมีหน้าที่ในการจัดการและดูแลงานด้านสาธารณสุข และสามารถออกเทศบัญญัติ เพื่อควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพได้

4) การสร้างรายได้ โดยสามารถออกข้อบัญญัติเพื่อจัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียมจากสถานบริการได้

4.15 พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537

ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... มีความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 เนื่องจากกฎหมายให้อำนาจแก่องค์การบริหารส่วนตำบลในการควบคุมและดูแลกิจการในเขตพื้นที่ ซึ่งรวมถึงการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อควบคุมสถานบริการต่าง ๆ โดยมีสาระสำคัญในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

1) การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ โดยมีอำนาจในการออกข้อบัญญัติเพื่อควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพภายในเขตตำบลได้ ซึ่งรวมถึงกิจการของสถานบริการ

2) การรักษาความสงบเรียบร้อย โดยมีหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยของประชาชนในเขตตำบล ซึ่งสามารถใช้เป็นพื้นฐานในการกำกับดูแลสถานบริการได้

3) การสาธารณสุขและสุขภาพ โดยหน้าที่ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ รวมถึงการรักษาความสะอาดของถนนและที่สาธารณะ ซึ่งสามารถใช้ควบคุมสถานบริการในด้านสุขอนามัยได้

4) การออกข้อบัญญัติ โดยมีอำนาจออกข้อบัญญัติเพื่อใช้บังคับในเขตตำบล เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ โดยต้องไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมาย

5) การสร้างรายได้ โดยสามารถออกข้อบัญญัติเพื่อจัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียม จากสถานบริการได้

4.16 พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528

ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... มีความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 เนื่องจากกฎหมายให้อำนาจของ กรุงเทพมหานครที่ต้องจัดบริการสาธารณะในพื้นที่ ซึ่งรวมถึงการกำกับดูแลความสงบเรียบร้อยและการบังคับใช้กฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้การดำเนินการของสถานบริการเป็นไปตามกฎหมาย โดยมีสาระสำคัญในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

1) การกำกับดูแลโดยกรุงเทพมหานคร ซึ่งกรุงเทพมหานครมีหน้าที่จัดทำบริการสาธารณะและรักษาความสงบเรียบร้อยในพื้นที่ตามกฎหมาย การกำกับดูแลสถานบริการจึงถือเป็นส่วนหนึ่งของการทำหน้าที่ดังกล่าว

2) การควบคุมความปลอดภัยและความเป็นระเบียบเรียบร้อย ซึ่งกรุงเทพมหานครมีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมดูแลให้สถานบริการมีความปลอดภัยและเป็นระเบียบเรียบร้อย

3) การอนามัย โดยกรุงเทพมหานครมีอำนาจหน้าที่ในการควบคุมดูแลด้านอนามัยในสถานบริการ เพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคและการรักษาความสะอาด

4) การกำหนดหลักเกณฑ์ โดยกรุงเทพมหานครสามารถตราเป็นข้อบัญญัติเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินกิจการของสถานบริการให้สอดคล้องกับกฎหมายและนโยบายของกรุงเทพมหานคร

5) การสร้างรายได้ โดยสามารถออกข้อบัญญัติเพื่อจัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียมจากสถานบริการได้

4.17 พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2542

ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... มีความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับ พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการเมืองพัทยา พ.ศ. 2542 เนื่องจากเป็นกฎหมายหลักที่ใช้ในการบริหารราชการและกำกับดูแลเมืองพัทยา ซึ่งรวมถึงการออกข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อควบคุมสถานบริการในพื้นที่เมืองพัทยาให้เป็นไปตามกฎหมาย โดยมีสาระสำคัญในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

1) ควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ โดยเมืองพัทยามีอำนาจออกข้อบัญญัติเพื่อควบคุมการประกอบกิจการสถานบริการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพได้

2) การออกประกาศเมืองพัทยา โดยเมืองพัทยาสามารถออกประกาศเพิ่มเติมได้ เช่น กำหนดหลักเกณฑ์สำหรับสถานบันเทิงที่มีการแสดงดนตรี หรือสถานประกอบการที่จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่ม เป็นต้น เพื่อควบคุมกิจการของสถานบริการ

3) การกำกับดูแลและบังคับใช้กฎหมาย โดยเมืองพัทยามีหน้าที่ในการตรวจสอบและควบคุมให้สถานบริการปฏิบัติตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด

4) การจัดการปัญหาจากสถานบริการ โดยเมืองพัทยา มีอำนาจจัดการปัญหาที่เกิดจากสถานบริการ เช่น เรื่องเหตุรำคาญจากเสียงดังยามวิกาล เป็นต้น

5) การส่งเสริมและควบคุมกิจการท่องเที่ยว โดยกำหนดให้เมืองพัทยา มีอำนาจควบคุมและส่งเสริมกิจการท่องเที่ยว ซึ่งรวมถึงสถานบริการต่าง ๆ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายการท่องเที่ยว

6) การสร้างรายได้ โดยเมืองพัทยาสามารถออกข้อบัญญัติเพื่อจัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียมจากสถานบริการได้

4.18 พระราชบัญญัติทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ. 2499

ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... มีความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับพระราชบัญญัติทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ. 2499 เนื่องจากสถานบริการหลายประเภทถือเป็น “พาณิชย์กิจ” ตามพระราชบัญญัติทะเบียนพาณิชย์ พ.ศ. 2499 เพราะเป็นการประกอบกิจการค้าเพื่อแสวงหากำไร ผู้ประกอบการจึงต้องปฏิบัติตามกฎหมายนี้โดยการยื่นขอจดทะเบียนพาณิชย์ภายในเวลาที่กำหนด คือ ภายใน 30 วันนับแต่วันที่เริ่มประกอบกิจการ ดังนั้น ผู้ที่ต้องการเปิดกิจการสถานบริการต้องดำเนินการทั้ง 2 ส่วน ได้แก่ จดทะเบียนพาณิชย์กับกรมพัฒนาธุรกิจการค้า และขอใบอนุญาตตั้งสถานบริการจากกรมการปกครองด้วย โดยมีสาระสำคัญในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

1) การจดทะเบียนพาณิชย์ ผู้ประกอบการสถานบริการที่เป็นบุคคลธรรมดาหรือห้างหุ้นส่วนสามัญ (ที่ไม่ได้เป็นนิติบุคคล) อาจต้องจดทะเบียนพาณิชย์ตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนด ซึ่งขึ้นอยู่กับประเภทกิจการและเงื่อนไขที่กฎกระทรวงกำหนด

2) การปฏิบัติทั่วไป โดยผู้ประกอบการต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์พื้นฐาน ได้แก่ จดทะเบียนภายใน 30 วันนับแต่วันเริ่มประกอบกิจการ แสดงใบทะเบียนพาณิชย์ไว้ในที่เปิดเผย ติดป้ายชื่อสถานประกอบการที่มองเห็นได้ชัดเจน และยื่นขอใบแทนใบทะเบียนหากเกิดการชำรุดหรือสูญหาย

3) การเลิกกิจการ โดยเมื่อเลิกประกอบกิจการ ต้องยื่นจดทะเบียนเลิกพาณิชย์ภายใน 30 วัน

4) อำนาจหน้าที่ของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ คือ รับจดทะเบียนและออกใบทะเบียนพาณิชย์ ตรวจสอบการประกอบกิจการเพื่อให้เป็นไปตามกฎหมาย และเรียกผู้ประกอบการพาณิชย์มาสอบสวน

5) บทลงโทษ โดยหากไม่จดทะเบียนพาณิชย์ มีความผิดต้องระวางโทษปรับตามที่กฎหมายกำหนด

4.19 พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551

ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... มีความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2551 เนื่องจากสถานบริการมีความเกี่ยวข้องกับกฎหมายฉบับนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในส่วนที่เกี่ยวกับการห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้กับบุคคลที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ การจำกัดเวลาและสถานที่จำหน่าย การกำหนดมาตรการควบคุมการจำหน่ายเครื่องดื่ม

แอลกอฮอล์ในสถานบริการ เพื่อป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพและสังคม รวมถึงมีการกล่าวถึงไว้ เช่น มาตรา 38 เป็นต้น โดยมีสาระสำคัญในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

1) การควบคุมการขาย

1.1) ห้ามขายให้บุคคลที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์ หากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับอายุของผู้ซื้อ เจ้าของหรือผู้ขายต้องให้ผู้ซื้อแสดงบัตรประจำตัวประชาชนหรือหลักฐานอื่นที่แสดงอายุ

1.2) ห้ามขายให้บุคคลที่มีอาการมึนเมา จนไม่สามารถทรงสติได้

1.3) เวลาขาย โดยขายได้ตั้งแต่เวลา 11.00-14.00 นาฬิกา และ 17.00-24.00 นาฬิกา ยกเว้นสถานบริการที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ สามารถขายได้ตามเวลาที่กำหนด อย่างไรก็ตาม มีประกาศที่ยกเว้นให้สถานบริการในเขตพื้นที่ที่กำหนดสามารถขยายเวลาเปิดได้ถึง 04.00 นาฬิกา ซึ่งครอบคลุมถึงการขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ด้วย

1.4) ห้ามขายในวันสำคัญทางศาสนา ได้แก่ วันมาฆบูชา วันวิสาขบูชา วันอาสาฬหบูชา วันเข้าพรรษา และวันออกพรรษา อย่างไรก็ตาม ได้มีการผ่อนปรนให้ขายได้ในสถานที่พิเศษตามที่กำหนดในประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง กำหนดวันห้ามขายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. 2568 คือ อาคารที่ให้บริการแก่ผู้โดยสารภายในสนามบินที่ให้บริการเที่ยวบินระหว่างประเทศ สถานบริการตามกฎหมายว่าด้วยสถานบริการ เช่น สถานเต้นรำ โรงน้ำชา เป็นต้น สถานประกอบการที่คล้ายสถานบริการในแหล่งท่องเที่ยว เช่น ผับ บาร์ คาราโอเกะ เป็นต้น โรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม และสถานที่จัดกิจกรรมพิเศษระดับชาติหรือนานาชาติ ตามรายชื่อที่รัฐมนตรีกำหนด

2) การควบคุมการบริโภคและการโฆษณา

2.1) ห้ามโฆษณาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ในลักษณะที่เป็นการอวดอ้างสรรพคุณหรือชักจูงใจให้ผู้อื่นดื่มโดยตรงหรือโดยอ้อม รวมถึงการสื่อสารการตลาดอื่น ๆ ที่อาจทำให้เข้าใจผิด

2.2) ห้ามใช้ดารา ศิลปิน หรือผู้มีชื่อเสียง ในการโฆษณาเพื่อชักจูงให้บริโภค

2.3) ห้ามดื่มต่อหลังเวลาที่กฎหมายห้ามขาย ถึงแม้ร้านจะปิดแล้วก็ตาม

3) การควบคุมพนักงานและผู้เข้ามาใช้บริการ

3.1) ห้ามให้พนักงานหรือผู้เข้ามาใช้บริการมีอายุต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์ สำหรับสถานบริการที่มีการแสดงดนตรีหรือการเต้นรำ

3.2) ห้ามปล่อยให้บุคคลที่มีอาการมึนเมา สร้างความเดือดร้อนรำคาญอยู่ในร้าน

3.3) ห้ามให้บุคคลพกพาอาวุธเข้ามาในสถานบริการ เว้นแต่เป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจในรูปแบบที่ปฏิบัติหน้าที่

4) บทลงโทษ

ผู้ที่ฝ่าฝืนข้อกำหนดต่าง ๆ ในกฎหมายจะต้องรับโทษทางอาญา เช่น โทษจำคุกและปรับ เป็นต้น ซึ่งจะขึ้นอยู่กับความผิดที่กระทำ

4.20 พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535

ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... มีความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. 2535 เนื่องจากสถานบริการต้องอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกฎหมายเพื่อความปลอดภัยของประชาชน โดยมีการกำหนดให้กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพต้องขออนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น การควบคุมสุขลักษณะของสถานบริการ การออกคำสั่งให้แก้ไขปรับปรุง หรือแม้กระทั่งสั่งให้หยุดดำเนินกิจการหากฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนด โดยมีสาระสำคัญในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

1) กิจการที่อยู่ภายใต้การควบคุม

1.1) คำจำกัดความกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ คือ กิจการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนดตามคำแนะนำของคณะกรรมการสาธารณสุข

1.2) ตัวอย่างกิจการที่อาจเข้าข่าย เช่น กิจการเกี่ยวกับอาหารและเครื่องดื่ม กิจการที่ก่อให้เกิดมลภาวะ เป็นต้น

2) บทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญในการควบคุมดูแลสถานบริการที่อาจส่งผลกระทบต่อสาธารณสุขในพื้นที่ของตน

2.1) ออกข้อบัญญัติท้องถิ่นเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ มาตรฐาน และวิธีการควบคุมสถานบริการในพื้นที่

2.2) ให้ออกใบอนุญาต โดยผู้ประกอบการกิจการสถานบริการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพต้องยื่นขอใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อนเริ่มประกอบกิจการ

2.3) ตรวจสอบและบังคับใช้กฎหมาย โดยเจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจในการตรวจสอบสถานประกอบการ หากพบว่าไม่ถูกต้องตามกฎหมายหรือข้อกำหนด สามารถออกคำสั่งให้แก้ไข สั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือเพิกถอนใบอนุญาตได้

3) สาระสำคัญและแนวทางปฏิบัติ

3.1) การขออนุญาต โดยผู้ที่ประสงค์จะประกอบกิจการที่เข้าข่าย ต้องตรวจสอบข้อกำหนดและข้อบัญญัติท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง และยื่นเรื่องขออนุญาตให้ถูกต้อง

3.2) การดูแลสุขลักษณะ โดยผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตอย่างเปิดเผย และต้องดูแลให้สถานบริการมีสุขลักษณะที่ดีตามที่กฎหมายกำหนด

3.3) การควบคุมมลภาวะ โดยสถานบริการต้องควบคุมปัญหามลพิษที่เกิดจากการประกอบกิจการของตนเองอย่างเคร่งครัด เพื่อไม่ให้กระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชน

3.4) การบังคับใช้กฎหมาย โดยมีการกำหนดบทลงโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน

4.21 พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง

พ.ศ. 2535

ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... มีความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ. 2535 เนื่องจากสถานบริการต้องปฏิบัติตามกฎหมายเพื่อจัดการสุขลักษณะและความสะอาดในพื้นที่ของตน เพื่อให้เกิดสุขอนามัยที่ดีแก่ประชาชนผู้มาใช้บริการและไม่ส่งผลกระทบต่อพื้นที่สาธารณะโดยรอบ โดยมีสาระสำคัญในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

1) หน้าที่ของผู้ประกอบกิจการสถานบริการ

1.1) รักษาความสะอาดภายในพื้นที่ของตน โดยสถานบริการต้องรับผิดชอบดูแลความสะอาดเรียบร้อยของสถานที่ ทั้งบริเวณภายใน ภายนอก และทางเท้าด้านหน้าที่ติดต่อกับถนนสาธารณะ

1.2) จัดให้มีที่รองรับมูลฝอย โดยต้องจัดหาภาชนะรองรับขยะมูลฝอยให้เพียงพอ และต้องดูแลให้ขยะไม่ตกหล่นหรือส่งกลิ่นเหม็น

1.3) จัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยอย่างถูกสุขลักษณะ โดยการเก็บรวบรวมขนย้าย และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ต้องดำเนินการตามหลักสุขาภิบาลและข้อกำหนดของท้องถิ่น

1.4) ห้ามปล่อยสัตว์ถ่ายมูลในที่สาธารณะ โดยหากสถานบริการมีสัตว์เลี้ยงและปล่อยให้มีการขับถ่ายในที่สาธารณะโดยไม่จัดการให้เรียบร้อย เจ้าของจะต้องรับผิดชอบ

2) ข้อห้ามที่ต้องปฏิบัติ

2.1) ห้ามทิ้งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในที่สาธารณะ โดยผู้ประกอบกิจการและลูกค้าของสถานบริการจะต้องไม่ทิ้งขยะหรือสิ่งปฏิกูลใด ๆ ลงบนถนน ทางเท้า หรือพื้นที่สาธารณะอื่น ๆ นอกเหนือจากภาชนะที่จัดเตรียมไว้

2.2) ห้ามระบายสิ่งปฏิกูลลงในทางน้ำ โดยการเทหรือระบายสิ่งปฏิกูลจากอาคารสถานบริการลงในท่อระบายน้ำสาธารณะหรือทางน้ำเป็นสิ่งต้องห้ามตามกฎหมาย

2.3) ห้ามทำความสกปรกต่อทางเท้าหรือถนน โดยห้ามทำกิจกรรมใด ๆ ที่ทำให้พื้นที่สาธารณะ เช่น การล้างรถหรืออุปกรณ์ต่าง ๆ บริเวณทางเท้าหรือถนน จนทำให้เกิดความสกปรกเป็นต้น

3) บทกำหนดโทษ

หากเจ้าของสถานบริการหรือผู้กระทำผิดไม่ปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้จะมีบทกำหนดโทษทางอาญา เช่น ปรับ หรือจำคุกตามความผิดที่กำหนดไว้ เป็นต้น

4.22 พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535

ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... มีความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับพระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 เนื่องจากกำหนดให้สถานบริการเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย โดยมีผลให้สถานบริการมีหน้าที่ต้องควบคุม ป้องกัน และแก้ไขมลพิษ ที่เกิดจากกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การปล่อยน้ำเสีย ของเสีย การปล่อยมลพิษทางอากาศ เป็นต้น โดยมีสาระสำคัญในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

- 1) การกำหนดแหล่งกำเนิดมลพิษ โดยกฎหมายกำหนดให้สถานบริการเป็นแหล่งกำเนิดมลพิษ ทำให้ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมมลพิษ
- 2) หน้าที่ในการควบคุมมลพิษ โดยสถานบริการมีหน้าที่ต้องควบคุม ป้องกัน และลดการปล่อยมลพิษ เช่น น้ำเสีย ของเสีย และมลพิษทางอากาศที่เกิดจากกิจกรรมของตนเอง เป็นต้น
- 3) การปฏิบัติตามมาตรฐาน โดยสถานบริการต้องปฏิบัติตามมาตรฐานที่กำหนดโดยรัฐมนตรี เช่น มาตรฐานการปล่อยน้ำเสียจากแหล่งกำเนิด เป็นต้น
- 4) การจัดทำแผนและมาตรการ โดยกฎหมายได้กำหนดกรอบการดำเนินงานให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน คือ การวางแผนและจัดทำมาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษ
- 5) การได้รับความช่วยเหลือจากภาครัฐ โดยในบางกรณีสถานบริการอาจได้รับความช่วยเหลือจากภาครัฐ เช่น การให้คำปรึกษา การสนับสนุนด้านการเงินหรือเทคโนโลยี เป็นต้น เพื่อช่วยให้สามารถปฏิบัติตามกฎหมายและส่งเสริมการรักษาสิ่งแวดล้อมได้ดียิ่งขึ้น
- 6) การเฝ้าระวังและรายงานผล กำหนดให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองแหล่งกำเนิดมลพิษรวมถึงสถานบริการต้องจัดทำบันทึกสถิติและข้อมูลที่แสดงผลการทำงานของระบบบำบัดน้ำเสีย และส่งรายงานให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง
- 7) บทลงโทษ หากสถานบริการไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดในกฎหมาย เจ้าของหรือผู้ประกอบการจะถูกพิจารณาโทษตามกฎหมาย ซึ่งรวมถึงการสั่งปรับปรุงแก้ไขหรือการดำเนินคดี

4.23 พระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522

ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... มีความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. 2522 เนื่องจากกฎหมายกำหนดให้ควบคุมเรื่องความปลอดภัยและมาตรฐานของอาคารโดยรวม ซึ่งสถานบริการเป็นส่วนหนึ่งของอาคารที่ใช้เพื่อการพาณิชย์จึงต้องได้รับใบอนุญาตก่อสร้าง ดัดแปลง และการใช้อาคารให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด รวมถึงมีการกล่าวถึงไว้ เช่น มาตรา 7 เป็นต้น โดยมีสาระสำคัญในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

- 1) ข้อกำหนดเกี่ยวกับอาคารสถานบริการ
ตามกฎหมายและกฎกระทรวงที่เกี่ยวข้อง สถานบริการที่มีขนาดตั้งแต่ 200 ตารางเมตรขึ้นไป จะถูกจัดเป็นอาคารควบคุมพิเศษ ซึ่งต้องมีมาตรการความปลอดภัยที่เข้มงวดเป็นพิเศษ ข้อกำหนดที่สำคัญสำหรับอาคารสถานบริการ

1.1) ทางเข้า-ออก และประตู ต้องมีจำนวนประตูทางออกที่เพียงพอต่อจำนวนผู้ใช้งาน ประตูทางออกต้องเปิดออกสู่ภายนอก และต้องไม่มีสิ่งกีดขวาง และต้องมีขนาดกว้างขวางตามที่กฎหมายกำหนด

1.2) ระบบป้องกันอัคคีภัย ต้องติดตั้งระบบแจ้งเหตุเพลิงไหม้ที่ได้มาตรฐาน ต้องมีอุปกรณ์ดับเพลิงที่เหมาะสมและพร้อมใช้งาน และต้องจัดทำแผนการตรวจสอบและบำรุงรักษาระบบป้องกันอัคคีภัยอย่างสม่ำเสมอ

1.3) ความมั่นคงแข็งแรง โครงสร้างอาคารต้องมีความแข็งแรงและปลอดภัยตามมาตรฐานทางวิศวกรรม

1.4) การขออนุญาตและตรวจสอบ โดยการก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคาร สถานบริการต้องได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น เจ้าของอาคารหรือผู้ประกอบการต้องทำการตรวจสอบอาคารอย่างสม่ำเสมอและยื่นรายงานผลการตรวจสอบต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

2) การแจ้งตรวจสอบอาคาร โดยเมื่อก่อสร้างเสร็จ ผู้เป็นเจ้าของอาคารต้องแจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อตรวจสอบและออกใบรับรองการก่อสร้าง (ใบ อ.6) ก่อนเปิดใช้งาน

3) บทลงโทษสำหรับผู้ฝ่าฝืน

ผู้ประกอบการหรือเจ้าของอาคารสถานบริการที่ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมายมีบทลงโทษ ดังนี้

3.1) โทษทางอาญา มีโทษจำคุกไม่เกิน 3 เดือน หรือปรับไม่เกิน 60,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

3.2) ปรับเป็นรายวัน มีการปรับเป็นรายวันสูงสุดวันละ 10,000 บาท จนกว่าจะดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้อง

3.3) มาตรการทางปกครอง เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ระงับการก่อสร้าง ดัดแปลง หรือห้ามใช้อาคาร และอาจสั่งให้รื้อถอนในกรณีที่แก้ไขไม่ได้

4.24 พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541

ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... มีความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 เนื่องจากกฎหมายกำหนดถึงการคุ้มครองสิทธิและสวัสดิการของลูกจ้างในสถานบริการ ซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานการคุ้มครองแรงงานทั่วไป แต่มีประเด็นพิเศษที่เกี่ยวข้องกับลักษณะงานเฉพาะด้าน รวมถึงมีการกล่าวถึงไว้ เช่น มาตรา 29 เป็นต้น โดยมีสาระสำคัญในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

1) การใช้แรงงานทั่วไป

1.1) ค่าจ้าง โดยกำหนดค่าจ้างขั้นต่ำที่ลูกจ้างต้องได้รับ ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าอัตราที่กฎหมายกำหนด คำว่า “ค่าจ้าง” ยังรวมถึงเงินที่นายจ้างจ่ายให้ในวันหยุดหรือวันลาที่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับตามกฎหมายด้วย

1.2) วันทำงานและวันหยุด โดยเวลาทำงานปกติกำหนดเวลาทำงานปกติสูงสุดไม่เกิน 8 ชั่วโมงต่อวัน และไม่เกิน 48 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ (อาจแตกต่างกันไปตามประเภทงาน) วันหยุด

ประจำสัปดาห์ ต้องมีวันหยุดประจำสัปดาห์ไม่น้อยกว่า 1 วัน และมีระยะห่างกันไม่เกิน 6 วัน วันหยุดตามประเพณี ต้องไม่น้อยกว่า 13 วันต่อปี ซึ่งรวมถึงวันหยุดราชการประจำปี และวันหยุดพักผ่อนประจำปี ลูกจ้างที่ทำงานครบ 1 ปี มีสิทธิลาหยุดพักผ่อนประจำปีได้ไม่น้อยกว่า 6 วันทำงาน

1.3) การทำงานล่วงเวลา (OT) โดยลูกจ้างที่ทำงานล่วงเวลาต้องได้รับความยินยอมจากลูกจ้างก่อน ยกเว้นกรณีจำเป็นตามที่กฎหมายกำหนด

2) การคุ้มครองพิเศษสำหรับลูกจ้างในสถานบริการ

2.1) แรงงานหญิง การทำงานในสถานบริการแม้ว่าจะยกเลิกข้อห้ามการทำงานกลางคืนแล้ว แต่กฎหมายยังคงมีข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการจ้างงานในสถานบริการ ซึ่งต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดเพื่อความปลอดภัยและสวัสดิภาพของลูกจ้าง ทั้งนี้ แรงงานหญิงมีครรภ์ กฎหมายยังคงให้การคุ้มครองเป็นพิเศษ โดยห้ามมิให้นายจ้างให้ลูกจ้างซึ่งเป็นหญิงมีครรภ์ทำงานในช่วงเวลา 22.00-06.00 น. รวมทั้งห้ามทำงานล่วงเวลาและทำงานในวันหยุดด้วย

2.2) แรงงานเด็ก กฎหมายกำหนดเงื่อนไขการจ้างงานแรงงานเด็กอย่างเข้มงวด โดยเฉพาะในสถานบริการและสถานบันเทิง ซึ่งมีข้อจำกัดด้านเวลาและประเภทงานที่ชัดเจน

2.3) การห้ามเรียกรับหรือรับหลักประกัน โดยทั่วไปแล้วกฎหมายห้ามนายจ้างเรียกรับหรือรับหลักประกันการทำงาน ยกเว้นงานที่ลูกจ้างต้องรับผิดชอบเกี่ยวกับเงินหรือทรัพย์สิน อย่างไรก็ตาม สำหรับแรงงานเด็ก ห้ามนายจ้างเรียกรับหลักประกันทุกกรณี

3) สิทธิประโยชน์และสวัสดิการอื่น ๆ

3.1) การลาป่วย ลูกจ้างมีสิทธิลาป่วยได้เท่าที่ป่วยจริง และนายจ้างต้องจ่ายค่าจ้างตามปกติไม่เกิน 30 วันทำงานต่อปี

3.2) การบอกเลิกสัญญาจ้าง การเลิกจ้างต้องเป็นไปตามขั้นตอนของกฎหมาย และนายจ้างต้องจ่ายค่าชดเชยเมื่อเลิกจ้างตามอายุงาน

3.3) สวัสดิการตามกฎหมาย หากมีลูกจ้างตั้งแต่ 200 คนขึ้นไป นายจ้างต้องจัดให้มีห้องพยาบาล พร้อมแพทย์และพยาบาลประจำ

4.25 พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533

ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... มีความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 เนื่องจากกฎหมายกำหนดให้ผู้ทำงานในสถานบริการมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครอง โดยนายจ้างมีหน้าที่นำส่งเงินสมทบประกันสังคมตามกฎหมายหากผู้ทำงานมีคุณสมบัติตามที่กำหนด หากนายจ้างไม่นำส่งเงินสมทบจะมีความผิดตามกฎหมายและหากผู้ทำงานประสบปัญหาหรือเหตุการณ์ที่เข้าข่ายการรับเงินทดแทน เช่น การเจ็บป่วย อุบัติเหตุ การคลอดบุตร หรือว่างงาน เป็นต้น ก็มีสิทธิยื่นขอรับเงินจากกองทุนประกันสังคมได้ รวมถึงมีการกล่าวถึงไว้ เช่น มาตรา 29 เป็นต้น โดยมีสาระสำคัญในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

1) สถานะและการคุ้มครอง

1.1) ลูกจ้างทุกคนที่ทำงานในสถานบริการที่มีนายจ้าง หากมีลูกจ้างตั้งแต่ 1 คนขึ้นไป จะต้องเป็นผู้ประกันตนโดยอัตโนมัติ

1.2) ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทน 7 กรณี ได้แก่ การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย (ที่ไม่ใช่จากการทำงาน) คลอดบุตร ทูพพลภาพ เสียชีวิตว่างงาน สงเคราะห์บุตร และชราภาพ

1.3) ผู้ทำงานยังได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายเงินทดแทนในกรณีที่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจากการทำงาน

2) หน้าที่ของนายจ้างในสถานบริการ

2.1) นายจ้างมีหน้าที่แจ้งขึ้นทะเบียนลูกจ้างเป็นผู้ประกันตน (แบบ สปส. 1-03) ภายใน 30 วันนับจากวันที่รับลูกจ้างเข้าทำงาน

2.2) นายจ้างและลูกจ้างมีหน้าที่จ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมฝ่ายละเท่ากันตามอัตราที่กำหนด (ปัจจุบัน ร้อยละ 5 ของค่าจ้าง แต่ฐานค่าจ้างสูงสุดไม่เกิน 15,000 บาท ต่อเดือน) โดยนายจ้างจะหักส่วนของลูกจ้างจากค่าจ้างทุกครั้งที่มีการจ่ายค่าจ้าง

2.3) กรณีมีการเปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริง เช่น ชื่อ-นามสกุล หรือมีการลาออก นายจ้างต้องแจ้งการเปลี่ยนแปลง (สปส. 6-10) หรือแจ้งการสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตน (สปส. 6-09) ภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดไป

2.4) นายจ้าง ผู้ดำเนินกิจการ หรือลูกจ้าง มีหน้าที่อำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงานซึ่งปฏิบัติการตามกฎหมายหากมีการร้องขอ

3) หน้าที่ของลูกจ้างในสถานบริการ

3.1) จ่ายเงินสมทบ โดยต้องยอมให้หักค่าจ้างเพื่อนำส่งเป็นเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคมในส่วนของตนเอง

3.2) ตรวจสอบสิทธิประโยชน์และใช้สิทธิเมื่อมีเหตุจำเป็น เช่น การเลือกสถานพยาบาล การยื่นขอรับประโยชน์ทดแทน เป็นต้น

4.26 พระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537

ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... มีความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 เนื่องจากกฎหมายกำหนดให้ลูกจ้างได้รับสิทธิประโยชน์จากกองทุนเงินทดแทน หากประสบอุบัติเหตุหรือเจ็บป่วย เนื่องจากการทำงาน กองทุนนี้จะจ่ายค่าทดแทนให้ เช่น ค่ารักษาพยาบาล ค่าทดแทนการขาดรายได้ ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพ หรือค่าทำศพ เป็นต้น โดยนายจ้างมีหน้าที่จ่ายเงินสมทบเข้ากองทุน รวมถึงมีการกล่าวถึงไว้ เช่น มาตรา 29 เป็นต้น โดยมีสาระสำคัญในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

กฎหมายนี้ให้ความคุ้มครองแก่ลูกจ้างทุกคนรวมถึงผู้ทำงานในสถานบริการ ในกรณีที่ประสบอันตราย เจ็บป่วย หรือถึงแก่ความตาย อันเนื่องมาจากการทำงานหรือป้องกันรักษาผลประโยชน์ของนายจ้าง นายจ้างมีหน้าที่ต้องจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนเงินทดแทน ซึ่งลูกจ้างจะได้รับสิทธิประโยชน์จากกองทุนฯ ประกอบด้วย

1) ค่ารักษาพยาบาล โดยนายจ้างต้องจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

2) ค่าทดแทนรายเดือน โดยลูกจ้างจะได้รับเงินค่าทดแทนเป็นอัตราร้อยละของค่าจ้างรายเดือน ในกรณีที่ไม่สามารถทำงานได้ สูญเสียอวัยวะ ทูพพลภาพ หรือถึงแก่ความตาย โดยกรณีไม่สามารถทำงานได้ (หยุดพักรักษาตัวตามใบรับรองแพทย์) ได้รับร้อยละ 70 ของค่าจ้างรายเดือน รวมไม่เกิน 1 ปี กรณีทูพพลภาพ ได้รับร้อยละ 70 ของค่าจ้างรายเดือน ไม่น้อยกว่า 15 ปี และกรณีถึงแก่ความตายหรือสูญหาย ทายาทจะได้รับค่าทดแทนเป็นระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนด

3) ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานทั้งด้านการแพทย์และด้านอาชีพ

4.27 พระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547

ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... มีความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. 2547 เนื่องจากธุรกิจโรงแรมบางประเภทสามารถมีสถานบริการเป็นส่วนหนึ่งของโรงแรมได้ เจ้าของโรงแรมที่ประสงค์จะเปิดสถานบริการในพื้นที่ของโรงแรมจะต้องดำเนินการขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรมที่ถูกต้องตามกฎหมาย โดยมีสาระสำคัญในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

1) ประเภทของโรงแรม

กำหนดประเภทของโรงแรมไว้ 4 ประเภทตามกฎหมายกระทรวง โดยโรงแรมประเภท 3 และ 4 มีความเกี่ยวข้องกับสถานบริการ ดังนี้

1.1) โรงแรมประเภท 3 ให้บริการที่พัก ห้องอาหาร และอาจมีบริการอื่น ๆ เช่น ห้องประชุมสัมมนา หรือ สถานบริการ เป็นต้น

1.2) โรงแรมประเภท 4 ให้บริการที่พัก ห้องอาหาร ห้องประชุมสัมมนา และสถานบริการ

2) การขออนุญาต หากโรงแรมประเภท 3 หรือ 4 ต้องการมีสถานบริการ เช่น บาร์ ไนต์คลับ หรือห้องเต้นรำ เป็นต้น ผู้ประกอบการต้องขอใบอนุญาตประกอบธุรกิจโรงแรม และต้องขอใบอนุญาตสถานบริการตามกฎหมายสถานบริการแยกต่างหากด้วย

3) บทลงโทษ หากโรงแรมมีบริการที่เป็นสถานบริการ แต่ไม่ได้ขออนุญาตให้ถูกต้อง ผู้ประกอบการจะมีความผิดตามกฎหมายสถานบริการ และความผิดตามกฎหมายโรงแรม ซึ่งอาจทำให้ต้องโทษทั้งจำคุกและโทษปรับได้

4.28 พระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2551

ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... มีความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับพระราชบัญญัตินโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ พ.ศ. 2551 เนื่องจากมีความเกี่ยวข้องกับสถานบริการในเชิงนโยบายและส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยมีสาระสำคัญในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

1) การกำหนดนโยบายและแผนพัฒนา

การกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ โดยพระราชบัญญัตินี้ให้อำนาจแก่คณะกรรมการนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติในการกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาการท่องเที่ยว ซึ่งรวมถึงการกำกับดูแลให้สถานบริการมีความปลอดภัยและมีมาตรฐานที่สอดคล้องกับภาพลักษณ์การท่องเที่ยวของประเทศ

2) การสร้างมาตรฐานและความปลอดภัย

2.1) การส่งเสริมมาตรฐานการบริการ โดยกฎหมายนี้ส่งเสริมการยกระดับมาตรฐานของผู้ประกอบธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวทั้งหมด ซึ่งรวมถึงสถานบริการต่าง ๆ เพื่อให้มั่นใจในคุณภาพและความปลอดภัยสำหรับนักท่องเที่ยว

2.2) การจัดตั้งกองทุน โดยมีการจัดตั้งกองทุนเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวไทยและนำเงินไปใช้ในการพัฒนาการท่องเที่ยว รวมถึงการดูแลและคุ้มครองนักท่องเที่ยว ซึ่งหากนักท่องเที่ยวประสบปัญหาในสถานบริการ ก็อาจเกี่ยวข้องกับการใช้จ่ายจากกองทุนนี้ได้

3) การสร้างความร่วมมือ

การประสานงานระหว่างหน่วยงาน โดยกฎหมายฉบับนี้ช่วยประสานงานระหว่างกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา และหน่วยงานที่กำกับดูแลสถานบริการโดยตรง เช่น กระทรวงมหาดไทย เป็นต้น เพื่อให้การดำเนินงานสอดคล้องกันและเป็นไปตามนโยบายการท่องเที่ยวแห่งชาติ

4.29 พระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2551

ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... มีความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับพระราชบัญญัติธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ พ.ศ. 2551 เนื่องจากกรณีที่ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวจัดรายการทัวร์ที่มีการนำนักท่องเที่ยวไปยังสถานบริการต่าง ๆ อาจส่งผลกระทบต่อความรับผิดชอบบางประการ โดยมีสาระสำคัญในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

1) ความรับผิดชอบของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยว

1.1) จัดให้มีประกันภัย ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวมีหน้าที่ต้องจัดให้มีประกันภัยสำหรับอุบัติเหตุให้กับนักท่องเที่ยว มัคคุเทศก์ และผู้นำเที่ยว ในระหว่างที่เดินทางท่องเที่ยวตามโปรแกรมทัวร์ หากเกิดอุบัติเหตุในระหว่างที่นำนักท่องเที่ยวไปยังสถานบริการ ก็ถือเป็นความรับผิดชอบของผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวด้วย

1.2) ดูแลนักท่องเที่ยว มัคคุเทศก์หรือผู้นำเที่ยวที่ทำงานให้กับบริษัททัวร์ มีหน้าที่ดูแลและอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวในระหว่างการเดินทางท่องเที่ยว หากมีเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยวในสถานบริการที่จัดไว้ในโปรแกรมทัวร์ ผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวก็ต้องรับผิดชอบในฐานะนายจ้างของมัคคุเทศก์หรือผู้นำเที่ยว

2) การลงโทษทางกฎหมาย หากผู้ประกอบธุรกิจนำเที่ยวจัดทัวร์ที่สนับสนุนการกระทำผิดกฎหมายของสถานบริการ เช่น พาไปสถานบริการผิดกฎหมาย หรือส่งเสริมให้เกิดการค้าประเวณีในสถานบริการ เป็นต้น อาจจะนำไปสู่การเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจนำเที่ยวได้ ซึ่งถือเป็นบทลงโทษที่รุนแรง

4.30 พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522

ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... มีความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 เนื่องจากกฎหมายกำหนดให้สถานบริการที่จำหน่ายอาหารจะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดการควบคุมคุณภาพและความปลอดภัยของอาหารเพื่อคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อให้มั่นใจว่าอาหารมีความสะอาด ปลอดภัย และมีมาตรฐาน โดยมีสาระสำคัญในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

1) การขออนุญาตและเงื่อนไขสำหรับผู้ประกอบการสถานบริการ

ผู้ประกอบการสถานบริการที่จำหน่ายอาหาร ต้องดำเนินการตามเงื่อนไขที่กฎหมายกำหนดไว้ดังนี้

1.1) ใบอนุญาต โดยสถานที่จำหน่ายอาหารที่มีพื้นที่ตั้งแต่ 200 ตารางเมตรขึ้นไป ต้องยื่นขอใบอนุญาตจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหารจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

1.2) หนังสือรับรอง โดยสถานที่จำหน่ายอาหารที่มีขนาดพื้นที่น้อยกว่า 200 ตารางเมตร ต้องยื่นขอหนังสือรับรองการแจ้งการจัดตั้งสถานที่จำหน่ายอาหาร

2) มาตรฐานสุขลักษณะและความปลอดภัย

นอกจากการขออนุญาตแล้ว ผู้ประกอบการสถานบริการยังต้องปฏิบัติตามมาตรฐานด้านสุขลักษณะและความปลอดภัยอย่างเคร่งครัด ดังนี้

2.1) สุขลักษณะสถานที่ โดยสถานที่จำหน่ายอาหารต้องสะอาด ถูกสุขลักษณะ มีการจัดการที่เหมาะสมเพื่อป้องกันการปนเปื้อน เช่น การแยกพื้นที่ประกอบอาหารและจัดเตรียมอาหาร เป็นต้น

2.2) ผู้สัมผัสอาหาร โดยพนักงานและผู้ประกอบอาหารต้องมีสุขภาพดี ไม่มีโรคติดต่อที่เป็นอันตราย และต้องรักษาความสะอาดส่วนบุคคล รวมถึงสวมใส่เสื้อผ้าที่สะอาดขณะปฏิบัติงาน

2.3) การจัดการสุขอนามัย โดยต้องมีอุปกรณ์และภาชนะที่สะอาด ถูกสุขอนามัย มีการล้างมืออย่างถูกวิธี และมีการจัดการสิ่งปฏิกูลอย่างเหมาะสม

2.4) การใช้อาหารและวัตถุดิบ โดยต้องเลือกใช้อาหารและวัตถุดิบที่ปลอดภัย มีคุณภาพ และไม่มีส่วนผสมที่ผิดกฎหมาย

4.31 พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2558

ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... มีความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2558 เนื่องจากมีการกล่าวถึงไว้ เช่น มาตรา 21 ของร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... กำหนดว่า สถานที่ที่ขออนุญาตตั้งเป็นสถานบริการต้องไม่อยู่ใกล้ชิดหอพักตามกฎหมายว่าด้วยหอพักในระยะที่เห็นได้ว่าจะก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่สถานที่ดังกล่าว เป็นต้น โดยมีสาระสำคัญในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

1) ประเภทหอพักตามลักษณะผู้ประกอบการ

1.1) หอพักสถานศึกษา โดยเป็นหอพักที่ผู้ประกอบการคือสถานศึกษาที่จัดการศึกษาในระบบตามกฎหมาย

1.2) หอพักเอกชน โดยเป็นหอพักที่ผู้ประกอบการคือบุคคลทั่วไปหรือนิติบุคคลอื่นที่ไม่ใช่สถานศึกษา

2) ประเภทหอพักตามเพศผู้พักอาศัย

2.1) หอพักชาย เป็นสถานที่ที่จัดขึ้นเพื่อรับผู้พักที่เป็นชายทั้งหมด

2.2) หอพักหญิง เป็นสถานที่ที่จัดขึ้นเพื่อรับผู้พักที่เป็นหญิงทั้งหมด

ทั้งนี้ หอพักจะเป็นสถานที่ที่จัดขึ้นเพื่อรับผู้พักที่เป็นนักเรียนหรือนักศึกษาที่มีอายุไม่เกิน 25 ปี และกำลังศึกษาในระดับที่ไม่สูงกว่าปริญญาตรี

4.32 พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539

ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... มีความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 เนื่องจากมีการกล่าวถึงไว้ เช่น มาตรา 41 ของร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... กำหนดว่า ระยะเวลาในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์พิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน 15 วัน นับแต่วันที่หน่วยงานที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ประจำอยู่ได้รับอุทธรณ์ ระยะเวลาในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งอื่นที่ไม่ใช่คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง เป็นต้น โดยมีสาระสำคัญในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

1) ระยะเวลาพิจารณาอุทธรณ์

1.1) ระยะเวลาปกติ ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับอุทธรณ์

1.2) การขยายระยะเวลา หากมีเหตุจำเป็นสามารถขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกิน 30 วัน โดยต้องมีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบก่อนครบกำหนดเวลาเดิม

2) ข้อยกเว้นและกรณีพิเศษ

2.1) กฎหมายเฉพาะ หากมีกฎหมายฉบับอื่นกำหนดระยะเวลาไว้เป็นอย่างอื่น ให้ใช้ตามกฎหมายเฉพาะนั้น

2.2) กรณีเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งเห็นด้วยกับอุทธรณ์ หากเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งเห็นด้วยกับอุทธรณ์ทั้งหมดหรือบางส่วน จะต้องดำเนินการเปลี่ยนแปลงคำสั่งทางปกครองตามความเห็นของตนภายในกำหนดเวลา 30 วัน เช่นกัน

4.33 พระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช 2478

ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... มีความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับพระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช 2478 เนื่องจากมีการกล่าวถึงไว้ เช่น มาตรา 12 ของร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... กำหนดว่า กรรมการต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามที่สำคัญประการหนึ่ง คือ เป็นผู้เคยกระทำความผิดทางอาญาตามกฎหมายว่าด้วยการพนัน เป็นต้น โดยมีสาระสำคัญในประเด็นที่เกี่ยวข้องดังนี้

พระราชบัญญัติการพนัน พุทธศักราช 2478 มีวัตถุประสงค์เพื่อมุ่งหมายควบคุมการเล่น การพนัน ซึ่งขัดต่อความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน และมีผลกระทบของสังคมส่วนรวม ให้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

โดยกำหนดลักษณะและประเภทของการอนุญาตของการพนันเป็น 4 ประเภท ดังนี้

- 1) การพนันประเภทห้ามอนุญาตโดยเด็ดขาด (บัญชี ก. การเล่นซึ่งมีลักษณะคล้ายกัน)
- 2) การพนันประเภทอนุญาตได้ (บัญชี ข.)
- 3) การพนันนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนด (นอกเหนือจากบัญชี ก. และ ข.) จะพนันกันหรือจะจัดให้มีเพื่อให้พนันกันได้เฉพาะการเล่นที่ระบุชื่อและเงื่อนไขไว้ในกฎกระทรวง
- 4) การจัดกิจกรรมแถมพหรือรางวัลด้วยการเสี่ยงโชค

5. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

5.1 ผลกระทบต่อเศรษฐกิจ

1) ผลกระทบเชิงบวก

กรณีที่ร่างกฎหมายฉบับนี้ได้ปรับปรุงวิธีการจัดตั้งสถานบริการให้มีความสะดวก รวดเร็วมากขึ้น และลดภาระความยุ่งยากของผู้ประกอบการ จึงผลกระทบต่อเศรษฐกิจเชิงบวก ดังนี้

(1) ทำให้เกิดการสร้างรายได้และกระตุ้นการใช้จ่ายมากขึ้น เนื่องจากผู้ประกอบการมีแรงจูงใจในการจัดตั้งสถานบริการที่มากขึ้น ส่งผลให้จำนวนสถานบริการที่เพิ่มมากขึ้น จึงส่งผลต่อเนื่องให้มีนักท่องเที่ยวในประเทศและต่างประเทศมากขึ้น เกิดการใช้จ่ายหมุนเวียนในระบบ เศรษฐกิจที่มากขึ้น ตลอดจนสร้างรายได้ให้กับธุรกิจที่เกี่ยวข้อง เช่น ร้านค้า บริการขนส่ง และธุรกิจ ที่พักอาศัย เป็นต้น

(2) ทำให้เพิ่มผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (Gross Domestic Product) (GDP) มากขึ้น เนื่องจากเกิดการใช้จ่ายหมุนเวียนในระบบเศรษฐกิจและสร้างรายได้ให้กับธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ที่มากขึ้น ทั้งนี้ ภาคบริการมีส่วนสำคัญต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) และเป็นกลไก ขับเคลื่อนการเติบโตทางเศรษฐกิจที่สำคัญ โดยในประเทศที่พัฒนาแล้ว ภาคบริการจะมีสัดส่วนมากกว่า ร้อยละ 70 ของ GDP

(3) ทำให้มีการพัฒนาทักษะแรงงานที่มากขึ้น เนื่องจากมีจำนวนสถานบริการ ที่เพิ่มมากขึ้น โดยธุรกิจสถานบริการต้องการบุคลากรที่มีทักษะเฉพาะด้าน เช่น การจัดการ การบริการ ลูกค้า เป็นต้น ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนและการฝึกอบรมเพื่อผลิตแรงงานที่มี คุณภาพรองรับความต้องการของตลาด

(4) ทำให้มีการจัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ได้มากขึ้น เนื่องจากมีจำนวน สถานบริการที่เพิ่มมากขึ้น รวมถึงมีนักท่องเที่ยวในประเทศและต่างประเทศที่มากขึ้น โดยธุรกิจ สถานบริการเป็นแหล่งรายได้จากภาษีที่สำคัญของรัฐบาล ทั้งภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีเงินได้นิติบุคคล และค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ซึ่งส่งผลดีต่องบประมาณที่มากขึ้น อันจะนำมาใช้พัฒนาประเทศได้ต่อไป

2) ผลกระทบเชิงลบ

กรณีที่ร่างกฎหมายฉบับนี้ได้ปรับปรุงวิธีการจัดตั้งสถานบริการให้มีความสะดวก รวดเร็วมากขึ้น และลดภาระความยุ่งยากของผู้ประกอบการ อันส่งผลให้จำนวนสถานบริการเพิ่มมากขึ้น รวมถึงส่งผลต่อเนื่องให้มีนักท่องเที่ยวมากขึ้น จึงผลกระทบต่อเศรษฐกิจเชิงลบ ดังนี้

(1) ทำให้เกิดผลเสียต่อเสถียรภาพเศรษฐกิจของครัวเรือน โดยประชาชนจะเข้าไปใช้บริการในสถานบริการที่เพิ่มมากขึ้น โดยจะทำให้เกิดการใช้จ่ายที่ฟุ่มเฟือยมากขึ้น ซึ่งเป็นการใช้จ่ายที่เกินความจำเป็นอาจทำให้เงินออมลดลง ทั้งนี้ หากมีการใช้จ่ายเกินตัวอย่างต่อเนื่อง อาจจำเป็นต้องพึ่งพาการกู้ยืมเงิน ซึ่งหากควบคุมไม่ดี อาจนำไปสู่ปัญหาหนี้สิน ซึ่งเมื่อทรัพย์สินลดน้อยลงแต่มีการใช้จ่ายฟุ่มเฟือยและการก่อหนี้สินที่เพิ่มขึ้น อาจทำให้ต้องนำทรัพย์สินที่มีอยู่ออกมาใช้ หรือต้องขายทรัพย์สินเพื่อนำเงินไปชำระหนี้ ซึ่งการมีภาระหนี้สินที่มากเกินไปจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางการเงินในระยะยาว

(2) ทำให้เกิดการเบี่ยงเบนการใช้จ่าย (Displacement of spending) โดยเงินที่ประชาชนในพื้นที่ใช้ไปกับสถานบริการอาจเป็นเงินที่ปกติจะใช้ซื้อสินค้าหรือบริการอื่น ๆ ภายในชุมชนอยู่แล้ว กรณีดังกล่าวมิได้สร้างเม็ดเงินใหม่ในระบบเศรษฐกิจโดยรวม แต่เป็นการโยกย้ายการใช้จ่ายจากธุรกิจหนึ่งไปยังอีกธุรกิจหนึ่ง เช่น จากร้านอาหารท้องถิ่นไปยังผับ เป็นต้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อธุรกิจดั้งเดิมในชุมชนได้

(3) ทำให้มีการเพิ่มขึ้นของค่าครองชีพและราคาอสังหาริมทรัพย์ในพื้นที่ที่มีสถานบริการขนาดใหญ่ ซึ่งอาจทำให้ราคาที่ดินและค่าเช่าเพิ่มสูงขึ้น ส่งผลกระทบต่อประชาชนผู้อยู่อาศัยดั้งเดิมและธุรกิจท้องถิ่นอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องได้

5.2 ผลกระทบต่อสังคม

1) ผลกระทบเชิงบวก

กรณีที่ร่างกฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดบทนิยามของสถานบริการให้มีความหมายที่ชัดเจนและครอบคลุมถึงสถานประกอบกิจการที่อาจดำเนินการไปในทางกระทำความผิดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนอันเป็นสถานที่ที่ไม่ควรให้เยาวชนเข้าไปใช้บริการ รวมถึงกำหนดมาตรการต่าง ๆ ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการและผู้ใช้สถานบริการปฏิบัติ โดยให้การควบคุมตรวจสอบทำได้อย่างเข้มงวด เพื่อให้สถานบริการไม่เป็นแหล่งมั่วสุมและปลอดจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด อันเป็นการทำให้เกิดความปลอดภัยแก่ผู้ใช้บริการ ลดผลกระทบแก่ประชาชนซึ่งอยู่บริเวณใกล้เคียงสถานบริการ จึงผลกระทบต่อสังคมเชิงบวก ดังนี้

(1) การรักษาความสงบเรียบร้อย โดยกฎหมายช่วยให้เจ้าหน้าที่รัฐมีกรอบในการควบคุมดูแลการดำเนินงานของสถานบริการ เช่น กำหนดเวลาเปิด-ปิด (zoning) ห้ามตั้งใกล้สถานศึกษาหรือศาสนสถาน เป็นต้น เพื่อลดปัญหาความเดือดร้อนรำคาญและอาชญากรรมในชุมชน

(2) การป้องกันปัญหาสังคม โดยการควบคุมที่เข้มงวดช่วยลดความเสี่ยงของการเกิดปัญหาอาชญากรรม การค้ามนุษย์ หรือการค้าประเวณี ซึ่งมักมีความเชื่อมโยงกับสถานบริการบางประเภท

(3) การส่งเสริมศีลธรรมและวัฒนธรรม โดยกฎหมายมีจุดมุ่งหมายเพื่อรักษามาตรฐานทางศีลธรรมของสังคมโดยการป้องกันการแสดงลามกอนาจารหรือกิจกรรมที่ขัดต่อประเพณีอันดีงาม

(4) การเพิ่มความปลอดภัย โดยการกำหนดมาตรฐานความปลอดภัยของอาคารและบริการ รวมถึงการควบคุมตรวจสอบทำได้อย่างเข้มงวดจะช่วยป้องกันปัญหาต่าง ๆ ได้ เช่น การเกิดเหตุเพลิงไหม้ การเกิดความรุนแรงจากการทะเลาะวิวาท เป็นต้น

2) ผลกระทบเชิงลบ

กรณีที่ร่างกฎหมายฉบับนี้ได้กำหนดบทนิยามของสถานบริการให้มีความหมายที่ชัดเจนและครอบคลุมถึงสถานประกอบกิจการที่อาจดำเนินการไปในทางกระทบกระเทือนต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนอันเป็นสถานที่ที่ไม่ควรให้เยาวชนเข้าไปใช้บริการ รวมถึงกำหนดมาตรการต่าง ๆ ให้ผู้รับอนุญาตตั้งสถานบริการและผู้ใช้สถานบริการปฏิบัติ โดยให้การควบคุมตรวจสอบทำได้อย่างเข้มงวด เพื่อให้สถานบริการไม่เป็นแหล่งมั่วสุมและปลอดจากการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด อันเป็นการทำให้เกิดความปลอดภัยแก่ผู้ใช้บริการ ลดผลกระทบแก่ประชาชน ซึ่งอยู่บริเวณใกล้เคียงสถานบริการ จึงผลกระทบต่อสังคมเชิงลบ ดังนี้

(1) ปัญหาการหลีกเลี่ยงกฎหมาย โดยข้อกำหนดและกฎหมายที่เข้มงวดเกินไป จะเป็นดาบสองคมที่อาจส่งผลและผลักดันให้ธุรกิจสถานบริการบางส่วนไปดำเนินงานแบบผิดกฎหมาย หรือใต้ดิน ผู้ประกอบการบางรายจะหลีกเลี่ยงไปประกอบกิจการสถานบริการโดยไม่ได้รับอนุญาต ทำให้ยากต่อการควบคุมดูแลของรัฐ และนำไปสู่ปัญหาการทุจริตและรับสินบนของพนักงานเจ้าหน้าที่อีกด้วย

(2) ผลกระทบต่อผู้ประกอบการและผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยนโยบายจัดระเบียบสังคมที่เข้มงวดและกะทันหันอาจส่งผลกระทบอย่างมากต่อผู้ประกอบการและผู้ที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรมสถานบริการ ทำให้ธุรกิจต้องปรับตัวหรือปิดตัวลง รวมถึงส่งผลกระทบอย่างมากต่อผู้ที่เกี่ยวข้องกับสถานบริการ เช่น นักดนตรี พนักงานบริการ ผู้ค้าแผงลอยบริเวณใกล้เคียง เป็นต้น

5.3 ผลกระทบอื่นที่สำคัญ

ร่างกฎหมายฉบับนี้มีผลกระทบอื่นที่สำคัญ ดังนี้

(1) ภาระงานของเจ้าหน้าที่ โดยการบังคับใช้กฎหมายกำหนดให้มีการบูรณาการจากหลายหน่วยงาน ทำให้เกิดความโปร่งใสและประสิทธิภาพในการควบคุมดูแล อย่างไรก็ตาม ถือเป็นการเพิ่มภาระงานและการประสานงานระหว่างหน่วยงาน

(2) ความเสี่ยงต่อการทุจริต โดยหากการบังคับใช้กฎหมายไม่มีประสิทธิภาพหรือขาดความโปร่งใส อาจนำไปสู่ปัญหาการเรียกรับสินบนหรือการมีผลประโยชน์ทับซ้อนในการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ได้

6. ผลกระทบของร่างกฎหมายที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption Risk Assessment)

6.1 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้มีระบบ
คณะกรรมการ

☐ มี ☒ ไม่มี

6.2 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้มีระบบ
อนุมัติ อนุญาต

☒ มี ☐ ไม่มี

การกำหนดให้มีการขออนุมัติ อนุญาต

ร่างมาตรา 20 ของร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....

“มาตรา 20 ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการสถานบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาต
จากนายทะเบียน

การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่
คณะกรรมการสถานบริการกรุงเทพมหานครหรือคณะกรรมการสถานบริการจังหวัดของเขตที่จะประกอบ
กิจการสถานบริการประกาศกำหนด”

ร่างมาตรา 23 ของร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....

“มาตรา 23 ในการยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา 20 ผู้ขอรับใบอนุญาตอาจยื่น
คำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการสถานบริการต่อนายทะเบียนใน
คราวเดียวกัน

เมื่อนายทะเบียนได้รับคำขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้นายทะเบียน
ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ หากคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตาม
หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดไว้ในประกาศตามมาตรา 20 ให้นายทะเบียนแจ้งผลการตรวจสอบให้
ผู้ขอรับใบอนุญาตทราบภายในห้าวันทำการนับแต่วันยื่นคำขอ พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาให้ผู้ขอรับ
ใบอนุญาตแก้ไข หากพ้นกำหนดระยะเวลาดังกล่าวแล้วผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้อง
ให้นายทะเบียนคืนคำขอแก่ผู้ขอรับใบอนุญาต

ในกรณีที่นายทะเบียนพิจารณาแล้วเห็นว่า คำขอรับใบอนุญาตตามวรรคหนึ่งถูกต้อง
และสมบูรณ์ ให้นายทะเบียนแจ้งเป็นหนังสือพร้อมทั้งส่งคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
กับการประกอบกิจการสถานบริการไปยังหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยไม่ชักช้า

เมื่อหน่วยงานที่รับผิดชอบพิจารณาแล้วเห็นว่า คำขอรับใบอนุญาตไม่ถูกต้องหรือไม่
สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์หรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการนั้น ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบแจ้ง
ต่อผู้ขอรับใบอนุญาตถึงความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ดังกล่าว พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาให้
ผู้ขอรับใบอนุญาตแก้ไข และให้หน่วยงานที่รับผิดชอบแจ้งให้นายทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า

เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาตามวรรคสี่ หากผู้ขอรับใบอนุญาตไม่ดำเนินการแก้ไขให้
ถูกต้องให้นายทะเบียนคืนคำขอแก่ผู้ขอรับใบอนุญาต

ให้ถือว่าคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการ
สถานบริการที่ผู้ขอรับใบอนุญาตยื่นต่อนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งเป็นคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมาย
ว่าด้วยการนั้น และให้นำความในมาตรานี้ไปใช้บังคับกับกรณีที่ต้องมีการยื่นเอกสารอื่นที่มีใช้คำขอหรือ

เพื่อประกอบคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการสถานบริการด้วย โดยอนุโลม ทั้งนี้ ในการยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการสถานบริการต่อนายทะเบียนนั้น หากมีกรณีและผู้ขอรับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือต้องชำระค่าธรรมเนียมใด ๆ ตามที่กฎหมายดังกล่าวกำหนด ก็ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น”

บทวิเคราะห์

“อนุญาต” หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ยินยอมให้บุคคลใดกระทำการใดที่มีกฎหมายกำหนดให้ต้องได้รับความยินยอมก่อนกระทำการนั้น นอกจากนี้ ยังมีความหมายรวมถึงการออกใบอนุญาต การอนุมัติ การจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน การรับแจ้ง การให้ประทานบัตร และการให้อาชญาบัตรด้วย การใช้ระบบอนุมัติ อนุญาต ในร่างกฎหมายที่ผ่านมาพบว่ามีกฎหมายหลายฉบับนิยมใช้ระบบนี้ในกฎหมาย โดยให้อำนาจกับรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าแทรกแซงสิทธิและเสรีภาพของประชาชนในรูปแบบหนึ่ง ดังนั้น จึงมีข้อควรคำนึงหากจะนำระบบอนุมัติ อนุญาตมาใช้ในร่างกฎหมาย เนื่องจากการอนุญาตมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นมาตรการในการควบคุมและกำกับดูแลการทำกิจกรรมหรือการประกอบธุรกิจของประชาชนที่มีความเข้มงวดสูง หรือมีความจำเป็น ต้องกำหนดจำนวนหรือปริมาณสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่กฎหมายประสงค์จะควบคุมเพราะมีลักษณะที่กระทบต่อชีวิต สิทธิ เสรีภาพ สังคม หรือประโยชน์สาธารณะอย่างร้ายแรง จึงต้องห้ามมิให้ประกอบกิจการหรือธุรกิจนั้นจนกว่าจะได้รับอนุญาต โดยการใช้ระบบอนุญาตสามารถกระทำได้เมื่อ

1) เป็นกรณีที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ เนื่องจากการควบคุมหรือกำกับดูแลในระดับการกำหนดกฎเกณฑ์ให้ปฏิบัติตาม การจดทะเบียน และการจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน ไม่เพียงพอสำหรับการคุ้มครองประโยชน์ส่วนรวมของประชาชน

2) ไม่มีมาตรการอื่นที่ดีกว่าเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองประโยชน์ส่วนรวมของประชาชน

3) ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อส่วนรวม

4) ไม่เป็นภาระแก่ประชาชนจนไม่คุ้มค่ากับประโยชน์ที่ภาครัฐจะได้รับ

การใช้ระบบอนุมัติ อนุญาต เป็นสาเหตุหนึ่งที่สามารถส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ได้ เนื่องจากการให้อำนาจกับเจ้าหน้าที่ที่สามารถใช้ดุลพินิจในการอนุมัติหรืออนุญาตให้ประชาชนดำเนินกิจกรรมที่ประสงค์จะขออนุมัติหรืออนุญาตหรือไม่ก็ได้ ซึ่งหากกฎหมายไม่กำหนดเงื่อนไขที่ชัดเจนว่าประชาชนต้องปฏิบัติอย่างไรจึงจะได้รับอนุมัติ อนุญาต อาจเป็นช่องทางให้เจ้าหน้าที่เรียกรับประโยชน์ที่ไม่ควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายจากประชาชน เพื่อแลกกับการอนุมัติ อนุญาต

เมื่อพิจารณามาตรา 20 ซึ่งกำหนดห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการสถานบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน ซึ่งการขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการสถานบริการกรุงเทพมหานครหรือคณะกรรมการสถานบริการจังหวัดประกาศกำหนด จะเห็นได้ว่า ร่างกฎหมายกำหนดให้ผู้ที่จะประกอบกิจการสถานบริการจะต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนก่อนเท่านั้น จึงจะสามารถประกอบกิจการสถานบริการได้ อย่างไรก็ตาม ร่างกฎหมายมิได้มีการกำหนดเงื่อนไขที่ชัดเจนว่าประชาชนต้องปฏิบัติอย่างไรจึงจะได้รับอนุญาต แต่ร่างกฎหมายกำหนดเพียงว่า การขออนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการสถานบริการกรุงเทพมหานครหรือคณะกรรมการสถานบริการจังหวัดของเขตที่จะประกอบกิจการสถานบริการประกาศกำหนด ซึ่งกรณีดังกล่าวอาจถูกใช้เป็นเครื่องมือเพื่อให้ดุลพินิจแก่ฝ่ายบริหาร

ในการดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยไม่ต้องผ่านการพิจารณาของฝ่ายนิติบัญญัติ โดยร่างกฎหมายดังกล่าวสามารถกำหนดหลักเกณฑ์ รายละเอียด และเงื่อนไขที่ชัดเจนว่าประชาชนต้องปฏิบัติอย่างไรได้ แต่กลับให้อำนาจคณะกรรมการสถานบริการกรุงเทพมหานครหรือคณะกรรมการสถานบริการจังหวัดสามารถใช้ดุลพินิจพิจารณากำหนดหลักเกณฑ์และรายละเอียดโดยไม่ผ่านการพิจารณาของฝ่ายนิติบัญญัติที่เป็นตัวแทนของประชาชน จึงอาจเป็นการเปิดช่องให้คณะกรรมการสถานบริการกรุงเทพมหานครหรือคณะกรรมการสถานบริการจังหวัดสามารถใช้ดุลพินิจเกินสมควรได้ อันอาจจะเป็นการกระทบสิทธิและเสรีภาพของประชาชนเกินสมควร ตลอดจนไม่มีกลไกในการป้องกันการใช้ดุลพินิจที่เกินอำนาจ ไม่มีการกำหนดหลักเกณฑ์เพื่อป้องกันการใช้ดุลพินิจที่อาจไม่เหมาะสม หรือใช้ดุลพินิจที่อาจเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่บุคคลที่อาจมีส่วนได้เสียจากกฎหมาย

เมื่อพิจารณามาตรา 23 ซึ่งกำหนดให้การยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา 20 ผู้ขอรับใบอนุญาตอาจยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประกอบกิจการสถานบริการต่อนายทะเบียนในคราวเดียวกัน จะเห็นได้ว่า ร่างกฎหมายกำหนดให้การยื่นคำขอรับใบอนุญาตจะต้องยื่นต่อนายทะเบียนเท่านั้น โดยมีได้กำหนดวิธีการยื่นคำขอรับใบอนุญาตในวิธีการอื่น ๆ ที่ชัดเจนไว้ในร่างกฎหมายแต่อย่างใด กรณีดังกล่าวจึงทำให้ประชาชนจะต้องไปพบกับเจ้าหน้าที่โดยตรง และมีความเสี่ยงที่จะทำให้เกิดการเรียกรับประโยชน์ได้ และไม่มีกลไกในการป้องกันปัญหาการทุจริตดังกล่าวไว้

การต่อคำขออนุมัติ อนุญาต

ร่างมาตรา 25 ของร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....

“มาตรา 25 ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้กับสถานบริการที่ระบุชื่อไว้ในใบอนุญาตเท่านั้นและให้มีอายุสองปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ผู้ประกอบกิจการสถานบริการผู้ใดประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต จะต้องยื่นคำขอเสียก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่านายทะเบียนจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง”

บทวิเคราะห์

การต่อคำขออนุมัติ อนุญาต จะต้องกำหนดระยะเวลาในการต่อใบอนุญาต อนุญาต ก่อนที่ระยะเวลาตามใบอนุญาตเดิมจะหมดอายุลงเป็นระยะเวลาพอสมควร และระยะเวลาของเจ้าหน้าที่ต้องมีระยะเวลาที่สอดคล้องกันกับระยะเวลาการต่อใบอนุญาต อนุญาตที่ก่อนระยะเวลาจะหมดลง เช่น ให้ผู้ได้รับใบอนุญาต ต้องขอต่อใบอนุญาต อนุญาตภายในระยะเวลา 60 วันก่อนที่จะหมดอายุ เป็นต้น และในฝั่งของเจ้าหน้าที่ก็จะต้องกำหนดระยะเวลาพิจารณาต่อใบอนุญาต ใบอนุญาตไม่เกิน 60 วัน ซึ่งจะทำให้ประชาชนผู้ขอต่อใบอนุญาต อนุญาตจะได้รับใบอนุญาต อนุญาตใบใหม่ก่อนที่ใบอนุญาตเดิมจะหมดอายุลง

เมื่อพิจารณามาตรา 25 ซึ่งกำหนดให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการผู้ใดประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต จะต้องยื่นคำขอเสียก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่านายทะเบียนจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น จะเห็นได้ว่า ร่างกฎหมายมิได้กำหนดระยะเวลาในการต่อใบอนุญาต ก่อนที่ระยะเวลาตามใบอนุญาตเดิมจะหมดอายุลงเป็นระยะเวลา

พอสมควรแต่อย่างใด ทั้งนี้ หากร่างกฎหมายได้กำหนดระยะเวลาในการต่อใบอนุญาต ก่อนที่ระยะเวลาตามใบอนุญาตเดิมจะหมดอายุลงเป็นระยะเวลาพอสมควร จะส่งผลดีต่อประชาชน ให้สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้โดยที่มีใบอนุญาตที่ไม่ขาดอายุ เพราะหากกระบวนการขอต่อใบอนุญาตล่าช้าและไม่ทันระยะเวลากับใบอนุญาตเดิมที่หมดอายุลง ย่อมส่งผลให้การประกอบกิจการนั้นประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาต ซึ่งอาจเป็นช่องทางให้เจ้าหน้าที่เข้าตรวจสอบสถานประกอบการ และเมื่อเห็นว่าใบอนุญาตเดิมหมดอายุลง ก็อาจเป็นช่องทางให้เรียกรับประโยชน์จากประชาชนได้ และไม่มีกลไกในการป้องกันปัญหาการทุจริตดังกล่าวไว้

6.3 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย

☒ มี

☐ ไม่มี

บทบัญญัติเกี่ยวกับรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมาย (การพิจารณาอุทธรณ์ของรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมาย)

ร่างมาตรา 26 ของร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....

“มาตรา 26 ในกรณีที่นายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ กรณีในกรุงเทพมหานคร ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีกรณีในจังหวัดอื่น ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อปลัดกระทรวงมหาดไทย การอุทธรณ์ให้กระทำภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันได้รับหนังสือจากนายทะเบียนแจ้งการไม่อนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต

คำวินิจฉัยของรัฐมนตรีหรือปลัดกระทรวงมหาดไทย แล้วแต่กรณี ให้เป็นที่สุด

หนังสือของนายทะเบียนตามความในวรรคหนึ่ง ต้องแสดงเหตุผลในการไม่ออกใบอนุญาต หรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตให้ผู้ขอทราบด้วย”

บทวิเคราะห์

การพิจารณาอุทธรณ์ของรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 77 วรรคสาม ได้วางหลักเกณฑ์ให้รัฐพึงกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่บัญญัติไว้ในกฎหมายให้ชัดเจน ดังนั้น การตราบทบัญญัติแห่งกฎหมายเกี่ยวกับการพิจารณาอุทธรณ์ ควรมีการกำหนดระยะเวลาในการพิจารณาอุทธรณ์ของรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายเพื่อให้การปฏิบัติราชการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับหลักการตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และสอดคล้องกับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ตามหมวด 7 การอำนวยความสะดวกและการตอบสนองความต้องการของประชาชน โดยมาตรา 37 กำหนดให้การปฏิบัติราชการที่เกี่ยวข้องกับการบริการประชาชนหรือติดต่อประสานงานระหว่างส่วนราชการด้วยกัน ให้ส่วนราชการกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จของงานแต่ละงาน และประกาศให้ประชาชนและข้าราชการทราบเป็นการทั่วไป

เมื่อพิจารณาตรา 26 ซึ่งกำหนดให้กรณีที่นายทะเบียนไม่ออกใบอนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ กรณีในกรุงเทพมหานคร ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีกรณีในจังหวัดอื่น ผู้ขอรับใบอนุญาตหรือผู้ขอต่ออายุใบอนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อปลัดกระทรวงมหาดไทย การอุทธรณ์ให้กระทำภายในกำหนด 30 วัน นับแต่วันได้รับหนังสือจากนายทะเบียนแจ้งการไม่อนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาต จะเห็นได้ว่า บทบัญญัติของกฎหมายมิได้

มีการกำหนดระยะเวลาในการพิจารณาอุทธรณ์ของรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมาย หรือปลัดกระทรวงมหาดไทยไว้ รัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมาย หรือปลัดกระทรวงมหาดไทยสามารถใช้ดุลพินิจในการดำเนินการในระยะเวลาเท่าใดก็ได้ จึงเป็นปัจจัยที่อาจก่อให้เกิดการทุจริตของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องและเอื้อประโยชน์ให้แก่บุคคลที่อาจมีส่วนได้เสียจากกฎหมาย ตลอดจนอาจส่งผลให้การปฏิบัติราชการล่าช้าและขาดประสิทธิภาพ อันจะส่งผลกระทบต่อประเทศชาติและประชาชน

บทบัญญัติเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ (บทบัญญัติที่ใช้ดุลพินิจในกรณีมีเหตุอันควรสงสัย)

ร่างมาตรา 44 ของร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....

“มาตรา 44 ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐมนตรีแต่งตั้ง มีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อหรือสงสัยว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายนี้ ในสถานบริการแห่งใด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเข้าไปตรวจภายในสถานบริการนั้นได้ ไม่ว่าในเวลาใด ๆ

(2) มีหนังสือเรียกผู้ประกอบกิจการสถานบริการ หรือผู้ทำงานในสถานบริการนั้น มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจง หรือส่งเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้อง มาเพื่อประกอบการพิจารณา”

บทวิเคราะห์

บทบัญญัติเกี่ยวกับพนักงานเจ้าหน้าที่ และการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่นั้น มีป้อมเกิดมาจากบทบัญญัติของกฎหมายกำหนดหน้าที่และอำนาจไว้ ซึ่งในการปฏิบัติหน้าที่อาจมีการใช้ดุลพินิจตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดไว้ อย่างไรก็ตาม การใช้ดุลพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่อาจเกิดจากการที่บทบัญญัติของกฎหมายได้บัญญัติให้ใช้ดุลพินิจได้อย่างกว้างขวางหรือไม่ การกำหนดบทนิยามของถ้อยคำที่เป็นเหตุให้อำนาจในการใช้ดุลพินิจตามกฎหมายไว้ เช่น เหตุอันควรสงสัย เป็นต้น จะทำให้เกิดความชัดเจนและแน่นอน อีกทั้ง รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 77 วรรคสาม กำหนดให้รัฐพึงกำหนดหลักเกณฑ์การใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่บัญญัติไว้ในกฎหมายให้ชัดเจน

เมื่อพิจารณามาตรา 44 (1) ซึ่งกำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจเข้าไปตรวจภายในสถานบริการนั้นได้ ไม่ว่าในเวลาใด ๆ เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อหรือสงสัยว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายนี้ จะเห็นได้ว่า บทบัญญัติของกฎหมายมีคำว่า “เหตุอันควรเชื่อหรือสงสัย” แต่ไม่ได้มีการกำหนดบทนิยามศัพท์ดังกล่าวไว้ จึงอาจเป็นช่องทางให้พนักงานเจ้าหน้าที่ใช้ดุลพินิจอย่างกว้างขวางหรือโดยมิชอบไปกระทบสิทธิและเสรีภาพของประชาชนจากเหตุอันควรสงสัยดังกล่าวได้ รวมถึงไม่มีกลไกใดในการป้องกันการใช้อำนาจดุลพินิจของพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งอาจเป็นช่องทางให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่อาศัยเหตุอันควรเชื่อหรือสงสัยดังกล่าวในการทุจริต (Corruption) หรือเอื้อประโยชน์ให้แก่บุคคลที่อาจมีส่วนได้เสียจากกฎหมายได้

6.4 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้มีการออกกฎหมายลำดับรอง

☒ มี

☐ ไม่มี

ความจำเป็นในการกำหนดให้มีกฎหมายลำดับรอง

ร่างมาตรา 7 ของร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....

“มาตรา 7 เพื่อประโยชน์ในการกำหนดและควบคุมมาตรฐานของสถานบริการเพื่อความปลอดภัยของผู้เข้ามาใช้บริการและประชาชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียง นอกจากหลักเกณฑ์เกี่ยวกับระบบความปลอดภัยของอาคารตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารแล้ว ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับสถานที่ตั้ง ขนาด ความมั่นคงแข็งแรง ความปลอดภัย สุขลักษณะ หรือรายละเอียดการดำเนินการของสถานประกอบกิจการแต่ละประเภทรวมทั้งกำหนดมาตรฐานการประกอบกิจการสถานบริการ ทั้งนี้ เงื่อนไขดังกล่าวให้รวมถึงการห้ามประกอบกิจการอื่นใดในสถานบริการด้วย

กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง รัฐมนตรีจะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขของสถานบริการแต่ละประเภทให้แตกต่างกันก็ได้ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมของการดำเนินการสภาพแวดล้อมของท้องที่ที่สถานบริการตั้งอยู่ หรือความจำเป็นในการควบคุมดูแล”

ร่างมาตรา 25 ของร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....

“มาตรา 25 ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้กับสถานบริการที่ระบุชื่อไว้ในใบอนุญาตเท่านั้นและให้มีอายุสองปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

ผู้ประกอบกิจการสถานบริการผู้ใดประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาต จะต้องยื่นคำขอเสียก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอดังกล่าวแล้วให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่านายทะเบียนจะสั่งไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตนั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง”

ร่างมาตรา 29 ของร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....

“มาตรา 29 ให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการจัดทำบัตรประวัติของพนักงานก่อนเริ่มเข้าทำงานในสถานบริการ

ในกรณีที่ข้อมูลในบัตรประวัติเปลี่ยนแปลงไป ข้อมูลในบัตรประวัติหรือตัวบัตรประวัติสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้ประกอบกิจการสถานบริการต้องจัดทำบัตรประวัติใหม่ภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลงข้อมูล หรือวันที่บัตรนั้นสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ แล้วแต่กรณี

การจัดทำและการเก็บรักษาบัตรประวัติ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ต้องไม่ละเมิดหน้าที่ของพนักงานในทางที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น

การกำหนดค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์ให้กับพนักงานในสถานบริการให้เป็นไปตามสัญญาจ้าง ทั้งนี้ ต้องไม่น้อยกว่าตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม กฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน และกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระกำหนด”

ร่างมาตรา 30 ของร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....

“มาตรา 30 การกำหนดวันเวลาเปิดปิดของสถานบริการ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

กฎกระทรวงตามวรรคหนึ่ง จะกำหนดวันหรือเวลาเปิดปิดให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงประเภทของสถานบริการหรือเขตท้องที่ที่สถานบริการตั้งอยู่ก็ได้”

ร่างมาตรา 32 ของร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....

“มาตรา 32 ห้ามมิให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์เข้าไปในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ

เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการตรวจเอกสารราชการที่มีภาพถ่ายและระบุอายุของผู้ซึ่งจะเข้าไปในสถานบริการ

ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะเข้าไปในสถานบริการไม่ยินยอมให้ตรวจเอกสารราชการหรือไม่มีเอกสารราชการและเข้าไปในสถานบริการ ให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบโดยพลัน ทั้งนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับแจ้งและหลักเกณฑ์และวิธีการในการแจ้งและการรับแจ้งให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ในการดำเนินการตามวรรคสองหรือวรรคสาม ผู้ประกอบกิจการสถานบริการจะมอบหมายให้ผู้ทำงานของสถานบริการเป็นผู้ดำเนินการแทนก็ได้”

ร่างมาตรา 41 ของร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....

“มาตรา 41 หลักเกณฑ์ในการพิจารณาว่ากรณีใดนายทะเบียนจะมีคำสั่งหรือไม่มีคำสั่งต่ออายุใบอนุญาตหรือพักใช้ใบอนุญาตหรือเพิกถอนใบอนุญาตพร้อมด้วยเหตุผล ให้เป็นไปตามที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด

ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการสถานบริการอุทธรณ์คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตตามมาตรา 36 วรรคสอง หรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตตามมาตรา 40 (3) ให้การอุทธรณ์เป็นการอุทธรณ์การบังคับตามคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตนั้น หากเป็นการอุทธรณ์โดยเหตุอื่นให้นายทะเบียนผู้ทำคำสั่งนั้นเป็นผู้มีอำนาจสั่งให้ทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตนั้น แต่ต้องมีคำสั่งภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รับคำขอให้ทุเลาการบังคับ หากพ้นกำหนดดังกล่าวแล้วนายทะเบียนยังไม่มีคำสั่งใด ให้ถือว่าเป็นการทุเลาการบังคับตามคำสั่งพักใช้หรือเพิกถอนใบอนุญาตนั้น

ระยะเวลาในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์พิจารณาให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่หน่วยงานที่มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ประจำอยู่ได้รับอุทธรณ์ระยะเวลาในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งอื่นที่ไม่ใช่คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง”

บทวิเคราะห์

กฎหมายลำดับรอง คือ กฎหมายที่ปกติไม่มีสภาพบังคับในตัวเองแต่ต้องอาศัยอำนาจของกฎหมายแม่บทให้อำนาจออกกฎหมายลำดับรองนั้น เหตุที่จำเป็นต้องมีกฎหมายลำดับรอง ได้แก่

1) กฎหมายแม่บทไม่อาจเขียนให้ครอบคลุมทุกเรื่องตามสภาพข้อเท็จจริงได้ครบถ้วนจึงบัญญัติแต่เพียงหลักการให้เห็นเจตนารมณ์และให้มีการออกกฎหมายลำดับรองไปกำหนดรายละเอียดให้ครบถ้วนต่อไป

2) เป็นไปตามหลักการแบ่งแยกอำนาจโดยงานที่อยู่ในความรับผิดชอบฝ่ายบริหาร โดยตรง ฝ่ายบริหารควรเป็นผู้ตรวจสอบการออกกฎหมายสำหรับงานนั้น

3) เป็นปัญหาทางเทคนิควิชาการที่มักเปลี่ยนแปลงไปตามวิวัฒนาการและต้องใช้ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านในการออกกฎหมาย

4) เพื่อให้เกิดความยืดหยุ่นในการใช้บังคับกฎหมาย โดยหากบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติซึ่งดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมได้ยากกว่า กฎหมายอาจเกิดการแข็งตัวและต้องใช้การตีความเข้าช่วย ซึ่งการตีความอาจก่อให้เกิดการขยายขอบเขตการใช้กฎหมายกว้างกว่าเจตนารมณ์ที่แท้จริงและเป็นการไม่แน่นอน ดังนั้น การออกกฎหมายลำดับรองจึงอาจชัดเจนและแน่นอนกว่า

5) กรณีเป็นเรื่องเร่งด่วน เช่น เรื่องภาษีอากร

แม้จะมีเหตุผลและความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการบังคับใช้กฎหมายในมิติของการบริหารดังที่กล่าวข้างต้น อย่างไรก็ตาม การกำหนดให้มีกฎหมายลำดับรองยังเปรียบเสมือนดาบสองคมที่หากมีบทบัญญัติที่ไม่เหมาะสมก็จะกลายเป็นภาระแก่ประชาชนที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายโดยตรง เช่น ต้องใช้เวลาและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการมาก ไม่ทราบระยะเวลาที่แน่นอนว่าจะได้รับการอนุมัติ อนุญาตเมื่อใด และอาจก่อให้เกิดปัญหาการบัญญัติกฎหมายลำดับรองเพื่อเอื้อให้ฝ่ายบริหารสามารถใช้อำนาจดุลพินิจได้ การพิจารณาให้มีกฎหมายลำดับรองจึงต้องพิจารณาให้รอบคอบโดยควรมีลักษณะเป็นพลวัตร (Dynamic) กล่าวคือ ต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา เพื่อไม่ให้เป็นการอุปสรรคต่อการพัฒนาของสังคมโดยรวมและเพื่อให้บรรลุผลการกิจที่กำหนดไว้ ไม่จำเป็นที่ต้องอาศัยกฎหมายลำดับรองเป็นเครื่องมือเสมอไป เนื่องจากมีวิธีอื่นที่อาจกระทำได้ เช่น การกำหนดเป็นบทบัญญัติไว้ในกฎหมายแม่บทอย่างชัดเจน หรือการอาศัยอำนาจทางการบริหารราชการทั่วไป เป็นต้น อนึ่งการใช้อำนาจบริหารราชการทั่วไปต้องอยู่ภายใต้หลักธรรมาภิบาลด้วยเช่นกัน

เมื่อพิจารณามาตรา 7 มาตรา 25 มาตรา 29 มาตรา 30 มาตรา 32 และมาตรา 41 ซึ่งได้กำหนดให้การดำเนินการต่าง ๆ หลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด หรือให้เป็นไปตามที่กระทรวงมหาดไทยประกาศกำหนด จะเห็นได้ว่า เป็นกรณีที่ร่างกฎหมายมีการให้ใช้ดุลพินิจในการกำหนดให้มีกฎหมายลำดับรองไว้ ซึ่งการพิจารณาให้มีกฎหมายลำดับรองจึงต้องพิจารณาให้รอบคอบ ต้องพิจารณาถึงความจำเป็นในการกำหนดให้มีกฎหมายลำดับรองด้วย เช่น การดำเนินการดังกล่าวกำหนดไว้ในกฎหมายแม่บทก็ครบถ้วน สมบูรณ์ เพียงพอแล้วหรือไม่ อย่างไร หรือการดำเนินการดังกล่าวไม่จำเป็นต้องออกเป็นกฎหมายลำดับรอง แต่สามารถใช้วิธีการทางการบริหารงานแผ่นดินทั่วไปได้หรือไม่ เป็นต้น ทั้งนี้ เนื่องจากการออกกฎหมายลำดับรอง อาจถูกใช้เป็นเครื่องมือเพื่อให้ดุลพินิจแก่ฝ่ายบริหารในการดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยไม่ต้องผ่านการพิจารณาของฝ่ายนิติบัญญัติ อีกทั้ง ร่างกฎหมายดังกล่าวสามารถกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือรายละเอียดที่ชัดเจน ครบถ้วน และสมบูรณ์ได้ แต่กลับให้อำนาจรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายสามารถใช้ดุลพินิจพิจารณากำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือรายละเอียดโดยไม่ผ่านการพิจารณาของฝ่ายนิติบัญญัติที่เป็นตัวแทนของประชาชน จึงอาจเป็นการเปิดช่องให้รัฐมนตรีผู้รักษาการสามารถใช้ดุลพินิจเกินสมควรได้ อันอาจจะเป็นการกระทบสิทธิและเสรีภาพของประชาชนเกินสมควร ตลอดจนไม่มีกลไกในการป้องกันการใช้อำนาจของรัฐมนตรีที่เกินอำนาจ หรือใช้ดุลพินิจที่อาจเป็นการเอื้อประโยชน์ให้แก่บุคคลที่อาจมีส่วนได้เสียจากกฎหมายได้

6.5 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) กรณีกฎหมายไม่ครอบคลุม

☐ มี ☒ ไม่มี

6.6 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) กรณีกฎหมายคลุมเครือซ้ำซ้อน หรือขัดกัน

☒ มี ☐ ไม่มี

กรณีร่างบทบัญญัติมีความคลุมเครือ

ร่างมาตรา 16 ของร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....

“มาตรา 16 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 14 กรรมการตามมาตรา 10 (4) และมาตรา 11 (4) และ (5) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(1) ตาย

(2) ลาออก

(3) รัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อน

ความสามารถ

(4) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 12

ร่างมาตรา 29 ของร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....

“มาตรา 29 ให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการจัดทำบัตรประวัติของพนักงานก่อนเริ่มเข้าทำงานในสถานบริการ

ในกรณีที่ข้อมูลในบัตรประวัติเปลี่ยนแปลงไป ข้อมูลในบัตรประวัติหรือตัวบัตรประวัติสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้ประกอบกิจการสถานบริการต้องจัดทำบัตรประวัติใหม่ภายในกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันที่มีการเปลี่ยนแปลงข้อมูล หรือวันที่บัตรนั้นสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ แล้วแต่กรณี

การจัดทำและการเก็บรักษาบัตรประวัติ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ต้องไม่ละเมิดหน้าที่ของพนักงานในทางที่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น

การกำหนดค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์ให้กับพนักงานในสถานบริการให้เป็นไปตามสัญญาจ้าง ทั้งนี้ ต้องไม่น้อยกว่าตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม กฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน และกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระกำหนด”

บทวิเคราะห์

ร่างกฎหมายที่มีความคลุมเครือเป็นกรณีที่ผู้ร่างกฎหมายได้มีการเขียนหลักการหรือถ้อยคำที่ปรากฏในบทบัญญัติแล้ว แต่การเขียนหลักการหรือถ้อยคำดังกล่าวมีความไม่ชัดเจน ไม่สมบูรณ์ หรือมีปัญหาในการบังคับใช้ซึ่งก่อให้เกิดการใช้และตีความที่อาจส่งผลให้เกิดปัญหาการทุจริตขึ้นได้ กรณีเหล่านี้ล้วนเกี่ยวข้องกับหลักการตีความกฎหมาย (Interpretation of Law) ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 4 วรรคหนึ่ง ทั้งนี้ ร่างกฎหมายที่คลุมเครือ คือ ร่างกฎหมายที่มีการใช้ถ้อยคำหรือเนื้อความในตัวบทกฎหมายที่ไม่มีความชัดเจน กำกวม หรือกว้างขวาง ซึ่งมีความหมายได้หลายทาง ทำให้ผู้บังคับใช้กฎหมายสามารถใช้และตีความบทบัญญัติของกฎหมายได้เป็นหลายนัย

เมื่อพิจารณามาตรา 16 (3) ซึ่งกำหนดว่า นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการสถานบริการกรุงเทพมหานครในส่วนของผู้แทนภาคประชาชนหรือภาคประชาสังคม และคณะกรรมการสถานบริการจังหวัดในส่วนของผู้แทนผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด และผู้แทนภาคประชาชนหรือภาคประชาสังคม พ้นจากตำแหน่งเมื่อรัฐมนตรีให้ออก เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ จะเห็นได้ว่า รัฐมนตรีมีดุลพินิจที่จะให้กรรมการออกจากตำแหน่ง เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ อันเป็นถ้อยคำหรือเนื้อความในตัวบทกฎหมายที่กว้างขวางอย่างมาก ทำให้ผู้บังคับใช้กฎหมายสามารถใช้และตีความบทบัญญัติของกฎหมายได้เป็นหลายนัยและกว้างขวาง จึงถือว่าเป็นกรณีที่น่ารังเกียจกฎหมายมีถ้อยคำหรือเนื้อความในตัวบทกฎหมายที่คลุมเครือย่อมส่งผลให้ผู้บังคับใช้กฎหมายสามารถใช้และตีความบทบัญญัติไปในทางที่อาจก่อให้เกิดการทุจริตขึ้นได้ เนื่องจากอาจมีการตีความถ้อยคำหรือเนื้อความในบทกฎหมายที่ไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนั้นหรือมาตรานั้น เพื่อเอื้อประโยชน์ให้กับตนเองหรือผู้อื่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย หรืออาจมีเจตนาที่จะใช้บทกฎหมายเป็นเครื่องมือทางด้านนโยบายที่สามารถส่งผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนได้

เมื่อพิจารณามาตรา 29 ซึ่งกำหนดให้การกำหนดค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์ให้กับผู้ทำงานในสถานบริการให้เป็นไปตามสัญญาจ้าง ทั้งนี้ ต้องไม่น้อยกว่าตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระกำหนด จะเห็นได้ว่า ในปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระใช้บังคับหรือประกาศในราชกิจจานุเบกษาแต่อย่างใด ซึ่งในขณะนี้ (วันที่ 19 พฤศจิกายน 2568) มีแต่เพียงการเสนอเป็นร่างกฎหมาย คือ ร่างพระราชบัญญัติส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระ พ.ศ. .... นายสฤษดิ์ เพือกประพันธ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และคณะ เป็นผู้เสนอ โดยได้มีการรับฟังความคิดเห็นตั้งแต่วันที่ 21 ตุลาคม 2568 ถึงวันที่ 20 พฤศจิกายน 2568 เผยแพร่ทางระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรพร้อมกับร่างกฎหมาย และได้จัดทำหนังสือนำเสนอประเด็นรับฟังความคิดเห็นถึงผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับร่างกฎหมายฉบับดังกล่าวด้วย กรณีที่ยังไม่มีกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองแรงงานอิสระใช้บังคับดังกล่าว แต่กลับกำหนดไว้ในมาตรา 29 ของร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. .... ดังกล่าว จึงถือว่าเป็นกรณีที่ร่างกฎหมายมีถ้อยคำหรือเนื้อความในตัวบทกฎหมายที่คลุมเครือย่อมส่งผลให้ผู้บังคับใช้กฎหมายสามารถใช้และตีความบทบัญญัติไปในทางที่อาจก่อให้เกิดการทุจริตขึ้นได้ เนื่องจากอาจมีการตีความถ้อยคำหรือเนื้อความในบทกฎหมายที่ไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนั้นหรือมาตรานั้น เพื่อเอื้อประโยชน์ให้กับตนเองหรือผู้อื่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย หรืออาจมีเจตนาที่จะใช้บทกฎหมายเป็นเครื่องมือทางด้านนโยบายที่สามารถส่งผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนได้

กรณีร่างบทบัญญัติมีความขัดกัน

ร่างมาตรา 4 ของร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....

“มาตรา 4 ในพระราชบัญญัตินี้

“สถานบริการ” หมายความว่า สถานประกอบกิจการหรือการประกอบกิจการที่จัดให้มีขึ้นเพื่อให้ผู้เข้ามาใช้บริการ ไม่ว่าจะมิใช่สถานที่ตั้งเป็นการถาวรหรือชั่วคราว อยู่ในอาคารหรือนอกอาคาร หรือเคลื่อนที่ได้ โดยหวังประโยชน์ในทางการค้า ดังต่อไปนี้

(1) ประเภทที่มีเครื่องตี้มแอลกอฮอล์จำหน่ายและมีดนตรีหรือการแสดงดนตรี โดยมีกำหนดเวลาปิดทำการหลังเวลา 24.00 นาฬิกา ที่ใช้เสียงภายในสถานบริการดังไม่เกิน 90 เดซิเบล

(2) ประเภทที่มีเครื่องตี้มแอลกอฮอล์จำหน่ายและมีดนตรีหรือการแสดงดนตรีที่ใช้เสียงภายในสถานบริการดังเกิน 90 เดซิเบล

(3) ประเภทที่มีเครื่องตี้มแอลกอฮอล์จำหน่ายและมีบริการให้พนักงานนั่งกับลูกค้า โดยอาจจัดให้มีดนตรี การแสดงดนตรี หรือการแสดงอื่นใดด้วยก็ได้

(4) ประเภทที่มีเครื่องตี้มแอลกอฮอล์จำหน่ายและมีการจัดอุปกรณ์การร้องเพลง ประกอบดนตรีให้บริการ

(5) ประเภทที่มีเครื่องตี้มแอลกอฮอล์จำหน่ายและมีการจัดอุปกรณ์การร้องเพลง ประกอบดนตรีให้บริการ โดยมีบริการให้พนักงานนั่งกับลูกค้า

(6) ประเภทเคาน์เตอร์เครื่องตี้มแอลกอฮอล์ โดยจัดที่ให้ตี้มบริเวณที่จำหน่ายและมีดนตรีเสียงไม่ดัง อาจมีพนักงานให้บริการเครื่องตี้ม

(7) ประเภทสถานอาบน้ำ นวด หรืออบตัว แต่ไม่รวมถึงสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาลและสถานประกอบการเพื่อสุขภาพตามกฎหมายว่าด้วยสถานประกอบการเพื่อสุขภาพ

(8) สถานบริการตาม (1) (2) (3) (4) (5) (6) และ (7) ที่เปิดทำการแบบเป็นครั้งคราว

(9) สถานบริการตาม (1) (2) (3) (4) (5) (6) และ (7) ที่เปิดทำการแบบเคลื่อนที่

(10) ประเภทอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

“ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด” หมายความว่า ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติด

“ผู้ทำงาน” หมายความว่า ลูกจ้างของสถานบริการ และหมายความรวมถึงพนักงานที่สถานบริการให้ค่าตอบแทนเพื่อให้เข้ามาทำงานหรือทำการแสดงในสถานบริการไม่ว่าจะให้ค่าตอบแทนเป็นรายเดือน รายวัน หรือรายชั่วโมง”

ร่างมาตรา 12 ของร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....

“มาตรา 12 กรรมการตามมาตรา 10 (4) และมาตรา 11 (4) และ (5) ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(1) มีสัญชาติไทย

(2) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์

(3) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(4) ไม่เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจเพราะทุจริตต่อหน้าที่ หรือถูกเลิกจ้างจากหน่วยงานของเอกชนเพราะทุจริตต่อหน้าที่

(5) เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

(6) เป็นผู้เคยกระทำความผิดทางอาญาตามกฎหมายว่าด้วยป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ กฎหมายว่าด้วยยาเสพติด และกฎหมายว่าด้วยการพนัน หรือต้องโทษจำคุก

โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ”

ร่างมาตรา 22 ของร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....

“มาตรา 22 ผู้ขอรับใบอนุญาต ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (1) อายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
- (2) มีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย
- (3) ไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรม
- (4) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
- (5) ไม่เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (6) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับ

ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(7) ไม่เคยต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่า เป็นผู้กระทำความผิดในความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญา ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติด ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยมาตรการในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ หรือความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี

(8) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต

(9) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาต หรือเคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตโดยเหตุอื่นที่มีสาเหตุตาม (7) แต่เวลาได้ล่วงพ้นมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี

ถ้าผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นห้างหุ้นส่วนหรือนิติบุคคล ผู้เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามวรรคหนึ่ง และต้องไม่เคยเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ผู้จัดการหรือผู้แทนของนิติบุคคลที่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตตาม (9)”

ร่างมาตรา 31 ของร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....

“มาตรา 31 ห้ามมิให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการ

- (1) รับผู้มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์เข้าทำงานในสถานบริการ
- (2) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอาการมึนเมาจนประพฤตินุญวาย หรือครองสติไม่ได้เข้าไปหรืออยู่ในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ
- (3) จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้แก่ผู้มีอาการมึนเมาจนประพฤตินุญวายหรือครองสติไม่ได้

(4) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้ซึ่งไม่มีหน้าที่เฝ้าดูแลสถานบริการนั้นพักอาศัยหลับนอนในสถานบริการ

(5) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ

(6) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการนำอาวุธเข้าไปในสถานบริการ เว้นแต่เป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ในเครื่องแบบนำเข้าไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย

(7) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ในสถานบริการ

8) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการพนันในสถานบริการ”

ร่างมาตรา 32 ของร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....

“มาตรา 32 ห้ามมิให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์เข้าไปในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ

เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการตรวจเอกสารราชการที่มีภาพถ่ายและระบุอายุของผู้ซึ่งจะเข้าไปในสถานบริการ

ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะเข้าไปในสถานบริการไม่ยินยอมให้ตรวจเอกสารราชการหรือไม่มีเอกสารราชการและเข้าไปในสถานบริการ ให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบโดยพลัน ทั้งนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับแจ้งและหลักเกณฑ์และวิธีการในการแจ้งและการรับแจ้งให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ในการดำเนินการตามวรรคสองหรือวรรคสาม ผู้ประกอบกิจการสถานบริการจะมอบหมายให้พนักงานของสถานบริการเป็นผู้ดำเนินการแทนก็ได้”

ร่างมาตรา 34 ของร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....

“มาตรา 34 ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการสถานบริการพบหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีผู้มีอาการมึนเมาจนประพฤติน่าหวาดหรือครองสติไม่ได้เข้าไปหรืออยู่ในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ หรือมีการฝ่าฝืนมาตรา 35 วรรคหนึ่ง ให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบโดยพลัน โดยจะมอบหมายให้พนักงานของสถานบริการเป็นผู้แจ้งแทนก็ได้”

ร่างมาตรา 37 ของร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....

“มาตรา 37 เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนว่าผู้ประกอบกิจการสถานบริการผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ไม่เกินสองครั้ง ครั้งแรกให้สั่งพักใช้ใบอนุญาตสามสิบวัน ครั้งที่สองให้สั่งพักใช้ใบอนุญาตหกสิบวัน

(1) ย้าย แก๊ซ เปลี่ยนแปลงต่อเติมสถานบริการโดยได้รับอนุญาต

(2) รับผู้ที่มีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์เข้าทำงาน”

ร่างมาตรา 38 ของร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....

“มาตรา 38 เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนว่าผู้ประกอบกิจการสถานบริการกระทำการดังต่อไปนี้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตหกสิบวัน

(1) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์เข้าไปในสถานบริการซึ่งต้องไม่เกินยี่สิบคน

(2) จัดให้มีการแสดงลามกอนาจารในสถานบริการ

(3) เปิดทำการไม่เป็นไปตามเวลาที่กฎหมายกำหนด

(4) จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้แก่ผู้ที่มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ หรือจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เกินกว่าเวลาตามที่กฎหมายกำหนด”

ร่างมาตรา 39 ของร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....

“มาตรา 39 เมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนว่าผู้ประกอบการกิจการสถานบริการผู้ใดกระทำการดังต่อไปนี้ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตหนึ่งปี

(1) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์เข้าไปในสถานบริการตั้งแต่ยี่สิบคนขึ้นไป

(2) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการนำอาวุธเข้าไปในสถานบริการ

(3) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ

(4) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ำมนุษย์ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ำมนุษย์ในสถานบริการ

(5) ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการเล่นการพนันอันเป็นความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการพนันในสถานบริการ”

บทวิเคราะห์

ร่างกฎหมายที่ขัดกัน เป็นกรณีที่ผู้ร่างกฎหมายได้มีการเขียนหลักการหรือถ้อยคำที่ปรากฏในบทบัญญัติแล้ว แต่การเขียนหลักการหรือถ้อยคำดังกล่าวมีความไม่ชัดเจน ไม่สมบูรณ์ หรือมีปัญหาในการบังคับใช้ซึ่งก่อให้เกิดการใช้และตีความที่อาจส่งผลให้เกิดปัญหาการทุจริตขึ้นได้ กรณีเหล่านี้ล้วนเกี่ยวข้องกับหลักการตีความกฎหมาย (Interpretation of Law) ที่มีส่วนเกี่ยวกับประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 4 วรรคหนึ่ง ทั้งนี้ ร่างกฎหมายที่ขัดกัน คือ ร่างกฎหมายที่มีหลักการหรือถ้อยคำที่ไม่สอดคล้องต้องกันในลักษณะที่ถึงขนาดซึ่งทำให้ผู้บังคับใช้กฎหมายไม่สามารถใช้หรือตีความกฎหมายไปในแนวทางเดียวกันได้ หรือเป็นกรณีที่ร่างกฎหมายขัดกันเองในกฎหมายฉบับเดียวกัน หรือร่างกฎหมายฉบับหนึ่งอาจมีหลักการหรือถ้อยคำที่ขัดกับบทบัญญัติของกฎหมายอีกฉบับหนึ่งที่ใช้บังคับแล้ว หรือกรณีร่างกฎหมายฉบับแก้ไขเพิ่มเติมขัดกับกฎหมายที่ใช้บังคับแล้วในเรื่องเดียวกัน

เมื่อพิจารณาตรา 4 มาตรา 12 มาตรา 22 มาตรา 31 มาตรา 34 และมาตรา 39 ซึ่งได้กำหนดเกี่ยวกับลักษณะต้องห้ามหรือข้อห้ามว่าจะต้องไม่เคยเป็นผู้กระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติด หรือความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งหมายความว่า ความผิดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดเช่นเดียวกัน รวมถึงการยินยอมหรือการปล่อยปละละเลยให้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด หรือมีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด จะเห็นได้ว่า ในปัจจุบันกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดถูกยกเลิกแล้ว โดยตามมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายยาเสพติด พ.ศ. 2564 กำหนดว่า เมื่อประมวลกฎหมายยาเสพติดท้ายพระราชบัญญัตินี้ได้ใช้บังคับแล้ว ให้ยกเลิกกฎหมายว่าด้วยยาเสพติดฉบับต่าง ๆ เช่น พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามยาเสพติด พ.ศ. 2519 พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 พระราชบัญญัติฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด พ.ศ. 2545 เป็นต้น จึงถือเป็นกรณีที่ร่างกฎหมายมาตราดังกล่าวขัดกับกฎหมายที่ใช้บังคับแล้ว ดังนั้น เพื่อให้การบังคับใช้กฎหมายมีความชัดเจนและสมบูรณ์ ควรเปลี่ยนจากคำว่า “กฎหมายว่าด้วยยาเสพติด” เป็น “ประมวลกฎหมายยาเสพติด” อีกทั้ง เมื่อพิจารณาตรา 22 (7) ก็ได้ใช้คำว่า “ประมวลกฎหมายอาญา” จึงควรใช้

ถ้อยคำให้มีความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกันด้วย อันจะเป็นแนวทางให้ร่างกฎหมายมีความชัดเจน สมบูรณ์ และป้องกันปัญหาตีความว่ากฎหมายไม่อาจจะใช้บังคับหรือกฎหมายถูกยกเลิกแล้วได้ รวมถึง ป้องกันปัญหาการใช้และการตีความที่อาจก่อให้เกิดการทุจริต การตีความถ้อยคำหรือเนื้อความใน บทกฎหมายที่ไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนั้นหรือมาตรานั้น เพื่อเอื้อประโยชน์ให้กับ ตนเองหรือผู้อื่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย หรืออาจมีเจตนาที่จะใช้บทกฎหมายเป็นเครื่องมือ ทางด้านนโยบายที่สามารถส่งผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนได้

เมื่อพิจารณามาตรา 4 คำว่า “สถานบริการ” ใน (3) (5) และ (6) ซึ่งได้กำหนด เกี่ยวกับลักษณะของสถานบริการที่มีบริการให้ผู้ทำงานหรือพนักงานนั่งกับลูกค้าหรือให้บริการเครื่องดื่ม จะเห็นได้ว่า ร่างกฎหมายใช้คำว่า “ผู้ทำงาน” กับคำว่า “พนักงาน” ในบทนิยามเดียวกัน ซึ่งโดยทั่วไป จะต้องใช้คำเดียวกันในการสื่อความหมายลักษณะเดียวกัน ประกอบกับในส่วนของบทนิยามมีคำว่า “ผู้ทำงาน” หมายความว่า ลูกจ้างของสถานบริการ และหมายความรวมถึงพนักงานที่สถานบริการให้ ค่าตอบแทนเพื่อให้เข้ามาทำงานหรือทำการแสดงในสถานบริการไม่ว่าจะให้ค่าตอบแทนเป็นรายเดือน รายวัน หรือรายชั่วโมง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าควรใช้คำว่า “ผู้ทำงาน” จึงถือเป็นกรณีที่ร่างกฎหมายขัดกันเอง ในกฎหมายฉบับเดียวกัน ดังนั้น จึงควรใช้คำให้มีความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน อันจะเป็น แนวทางให้ร่างกฎหมายมีความชัดเจน สมบูรณ์ และป้องกันปัญหาการใช้และการตีความที่อาจก่อให้เกิด การทุจริต การตีความถ้อยคำหรือเนื้อความในบทกฎหมายที่ไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมาย ฉบับนั้นหรือมาตรานั้น เพื่อเอื้อประโยชน์ให้กับตนเองหรือผู้อื่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย หรืออาจ มีเจตนาที่จะใช้บทกฎหมายเป็นเครื่องมือทางด้านนโยบายที่สามารถส่งผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของ ประชาชนได้

เมื่อพิจารณามาตรา 31 เปรียบเทียบกับมาตรา 32 และมาตราอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกัน คือ มาตรา 37 มาตรา 38 และมาตรา 39 ซึ่งได้กำหนดห้ามมิให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการรับผู้มีอายุ ต่ำกว่า 18 ปีบริบูรณ์เข้าทำงานในสถานบริการ และห้ามมิให้ผู้ประกอบกิจการสถานบริการยินยอมหรือ ปลอมแปลงลายเซ็นให้ผู้มีอายุต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์เข้าไปในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ จะเห็นได้ว่า ร่างกฎหมายกำหนดอายุขั้นต่ำของผู้เข้าทำงานในสถานบริการต้องอายุ 18 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ส่วนกำหนด อายุขั้นต่ำของผู้เข้าไปในสถานบริการต้องอายุ 20 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป เมื่อพิจารณาภาพของสังคมไทยแล้ว จะพบว่า ผู้ที่มีอายุ 18 ปี จะเป็นบุคคลที่ยังอยู่ระหว่างการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายถึงเริ่มต้น การศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยและยังไม่บรรลุนิติภาวะ ซึ่งสถานบริการตามร่างกฎหมายนี้ถือเป็นสถานที่ ที่มีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จำหน่าย หรือประเภทสถานอาบน้ำ นวด อบตัว จึงอาจมีความเสี่ยงและ ความอันตรายต่อสุขภาพและจิตใจ หรือการแสวงหาผลประโยชน์ที่บุคคลในช่วงอายุดังกล่าวมีความเสี่ยง ที่จะถูกแสวงหาประโยชน์ในทางที่มีขอบได้ รวมถึงส่งผลกระทบต่อการศึกษาเล่าเรียน สุขภาพ และ ความปลอดภัยได้ ดังนั้น จึงควรกำหนดอายุของผู้เข้าทำงานในสถานบริการและผู้เข้าไปในสถานบริการ จะต้องมีความอายุตั้งแต่ 20 ปีขึ้นไป เพื่อให้ร่างกฎหมายมีความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน กรณีที่ ร่างกฎหมายกำหนดอายุขั้นต่ำที่แตกต่างกัน จึงถือเป็นกรณีที่ร่างกฎหมายขัดกันเองในกฎหมาย ฉบับเดียวกัน การกำหนดให้อายุขั้นต่ำของผู้เข้าทำงานในสถานบริการและผู้เข้าไปในสถานบริการ มีความสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกัน จะเป็นแนวทางให้ร่างกฎหมายมีความชัดเจน สมบูรณ์ และ ป้องกันปัญหาการใช้และการตีความที่อาจก่อให้เกิดการทุจริต การตีความถ้อยคำหรือเนื้อความในบท กฎหมายที่ไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายฉบับนั้นหรือมาตรานั้น เพื่อเอื้อประโยชน์ให้กับตนเอง

หรือผู้อื่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย หรืออาจมีเจตนาที่จะใช้บทกฎหมายเป็นเครื่องมือทางดำเนินนโยบายที่สามารถส่งผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนได้

6.7 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) กรณีกฎหมายกำหนดโทษ

☐ มี

☒ ไม่มี

7. การกำหนดให้มีระบบอนุญาตอนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่

☒ มี

☐ ไม่มี

เหตุผลและความจำเป็น

ร่างกฎหมายที่กำหนดให้มีระบบอนุญาตอนุมัติที่ผ่านมามีพบว่ากฎหมายหลายฉบับนิยมใช้ระบบนี้ในกฎหมาย โดยให้อำนาจกับรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้าแทรกแซงสิทธิและเสรีภาพของประชาชนในรูปแบบหนึ่ง ตามระดับความหนักเบาในแต่ละภารกิจแตกต่างกันไป หากแบ่งเป็นระดับ 1 ถึงระดับ 4 แบ่งระดับได้ดังนี้

ระดับ 1 การแทรกแซงที่กระทบต่อเสรีภาพมากที่สุด คือ การออกกฎหมายที่ห้ามประชาชนกระทำการใดที่กฎหมายกำหนด

ระดับ 2 เป็นระดับที่กระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนรองลงมา คือ “การขออนุญาตก่อนดำเนินการ” ประชาชนจะดำเนินกิจกรรมใด ๆ ยังไม่ได้จนกว่าจะได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานเสียก่อน

ระดับที่ 3 เป็นระดับที่เบาว่าสองระดับข้างต้น คือ “การให้จดทะเบียน” กล่าวคือ ก่อนที่ประชาชนจะดำเนินกิจกรรมใดได้จะจดทะเบียนต่อเจ้าพนักงานเสียก่อนจึงจะดำเนินการได้ ระบบการให้จดทะเบียน มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบและติดตามสำหรับกิจกรรมที่มีผลกระทบต่อสาธารณะในระดับที่มีได้รุนแรงมากนัก แต่รัฐจำเป็นต้องเข้ามากำกับดูแลเพื่อรับรองคุณสมบัติหรือคุณวุฒิของผู้ประกอบการ เพื่อประกอบการตัดสินใจในการให้บริการของประชาชนหรือเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบและการส่งเสริมหรือสนับสนุนจากภาครัฐ โดยในการรับจดทะเบียนหรือขึ้นทะเบียนอาจกำหนดคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามได้ ทั้งนี้ หากผู้ขอมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดหน่วยงานของรัฐไม่อาจปฏิเสธการรับจดทะเบียนหรือขึ้นทะเบียนบุคคลนั้นได้

ระดับที่ 4 เป็นระดับที่กระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนน้อยที่สุด คือ “การให้จดทะเบียน” คือการกำหนดให้ประชาชนต้องจดทะเบียนเรื่องการดำเนินกิจกรรมใดต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ เมื่อจดทะเบียนแล้วก็สามารถดำเนินการได้ทันที ระบบจดทะเบียน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ประชาชนแจ้งข้อมูลเกี่ยวกับข้อเท็จจริงหรือรายละเอียดเกี่ยวกับกิจกรรมที่ดำเนินการต่อรัฐเพื่อให้รัฐได้ทราบข้อมูลเชิงสถิติเพื่อใช้ในการบริหารจัดการภาครัฐ การกำกับดูแล และสามารถติดตามได้อย่างใกล้ชิด

ข้อควรคำนึงหากจะนำระบบอนุมัติอนุญาตมาใช้ในร่างกฎหมาย เนื่องจากการอนุญาตมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เป็นมาตรการในการควบคุมและกำกับดูแลการทำกิจกรรมหรือการประกอบธุรกิจของประชาชนที่มีความเข้มงวดสูง หรือมีความจำเป็น ต้องกำหนดจำนวนหรือปริมาณสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่กฎหมายประสงค์จะควบคุมเพราะมีลักษณะที่กระทบต่อชีวิต สิทธิ เสรีภาพ สังคม หรือประโยชน์

สาธารณะอย่างร้ายแรง จึงต้องห้ามมิให้ประกอบกิจกรรมหรือธุรกิจนั้นจนกว่าจะได้รับอนุญาต โดยการใช่วิธีการอนุญาตสามารถกระทำได้เมื่อเป็นกรณีที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ เนื่องจากการควบคุมหรือกำกับดูแลในระดับ การกำหนดกฎเกณฑ์ให้ปฏิบัติตาม การจัดแจ้ง และการจดทะเบียน การขึ้นทะเบียน ไม่เพียงพอสำหรับการคุ้มครองประโยชน์ส่วนรวมของประชาชน ไม่มีมาตรการอื่นที่ดีกว่าเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองประโยชน์ส่วนรวมของประชาชน ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อส่วนรวม และไม่เป็นภาระแก่ประชาชนจนไม่คุ้มค่ากับประโยชน์ที่ภาครัฐจะได้รับ เมื่อพิจารณาร่างกฎหมายฉบับนี้จะเห็นได้ว่า กำหนดให้มีระบบอนุญาตอนุมัติไว้ในมาตรา 6 มาตรา 7 มาตรา 8 มาตรา 17 มาตรา 20 มาตรา 21 มาตรา 23 มาตรา 24 มาตรา 25 มาตรา 26 มาตรา 27 มาตรา 28 มาตรา 31 มาตรา 32 มาตรา 33 มาตรา 35 มาตรา 36 มาตรา 37 มาตรา 38 มาตรา 39 มาตรา 40 และมาตรา 43

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาจะเห็นได้ว่า ตามมาตรา 6 มาตรา 7 มาตรา 8 มาตรา 17 มาตรา 21 มาตรา 24 มาตรา 26 มาตรา 27 มาตรา 28 มาตรา 31 มาตรา 32 มาตรา 33 มาตรา 35 มาตรา 36 มาตรา 37 มาตรา 38 มาตรา 39 มาตรา 40 และมาตรา 43 กำหนดให้มีระบบอนุญาตอนุมัติไว้ เพื่อเป็นมาตรการในการควบคุมและกำกับดูแลการทำกิจกรรมหรือการประกอบธุรกิจของประชาชนที่มีความจำเป็น เป็นกรณีที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ และไม่มีมาตรการอื่นที่ดีกว่าเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองประโยชน์ส่วนรวมของประชาชน ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อส่วนรวม และไม่เป็นภาระแก่ประชาชนจนไม่คุ้มค่ากับประโยชน์ที่ภาครัฐจะได้รับ จึงมีความจำเป็นต้องนำระบบอนุญาตอนุมัติมาใช้ในร่างกฎหมายฉบับนี้

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณามาตรา 20 จะเห็นได้ว่า ร่างกฎหมายกำหนดให้ผู้ที่จะประกอบกิจการสถานบริการจะต้องได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียนก่อนเท่านั้น จึงจะสามารถประกอบกิจการสถานบริการได้ แต่ไม่ได้มีการกำหนดเงื่อนไขที่ชัดเจนว่าประชาชนต้องปฏิบัติตามอะไรจึงจะได้รับอนุญาต ซึ่งกรณีดังกล่าวอาจถูกใช้เป็นเครื่องมือเพื่อให้ดุลพินิจแก่ฝ่ายบริหารในการดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยไม่ต้องผ่านการพิจารณาของฝ่ายนิติบัญญัติ โดยร่างกฎหมายดังกล่าวสามารถกำหนดหลักเกณฑ์ รายละเอียด และเงื่อนไขที่ชัดเจนว่าประชาชนต้องปฏิบัติตามอะไรได้ แต่กลับให้อำนาจคณะกรรมการสถานบริการกรุงเทพมหานครหรือคณะกรรมการสถานบริการจังหวัดสามารถใช้ดุลพินิจพิจารณากำหนดหลักเกณฑ์และรายละเอียดโดยไม่ผ่านการพิจารณาของฝ่ายนิติบัญญัติที่เป็นตัวแทนของประชาชน จึงอาจเป็นการเปิดช่องให้ใช้ดุลพินิจเกินสมควรได้ อันอาจจะเป็นการกระทบสิทธิและเสรีภาพของประชาชนเกินสมควร ตลอดจนไม่มีกลไกในการป้องกันการใช้อำนาจดุลพินิจที่เกินอำนาจ

เมื่อพิจารณามาตรา 23 จะเห็นได้ว่า ร่างกฎหมายกำหนดให้การยื่นคำขอรับใบอนุญาตจะต้องยื่นต่อนายทะเบียนเท่านั้น โดยมีได้กำหนดวิธีการยื่นคำขอรับใบอนุญาตในวิธีการอื่น ๆ ที่ชัดเจนไว้ในร่างกฎหมายแต่อย่างใด กรณีดังกล่าวจึงทำให้ประชาชนจะต้องไปพบกับเจ้าหน้าที่โดยตรงและมีความเสี่ยงที่จะทำให้เกิดการเรียกรับประโยชน์ได้ และไม่มีกลไกในการป้องกันปัญหาการทุจริตดังกล่าวไว้

เมื่อพิจารณามาตรา 25 จะเห็นได้ว่า ร่างกฎหมายมิได้กำหนดระยะเวลาในการต่อใบอนุญาต ก่อนที่ระยะเวลาตามใบอนุญาตเดิมจะหมดอายุลงเป็นระยะเวลาพอสมควรแต่อย่างใด ทั้งนี้ หากร่างกฎหมายได้กำหนดระยะเวลาในการต่อใบอนุญาต ก่อนที่ระยะเวลาตามใบอนุญาตเดิมจะ

หมดอายุลงเป็นระยะเวลาพอสมควร จะส่งผลดีต่อประชาชนให้สามารถดำเนินกิจการต่อไปได้โดยที่มีใบอนุญาตที่ไม่ขาดอายุ เพราะหากกระบวนการขอต่อใบอนุญาตล่าช้าและไม่ทันระยะเวลากับใบอนุญาตเดิมที่หมดอายุลง ย่อมส่งผลให้การประกอบกิจการนั้นประกอบกิจการโดยไม่ได้รับอนุญาต ซึ่งอาจเป็นช่องทางให้เจ้าหน้าที่เข้าตรวจสอบสถานประกอบการ และเมื่อเห็นว่าใบอนุญาตเดิมหมดอายุลง ก็อาจเป็นช่องทางให้เรียกรับประโยชน์จากประชาชนได้ และไม่มีกลไกในการป้องกันปัญหาการทุจริตดังกล่าวไว้

ทั้งนี้ กรณีตามมาตรา 20 มาตรา 23 และมาตรา 25 ดังกล่าวได้กล่าวถึงแล้วในข้อ 6.2 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้มีระบบอนุมัติ อนุญาต ซึ่งความในมาตราข้างต้นควรจะมีการแก้ไขเพิ่มเติมให้มีความสมบูรณ์ต่อไป

สำหรับร่างกฎหมายที่กำหนดให้มีการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่โดยทั่วไปจะกำหนดไว้เพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถใช้ดุลพินิจในการพิจารณาดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจ รวมถึงกำหนดกรอบในการใช้ดุลพินิจที่เหมาะสมและตามสมควรแก่กรณี ซึ่งจะส่งผลให้ใช้ดุลพินิจเท่าที่จำเป็น พอสมควรตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย และอำนวยความสะดวกในสังคม จึงจำเป็นต้องกำหนดให้มีการใช้ดุลพินิจไว้เมื่อพิจารณาร่างกฎหมายฉบับนี้จะเห็นได้ว่า กำหนดให้มีการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ไว้ในมาตรา 6 มาตรา 7 มาตรา 8 มาตรา 16 มาตรา 17 มาตรา 25 มาตรา 26 มาตรา 29 มาตรา 30 มาตรา 32 มาตรา 41 มาตรา 42 และมาตรา 44

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นได้ว่า ตามมาตรา 6 มาตรา 8 มาตรา 17 และมาตรา 42 กำหนดให้มีการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ไว้เพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถใช้ดุลพินิจในการพิจารณาดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจ รวมถึงกำหนดกรอบในการใช้ดุลพินิจที่เหมาะสมและตามสมควรแก่กรณี และส่งผลให้ใช้ดุลพินิจเท่าที่จำเป็น พอสมควรตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย และอำนวยความสะดวกในสังคม จึงมีความจำเป็นต้องนำการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่มาใช้ในร่างกฎหมายฉบับนี้

อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณามาตรา 16 (3) จะเห็นได้ว่า รัฐมนตรีมีดุลพินิจที่จะให้กรรมการออกจากตำแหน่ง เพราะบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ อันเป็นถ้อยคำหรือเนื้อความในตัวบทกฎหมายที่มีกว้างขวางอย่างมาก ทำให้ผู้บังคับใช้กฎหมายสามารถใช้และตีความบทบัญญัติของกฎหมายได้เป็นหลายนัยและกว้างขวาง อาจไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมาย เพื่อเอื้อประโยชน์ให้กับตนเองหรือผู้อื่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย หรืออาจมีเจตนาที่จะใช้บทกฎหมายเป็นเครื่องมือทางด้านนโยบายที่สามารถส่งผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของประชาชนได้

เมื่อพิจารณามาตรา 26 จะเห็นได้ว่า บทบัญญัติของกฎหมายมิได้มีการกำหนดระยะเวลาในการพิจารณาอุทธรณ์ของรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมาย หรือปลัดกระทรวงมหาดไทยไว้ จึงส่งผลให้สามารถใช้ดุลพินิจในการดำเนินการในระยะเวลาเท่าใดก็ได้ จึงเป็นปัจจัยที่อาจก่อให้เกิดการทุจริตของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง และเอื้อประโยชน์ให้แก่บุคคลที่อาจมีส่วนได้เสียจากกฎหมาย ตลอดจนอาจส่งผลให้การปฏิบัติราชการล่าช้าและขาดประสิทธิภาพ อันจะส่งผลกระทบต่อประเทศชาติและประชาชน

เมื่อพิจารณามาตรา 7 มาตรา 25 มาตรา 29 มาตรา 30 มาตรา 32 และมาตรา 41 จะเห็นได้ว่า เป็นกรณีที่ร่างกฎหมายมีการให้ใช้ดุลพินิจในการกำหนดให้มีกฎหมายลำดับรองไว้ ซึ่งการพิจารณาให้มีกฎหมายลำดับรองจึงต้องพิจารณาให้รอบคอบ ต้องพิจารณาถึงความจำเป็นใน

การกำหนดให้มีกฎหมายลำดับรองด้วย เนื่องจากการออกกฎหมายลำดับรอง อาจถูกใช้เป็นเครื่องมือเพื่อให้ดุลพินิจแก่ฝ่ายบริหารในการดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยไม่ต้องผ่านการพิจารณาของฝ่ายนิติบัญญัติ อีกทั้ง ร่างกฎหมายดังกล่าวสามารถกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือรายละเอียดที่ชัดเจน ครบถ้วน และสมบูรณ์ได้ แต่กลับให้อำนาจอรัฐมนตรีผู้รักษาการตามกฎหมายสามารถใช้ดุลพินิจพิจารณา กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข หรือรายละเอียดโดยไม่ผ่านการพิจารณาของฝ่ายนิติบัญญัติที่เป็นตัวแทนของประชาชน จึงอาจเป็นการเปิดช่องให้ใช้ดุลพินิจเกินสมควรได้ อันอาจจะเป็นการกระทบสิทธิ และเสรีภาพของประชาชนเกินสมควร

เมื่อพิจารณามาตรา 44 (1) จะเห็นได้ว่า บทบัญญัติของกฎหมายมีคำว่า “เหตุอันควรเชื่อ หรือสงสัย” แต่ไม่ได้มีการกำหนดบทนิยามศัพท์ดังกล่าวไว้ จึงอาจเป็นช่องทางให้พนักงานเจ้าหน้าที่ใช้ดุลพินิจอย่างกว้างขวางหรือโดยมิชอบไปกระทบสิทธิและเสรีภาพของประชาชนจากเหตุอันควรสงสัย ดังกล่าวได้ รวมถึงไม่มีกลไกใดในการป้องกันการใช้อำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งอาจเป็นช่องทางในการทุจริต หรือเอื้อประโยชน์ให้แก่บุคคลที่อาจมีส่วนได้เสียจากกฎหมายได้

ทั้งนี้ กรณีตามมาตรา 16 ดังกล่าวได้กล่าวถึงแล้วในข้อ 6.6 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) กรณีกฎหมายคลุมเครือ ข้ำซ้อน หรือขัดกัน กรณีตามมาตรา 26 และมาตรา 44 ดังกล่าวได้กล่าวถึงแล้วในข้อ 6.3 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ตามกฎหมาย และกรณีตามมาตรา 7 มาตรา 25 มาตรา 29 มาตรา 30 มาตรา 32 และมาตรา 41 ดังกล่าวได้กล่าวถึงแล้วใน 6.4 ความเสี่ยงที่อาจส่งผลให้เกิดการทุจริต (Corruption) ในการกำหนดให้มีการออกกฎหมายลำดับรอง ซึ่งความในมาตราข้างต้นควรจะมีการแก้ไขเพิ่มเติมให้มีความสมบูรณ์ต่อไป

8. การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ

☒ มี

☐ ไม่มี

เหตุผลและความจำเป็น

ร่างกฎหมายที่กำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ ซึ่งระบบคณะกรรมการ คือ ระบบการพิจารณาและตัดสินใจในรูปแบบกลุ่มบุคคลที่กำหนดขึ้นเพื่อให้มีการดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด ในด้านการบริหารโดยมีเป้าหมายในการทำงานร่วมกัน

1) บทบัญญัติเกี่ยวกับคณะกรรมการในพระราชบัญญัติ โดยส่วนใหญ่จะมีบทบัญญัติในเรื่องดังต่อไปนี้

(1) องค์ประกอบและที่มาของคณะกรรมการ

(2) คุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและการมีส่วนได้เสียของกรรมการ

(3) วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพิ่มขึ้นหรือแทนที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอื่น

(4) การพ้นจากตำแหน่งของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

- (5) หน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ
- (6) การประชุมของคณะกรรมการ
- (7) การแต่งตั้งที่ปรึกษาและคณะกรรมการ
- (8) ประโยชน์ตอบแทนของกรรมการ

อย่างไรก็ตาม พระราชบัญญัติต่าง ๆ อาจจะมีไม่ครบทุกเรื่องดังที่กล่าวมาข้างต้น ซึ่งขึ้นอยู่กับกลไกของพระราชบัญญัติแต่ละฉบับว่ามีความจำเป็นในเรื่องใดบ้าง

2) ประเภทของคณะกรรมการ แบ่งออกเป็น 2 นัยยะ ได้แก่

(1) หลักการจัดองค์กรและการบริหาร แบ่งออกได้เป็น 4 ประเภท ได้แก่ คณะกรรมการนโยบาย คณะกรรมการที่ปรึกษา คณะกรรมการบริหาร และคณะกรรมการปฏิบัติ

(2) หลักกฎหมายปกครอง แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ คณะกรรมการที่ทำหน้าที่ในทางปกครองโดยทั่วไป และคณะกรรมการที่ทำหน้าที่วินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาท

นอกจากนี้ พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. 2562 หมวด 3 การตรวจสอบเนื้อหาของกฎหมาย มาตรา 21 (6) 28 กำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่จะเสนอกฎหมายต้องตรวจสอบและพิจารณาร่างกฎหมายนั้นโดยต้องไม่ใช้ระบบคณะกรรมการตามหลักที่กฎหมายกำหนด อย่างไรก็ตาม กฎหมายนี้ก็ได้อำนาจข้อยกเว้นไว้ กรณีเพื่อกำหนดนโยบายหรือกำกับ หรือกำหนดหลักเกณฑ์ หรือเพื่อการอื่นที่จำเป็น ซึ่งข้อยกเว้นดังกล่าวนี้ หากกฎหมายฉบับใดมีความจำเป็นต้องนำระบบคณะกรรมการมาใช้ นั้น อาจมีการกำหนดให้คณะกรรมการใช้ดุลพินิจในการดำเนินการใด ๆ ตามวัตถุประสงค์ของกฎหมายแต่ละฉบับ ตลอดจนการสรรหา การแต่งตั้งคณะกรรมการก็อาจมีการใช้ดุลพินิจในการพิจารณาเพื่อให้ได้มาซึ่งคณะกรรมการด้วย

เมื่อพิจารณาร่างกฎหมายฉบับนี้แล้วจะเห็นได้ว่า กำหนดให้มีระบบคณะกรรมการไว้ในหมวด 2 คณะกรรมการสถานบริการกรุงเทพมหานครและคณะกรรมการสถานบริการจังหวัด ประกอบด้วย มาตรา 10 มาตรา 11 มาตรา 12 มาตรา 13 มาตรา 14 มาตรา 15 มาตรา 16 มาตรา 17 มาตรา 18 และมาตรา 19 ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่า ร่างกฎหมายดังกล่าวมีความจำเป็นต้องนำระบบคณะกรรมการมาใช้ในการเพื่อกำหนดนโยบาย หรือกำกับ หรือกำหนดหลักเกณฑ์ หรือเพื่อการอื่นที่จำเป็น

9. บทกำหนดโทษ

- ☐ ไม่มี
- ☒ โทษทางอาญา
- ☐ โทษทางปกครอง
- ☒ โทษปรับเป็นพินัย
- ☐ โทษอุปกรณ์

เหตุผลและความจำเป็น

ร่างกฎหมายที่กำหนดให้มีโทษทางอาญาโดยทั่วไปจะกำหนดไว้เพื่อให้รัฐมีกลไกและมาตรการในการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ซึ่งจะมีการกำหนดโทษอาญาในกฎหมาย

เฉพาะความผิดร้ายแรง และการกระทำนั้นต้องกระทบต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง หรือมีผลกระทบต่อส่วนรวม และเป็นกรณีที่ไม่สามารถใช้มาตรการอื่นใดเพื่อบังคับใช้กฎหมายอย่างได้ผลและมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะทำให้ประชาชนปฏิบัติตามกฎหมายได้ ทั้งนี้ ในการพิจารณาดังกล่าวต้องตระหนักว่า เกณฑ์ดังกล่าวมีลักษณะเป็นพลวัตจึงต้องพิจารณาให้สอดคล้องกับยุคสมัย สภาพสังคม เศรษฐกิจ การเมืองการปกครอง วัฒนธรรม และประเพณีที่เปลี่ยนแปลงไป รวมตลอดถึงความก้าวหน้าของเทคโนโลยีและปัจจัยอื่น ๆ

การกำหนดโทษอาญาในกฎหมายสำหรับการกระทำความผิดใดนั้นคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย โดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. 2562 ออกคำแนะนำเกี่ยวกับการกำหนดโทษอาญาในกฎหมาย ซึ่งสรุปคำแนะนำเกี่ยวกับการกำหนดโทษอาญาในกฎหมายดังนี้

1) การกระทำที่เป็นความผิดร้ายแรงนั้นเป็นการกระทำที่กระทบต่อความมั่นคงของรัฐ หรือความปลอดภัยของประเทศ ความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือกระทบต่อศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง หรือมีผลกระทบต่อส่วนรวมในวงกว้าง หน่วยงานของรัฐต้องพิจารณาวัตถุประสงค์ของการตรากฎหมาย หากเป็นไปเพื่อคุ้มครองที่เหมาะสม อาจกำหนดเป็นโทษอาญาได้

2) เป็นกรณีที่ไม่สามารถใช้มาตรการอื่นใดเพื่อบังคับใช้กฎหมายอย่างได้ผลและมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะทำให้ประชาชนปฏิบัติตามกฎหมายได้

3) ความผิดที่บัญญัติไว้แล้วในประมวลกฎหมายอาญาภาคความผิดหากบทยุติความผิดที่มีโทษอาญาในพระราชบัญญัติใดมีองค์ประกอบความผิดเหมือนหรือคล้ายคลึงกับความผิดที่กำหนดในภาคความผิดของประมวลกฎหมายอาญา มิให้กำหนดโทษอาญาในร่างกฎหมายนั้น เว้นแต่จะมีเหตุผลความจำเป็นพิเศษว่า เป็นกฎหมายเฉพาะจำเป็นต้องมีโทษสูงกว่าหรือมีโทษอุกปรก

4) ในกรณีที่มีพันธกรณีระหว่างประเทศที่มีผลผูกพันประเทศไทย เช่น สนธิสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยเป็นภาคี กำหนดพันธกรณีให้ประเทศไทยต้องตรากฎหมายที่มีโทษอาญาตามที่กำหนดไว้ในพันธกรณีนั้น ให้กำหนดโทษอาญาได้ตามความจำเป็นและเหมาะสม และมีเพดานโทษที่ชัดเจนด้วย ทั้งนี้ ในการตรากฎหมายที่กำหนดโทษอาญาตามพันธกรณีระหว่างประเทศนั้น จะต้องอ้างอิงข้อความในพันธกรณีที่ระบุให้กำหนดโทษอาญาให้ชัดเจนด้วย มิใช่เป็นแค่ข้อเสนอแนะตามพันธกรณีว่าอาจกำหนดเป็นโทษอาญาเท่านั้น

5) การกระทำใดที่เป็นกรรมเดียวและมีโทษอาญาอยู่แล้วจะกำหนดให้การกระทำกรรมเดียวกันนั้นมีโทษอย่างอื่นด้วย เพื่อจูงใจให้ยอมรับโทษอย่างอื่นนั้นเพื่อระงับคดียอมกระทำความผิด

เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นได้ว่า ร่างกฎหมายฉบับนี้กำหนดให้มีโทษทางอาญาไว้ใน มาตรา 47 มาตรา 48 มาตรา 49 มาตรา 50 และมาตรา 56 โดยกำหนดโทษอาญาในกฎหมายเฉพาะความผิดร้ายแรง และการกระทำนั้นกระทบต่อความมั่นคงหรือความปลอดภัยของประเทศ ความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง หรือมีผลกระทบต่อส่วนรวม และเป็นกรณีที่

ไม่สามารถใช้มาตรการอื่นใดเพื่อบังคับใช้กฎหมายอย่างได้ผลและมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะทำให้ประชาชนปฏิบัติตามกฎหมายได้ จึงมีความจำเป็นต้องนำโทษทางอาญามาใช้ในร่างกฎหมายฉบับนี้

ร่างกฎหมายที่กำหนดให้มีโทษปรับเป็นพินัย ซึ่งโทษปรับเป็นพินัย คือ มาตรการลงโทษสำหรับความผิดเล็กน้อยหรือการฝ่าฝืนกฎระเบียบต่าง ๆ มีจุดมุ่งหมายเพื่อบังคับให้ปฏิบัติตามกฎหมายโดยไม่มุ่งเน้นการตีตราว่าเป็นอาชญากร ไม่ถือเป็นความผิดอาญา ทำให้ผู้กระทำความผิดไม่มีประวัติอาชญากรรม รวมถึงเป็นกรณีที่กำหนดโทษให้เหมาะสมกับสภาพความผิดหรือกำหนดมาตรการลงโทษให้เหมาะสมกับการกระทำความผิด และฐานะของผู้กระทำความผิดเพื่อมิให้บุคคลต้องรับโทษหนักเกินสมควร หรือต้องรับภาระในการรับโทษที่แตกต่างกันอันเนื่องมาจากฐานะทางเศรษฐกิจที่ต่างกัน จึงกำหนดหลักเกณฑ์ให้ใช้ดุลพินิจกำหนดค่าปรับที่ต้องชำระให้เหมาะสมกับสภาพความร้ายแรงแห่งการกระทำและฐานะทางเศรษฐกิจของผู้กระทำความผิดให้สอดคล้องกัน

เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นได้ว่า ร่างกฎหมายฉบับนี้กำหนดให้มีโทษปรับเป็นพินัยไว้ในมาตรา 51 มาตรา 52 มาตรา 53 มาตรา 54 มาตรา 55 และมาตรา 56 โดยกำหนดมาตรการลงโทษสำหรับความผิดเล็กน้อยหรือการฝ่าฝืนกฎระเบียบต่าง ๆ เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพความผิด การกระทำความผิด และฐานะของผู้กระทำความผิด จึงมีความจำเป็นต้องนำโทษปรับเป็นพินัยมาใช้ในร่างกฎหมายฉบับนี้

10. การประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 มีการประเมินผลสัมฤทธิ์โดยหน่วยงานผู้รับผิดชอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ คือ กรมการปกครอง ได้ประเมินถึงการใช้บังคับกฎหมายที่เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายอันเป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย ดังนี้

(1) พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 เป็นกฎหมายหลักในการบังคับหรือดำเนินกิจการสถานบริการ ซึ่งอาจดำเนินการไปในทางกระทบกระเทือนต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน เป็นกฎหมายที่ยังมีการบังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน โดยพิจารณาได้จากสถิติในปี พ.ศ. 2566 มีการออกใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ การต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ โดยแยกเป็นพื้นที่กรุงเทพมหานคร (เป็นอำนาจของผู้บัญชาการตำรวจนครบาล) จำนวนใบอนุญาต 208 แห่ง และจังหวัดอื่น ๆ (เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้ว่าราชการจังหวัด) จำนวนใบอนุญาต 1,684 แห่ง และในปี พ.ศ. 2565 มีการออกตรวจสถานบริการทั้งสิ้นจำนวน 3,962 แห่ง พบการกระทำความผิด 11 แห่ง และไม่พบการกระทำความผิด 3,951 แห่ง จะเห็นได้ว่า กฎหมายดังกล่าวเกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของกฎหมายที่กำหนดไว้ โดยพิจารณาได้จากสถิติของกรมการปกครองดังข้างต้น

(2) พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 เป็นกฎหมายที่ตราขึ้นมาโดยเหตุที่ปัจจุบันได้มีบุคคลประกอบกิจการสถานบริการบางประเภทซึ่งอาจดำเนินการไปในทางกระทบกระเทือนต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมของประชาชน และจัดให้มีการแสดงเพื่อความบันเทิงในสถานบริการนั้น ๆ ไม่เหมาะสม เป็นเหตุให้เยาวชนเอาเยี่ยงอย่างจนประพฤติชั่วเสื่อมทรามลง เป็นการสมควรที่จะออกกฎหมายควบคุมสถานบริการให้ผู้ประกอบการกิจการสถานบริการปฏิบัติตามกฎหมายฉบับนี้ อันเป็น

การส่งเสริมเศรษฐกิจและกระตุ้นการท่องเที่ยว เกิดการสร้างรายได้ให้แก่ประชาชน ภายใต้มาตรการรักษาความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ทั้งนี้ กระทรวงมหาดไทยยังได้มีแนวทางการควบคุมและกำกับดูแลสถานบริการ และป้องกันลดปัญหาและผลกระทบต่อประชาชนส่วนรวม จึงเป็นมาตรการที่ได้สัดส่วนเมื่อเทียบกับความสงบเรียบร้อยของสังคม หรือการที่ประชาชนไม่ต้องเดือดร้อนรำคาญจากสถานบริการในพื้นที่นั้น ๆ ในส่วนของการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ตามกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ใบแทนใบอนุญาต และการต่ออายุใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ พ.ศ. 2548 ผู้ประสงค์จะประกอบธุรกิจสถานบริการ ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาตตั้งแต่ 10,000-50,000 บาท เป็นอัตราค่าธรรมเนียมที่ไม่สูงเกินไป เมื่อเทียบกับประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับจากการมีใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ ดังนั้น พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 จึงมีความคุ้มค่าหรือได้สัดส่วนเมื่อเทียบกับประโยชน์ที่ได้รับกับภาระของประชาชนและทรัพยากรที่ใช้ในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย

(3) พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน บทบัญญัติบางเรื่องไม่สอดคล้องกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปหรือรูปแบบสถานบริการรูปแบบใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นมาเป็นจำนวนมาก เช่น สถานบริการตามมาตรา 3 (1) แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 “สถานเต้นรำ รำวง หรือรองเง็ง เป็นปกติธุระประเภทที่มีและประเภทที่ไม่มีมีคูบริการ” ซึ่งปัจจุบันรองเง็งแทบจะไม่มีปรากฏเป็นสถานบริการ หรือตามมาตรา 3 (2) แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 “สถานที่ที่มีอาหาร สุรา น้ำชา หรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายและบริการโดยมีผู้บ่าวเรอสำหรับปรนนิบัติลูกค้า” โรงน้ำชาที่มีจำนวนน้อยและสถานบริการรูปแบบใหม่ที่เกิดขึ้นมาเป็นจำนวนมาก เช่น ร้านอาหารกึ่งผับ เลานจ์ บาร์โฮส บาร์เปียร์ แพเชค หรือเรือสำราญ เป็นต้น นอกจากนี้ ประชาชนผู้ประกอบการจะอาศัยช่องว่างของกฎหมายที่ไม่สามารถควบคุมไปถึงสถานที่ดังกล่าวได้แล้ว ก็ยังเป็นช่องทางใหม่ของเจ้าหน้าที่รัฐเรียกรับผลประโยชน์ เรื่องบทกำหนดโทษที่ไม่เหมาะสมสอดคล้องกับพฤติการณ์การกระทำความผิด ผู้กระทำความผิดไม่หลบจำจนต้องมีการกำหนดเพิ่มโทษไว้ในคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ 22/2558 ลงวันที่ 28 กรกฎาคม 2558 เรื่อง การกำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ (Zoning) ที่ไม่สอดคล้องกับสภาพพื้นที่จนประกอบการฝ่าฝืนกฎหมายเป็นจำนวนมาก ดังนั้น เพื่อให้การควบคุมการดำเนินกิจการที่อาจดำเนินไปในทางกระทบกระเทือนต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ลดปัญหาที่จะเกิดขึ้นในสังคม และเพื่อให้มีกฎหมายที่เหมาะสมสอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ตลอดจนอุดช่องว่างของกฎหมายและไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพของประชาชน รวมถึงป้องกันและแก้ไขปัญหาการเรียกรับผลประโยชน์จากเจ้าหน้าที่รัฐ จึงมีความเห็นว่า ควรแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 ต่อไป

ส่วนที่ 4 การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างกฎหมาย

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน ได้เปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างกฎหมายทางเว็บไซต์รัฐสภา www.parliament.go.th แล้วตั้งแต่วันที่ 3 ธันวาคม 2568

คณะกรรมการขับเคลื่อนการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้งไปสู่ภาคประชาชน
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ภาคผนวก

QR CODE เอกสารเกี่ยวกับ

ร่างพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ....

QR CODE

รายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์
ของพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509